

ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิขสิทธิ์ในประเทศไทย

สารนิพนธ์

ของ

สมรักษ์ แซ่ซิ้ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

พฤษภาคม 2553

ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย

สารนิพนธ์

ของ

สมรภัฏ แซ่ซิ้ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย

บทคัดย่อ
ของ
สมรักษ์ แซ่ซิ้ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2553

สมรักษ์ แซ่ซิม. (2553). *ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย*.

สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล.

การศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย” มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาสภาพทั่วไปและประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง โดยใช้วิธี Data Envelopment Analysis (DEA) เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินของบริษัท ได้แก่ งบดุล และงบกำไรขาดทุน ปี 2548 – 2551

ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งพบว่าบริษัทลิสซิ่งจะมีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 60 ล้านบาทขึ้นไป ลักษณะผู้ถือหุ้น สามารถแยกตามสัญชาติออกเป็นสองกลุ่มคือ ผู้ถือหุ้นเป็นไทยทั้งหมดและเป็นการร่วมทุนกับต่างชาติ ได้แก่ ญี่ปุ่น มาเลเซีย ฮองกง โดยส่วนใหญ่จะเป็นการร่วมทุนกับญี่ปุ่นเป็นหลัก กลุ่มลูกค้าจะมีทั้ง นิติบุคคลและบุคคลธรรมดา โดยส่วนมากจะมุ่งเน้นที่นิติบุคคลเป็นหลัก ส่วนเรื่องรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดของบริษัทลิสซิ่งทั้ง 18 บริษัท ระหว่างปี 2548 – 2551 พบว่าทั้งหมดมีรายได้รวมอยู่ที่ 5,762.29 ล้านบาท 6,324.30 ล้านบาท 7,406.00 ล้านบาท และ 8,824.88 ล้านบาทตามลำดับ โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี และส่วนแบ่งทางการตลาดของแต่ละปีอยู่ระหว่างร้อยละ 0.07-27.21, 1.27-26.75, 1.30-22.61 และ 0.86-19.62 ตามลำดับ

ส่วนการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย จำนวน 10 บริษัท จากทั้งหมด 18 บริษัทโดยใช้เกณฑ์คัดเลือกคือ ต้องเป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียน 60 ล้านบาทขึ้นไป กลุ่มลูกค้าเป็นนิติบุคคลเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นบริษัทที่ให้บริการเฉพาะอย่าง เช่น ให้บริการเฉพาะรถยนต์ และต้องไม่ให้บริการด้านเงินกู้ยืม ทั้งนี้เพื่อให้บริษัทที่ทำการวิเคราะห์มีลักษณะใกล้เคียงกันมากที่สุดตามหลักการตามหลักการประเมินผลของ Data Envelopment Analysis (DEA) จากการศึกษา ระหว่างปี 2548 - 2551 ทำให้พบว่าในแต่ละปีมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานจำนวน 5 บริษัท, 5 บริษัท, 4 บริษัท และ 3 บริษัท ตามลำดับ และมีเพียง 2 บริษัท จาก 10 บริษัท ที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานติดต่อกัน 4 ปี ส่วนบริษัทที่เหลือ อีก 8 บริษัทนั้นไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานติดต่อกัน 4 ปี

แนวทางในการแก้ปัญหาในการดำเนินงานของบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน นั้น สามารถนำแนวทางการสร้างรายได้และการใช้ปัจจัยการผลิตของบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกัน มาเป็นแบบอย่างในการเพิ่มประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน

THE TECHNICAL EFFICENCY OF LEASING BUSINESS IN THAILAND

AN ABSTRACT

BY

SOMRAK SAE-SIM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

May 2010

Somrak Sae-sim. (2010). *The Technical Efficiency of Leasing Business in Thailand*.

Master's Project, M.Econ.(Managerial Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assistant Professor Nathaka Tansakul.

The research on "The Technical Efficiency of Leasing Business in Thailand" aims at observing the general character and technical efficiency of leasing business. Data Envelopment Analysis (DEA) was applied to understand their actual performances. Information taken into consideration included income statements and balance sheets between 2005 - 2008.

The research of the general character of leasing business findings indicated that, these leasing companies have registered capital from Baht 60 million or more. The kind of shareholder can be separated into two kinds according to shareholders nationality, first all shareholders are Thailand and second joint venture between Thailand and Japan, Malaysia, Hong Kong and almost are joint venture between Thailand and Japan. Services provide both corporation and individual but focus on corporation. As for revenues and market share of 18 leasing companies, who have total consolidated revenues were Baht 5,762.29 million, Baht 6,324.30 million, Baht 7,406.00 million and Baht 8,824.88 million from 2005 to 2008 respectively. The trend was increasing every year and market share of each year be valuable percentage between from 0.07 to 2.721, from 1.27 to 26.75, from 1.30 to 22.61 and from 0.86 to 19.62 respectively.

The research of technical efficiency of leasing business of 10 leasing companies from all 18 leasing companies are selected using criteria by who must be have registered capital from 60 million or more, their customers are only corporation, not provide specific services such as car leasing business and must not provide loan services. For the purpose of leasing companies that they are analyzed, are most similar kinds as evaluation principles of Data Envelopment Analysis (DEA) finding indicated that, between 2005-2008 have leasing companies which demonstrated some technical efficiency 5 leasing companies, 5 leasing companies, 4 leasing companies and 3 leasing companies respectively and have two leasing companies which demonstrated some technical efficiency four consecutive years.

Technically inefficiency leasing companies should observe and/or learn the operation patterns in generating income from other successful leasing companies which have similar size and operate the same production procedure so as to improve their own efficiency.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย
ของ สมรักษ์ แซ่ซิ้ม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ทิพย์วิมล วงศ์รัตนชัย)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

การจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความอนุเคราะห์และความกรุณาอันดีเยี่ยมจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รวมทั้งรองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ประพาฬ เพ็องฟูสกุล และอาจารย์ทิพย์วิมล วงศ์รัตนชัย ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ ตลอดจนให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะ แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง ข้อคิดเห็น อันมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ที่ให้คำปรึกษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย ศิษย์เก่าและนิสิตปัจจุบัน หลักสูตรเศรษฐศาสตร์การจัดการภาคพิเศษทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำและให้ความร่วมมือให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้ทำยสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ให้ทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อครั้งนี้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอดระยะเวลาที่ศึกษา และทำให้การทำสารนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงอย่างดี

สมรภัช แซ่ซิ้ม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ธุรกิจลิสซิ่ง.....	10
แนวคิดการวัดประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐศาสตร์.....	20
เทคนิคการวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคขององค์การ โดยวิธีการวัดประสิทธิภาพ	
เชิงเทคนิคด้วยวิธีการ DEA.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
ข้อมูลและแหล่งข้อมูล	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งของประเทศไทย.....	42
ผลการศึกษาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่ง.....	53
ผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน).....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
สังเขป ความมุ่งหมาย ความสำคัญของการวิจัยและขอบเขตวิจัย	71
สรุปผลการวิจัย	73
อภิปรายผล	81
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก ข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต	89
ภาคผนวก ข ตัวอย่างข้อมูลการแปลผลการวิเคราะห์จาก โปรแกรม DEA Version 2.1	94
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	104

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงรายละเอียดข้อมูลบริษัทลิสซิ่ง	42
2 แสดงลักษณะของผู้ถือหุ้น	44
3 แสดงรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดของแต่ละบริษัทในปี 2548 – 2551.....	47
4 แสดงประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง ปี 2548 – 2551 แยกเป็นรายบริษัท	56
5 แสดงผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน ของบริษัทลิสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2548	61
6 แสดงผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน ของบริษัทลิสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2549	62
7 แสดงผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน บริษัทลิสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2550	63
8 แสดงผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน บริษัทลิสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2551	64
9 แสดงข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต ที่ใช้ในการคำนวณหา ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค ในปี 2548	90
10 แสดงข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต ที่ใช้ในการคำนวณหา ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค ในปี 2549	91
11 แสดงข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต ที่ใช้ในการคำนวณหา ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค ในปี 2550	92
12 แสดงข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต ที่ใช้ในการคำนวณหา ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค ในปี 2551	93

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง.....	8
2 ประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดการทรัพยากร (Output Oriented Measurement)	22
3 ประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากร (Input Oriented Measurement)	24
4 เส้น Efficient Isoquant	25
5 แสดงดัชนีประสิทธิภาพ DEA สำหรับ กรณีผลผลิต 2 ชนิด และปัจจัยการผลิต 1 ชนิด	30

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ธุรกิจลิสซิง เป็นธุรกิจการบริการจัดหาเงินทุน (Financing) ให้แก่ผู้ลงทุนแบบหนึ่ง นอกเหนือจากการให้สินเชื่อประเภทกู้ยืมเงินของสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน ฝ่ายที่ต้องการทรัพย์สินหรือเครื่องจักรอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจแต่ขาดเงินลงทุน ธุรกิจลิสซิงเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในประเทศที่พัฒนาแล้วทางอุตสาหกรรม เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น ซึ่งประเทศเหล่านี้มีระบบการเงินการธนาคารที่มั่นคง และระบบสถาบันการเงินที่มีความเจริญก้าวหน้า ที่สามารถตอบสนองความต้องการเงินทุนของภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรมอย่างเพียงพอ ประเทศเหล่านี้เห็นความสำคัญของการจัดหาเงินทุนแบบลิสซิงเพราะสามารถช่วยเหลือภาคธุรกิจเอกชนและภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศที่ต้องการลดภาระการลงทุน และต้องใช้จ่ายเงินลงทุนมากในอุตสาหกรรม จึงได้มีการส่งเสริมธุรกิจลิสซิงอย่างจริงจังเพื่อจะได้เป็นเครื่องมือทางสินเชื่อในการเพิ่มเงินลงทุนของประเทศอีกประเภทหนึ่งเป็นผลให้ธุรกิจลิสซิงแพร่หลายอย่างมาก ในประเทศไทยธุรกิจลิสซิงเริ่มเข้ามาแพร่หลายประมาณกลางปี 2521 ในระยะเริ่มแรกธุรกิจนี้เป็นสิ่งใหม่และยังไม่เป็นที่นิยมมากนักในหมู่นักธุรกิจและอุตสาหกรรม จนกระทั่งอุตสาหกรรมและธุรกิจต่าง ๆ ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นความต้องการเครื่องจักรอุปกรณ์เพิ่มสูงขึ้นจึงเปิดโอกาสให้ธุรกิจลิสซิงเริ่มเข้ามา มีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ (อำนาจ เพียรไทย. 2543) ปัจจุบันธุรกิจลิสซิง ต้องเผชิญกับอุปสรรคและปัญหาที่สำคัญคือ การผันผวนของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย, การปรับขึ้นของราคาน้ำมัน และการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของธุรกิจลิสซิง (ชาติรี แสงแพรว. 2550)

ในธุรกิจลิสซิงนั้นจะมีผู้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยกัน 3 ฝ่ายได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจลิสซิง ผู้รับบริการ (ลูกค้า) และผู้ขายสินค้า โดยข้อดีของการลงทุนแบบลิสซิงนั้น สามารถมองแยกออกเป็นสองส่วนคือ ฝ่ายผู้รับบริการ (ลูกค้า) และ ฝ่ายผู้ขายสินค้า ในส่วนของผู้รับบริการ (ลูกค้า) นั้นมักมีคำถามเกิดขึ้นอยู่เสมอเมื่อผู้ประกอบการต้องการลงทุนนั้นการเลือกสินเชื่อเงินกู้จากธนาคารนั้นจะได้อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยจากบริษัทลิสซิงแล้วทำไมผู้ประกอบการที่ต้องการลงทุนจึงต้องเลือกการลงทุนแบบลิสซิง คำตอบของเรื่องสามารถอธิบายได้ดังนี้คือ ประการแรกคือระยะเวลาการพิจารณาสินเชื่อในรูปแบบของสินเชื่อเงินกู้ธนาคารนั้นจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติวงเงินเป็นระยะเวลานานมากกว่า 1 เดือน ส่วนในบริษัทลิสซิงนั้นสามารถใช้เวลาในการอนุมัติภายใน 1 สัปดาห์ โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์มาค้ำประกัน ทั้งนี้เพราะสินทรัพย์ที่ลูกค้าจะลงทุนนั้นเป็นตัวค้ำประกัน

สินเชื่อไปในตัวแล้ว ประการที่สองคือ เป็นแหล่งสินเชื่อระยะยาว 3-5 ปี ที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยได้เนื่องจากสินเชื่อแบบลิสซิ่งนั้นมีการคิดดอกเบี้ยในอัตราคงที่ที่ไม่ผันแปรไปตามอัตราดอกเบี้ยของตลาดเหมือนการคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ใช้อัตราดอกเบี้ยแบบลอยตัว และประการที่สามนั้น ค่าเช่าที่ลูกค้าต้องจ่ายนั้นถือได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษี ซึ่งทำให้ช่วยในการวางแผนภาษีสำหรับลูกค้าได้ ส่วนข้อดีสำหรับผู้ขายสินค้านั้น ประการแรกคือการเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้นจากการขายปกติ โดยผู้ขายนั้นสามารถเพิ่มช่องทางการขายโดยการผูกติดการนำเสนอโปรแกรมการขายแบบลิสซิ่งเข้าไปเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้กับลูกค้าได้ด้วยประการที่สองคือเรื่องการชำระค่าสินค้า บริษัทลิสซิ่งนั้นจะชำระค่าสินค้าให้กับผู้ขายแน่นอนเป็นเงินเต็มจำนวนหลังจากที่ลูกค้าได้ตกลงเซ็นสัญญากับทางบริษัทลิสซิ่งเงินเรียบร้อยแล้ว ซึ่งภาวะรับความเสี่ยงจะตกมาอยู่กับบริษัทลิสซิ่งแทน

จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยโดยใช้บริษัทลิสซิ่งซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมลิสซิ่งไทยจำนวน 18 บริษัท พบว่า มีทุนจดทะเบียนอยู่ระหว่าง 60- 1,000 ล้านบาท ทั้งนี้การที่บริษัทลิสซิ่งมีทุนจดทะเบียนมากกว่าหรือเท่ากับ 60 ล้านบาทเนื่องจากจะมีผลต่อการได้รับการยกเว้นภาษีหัก ณ ที่จ่ายจากการเก็บค่าเช่าจากลูกค้า สำหรับบริษัทที่มีการจดทะเบียนตั้งแต่ 60 ล้านบาทขึ้นไป ลักษณะของผู้ถือหุ้นสามารถแบ่งออกได้เป็น ประเภทใหญ่ ๆ คือ หนึ่งผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด สองผู้ถือหุ้นเป็นไทยและต่างชาติ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นประเทศญี่ปุ่น ยอดรายได้ของทั้ง 18 บริษัท อยู่ที่ 5,762.29 ล้านบาท 6,324.30 ล้านบาท 7,406.00 ล้านบาท และ 8,824.88 ในปี 2548 2549 2550 และ 2551 ตามลำดับ โดยมีอัตราเติบโตอยู่ที่ประมาณร้อยละ 12, 18 และ 19.15 ตามลำดับ ซึ่งทั้งนี้มิได้หมายความว่าสินเชื่อที่ปล่อยออกไปนั้นมีเพียงจำนวนเท่านี้ แต่ต้องทำความเข้าใจก่อนว่ารายได้ที่บริษัทลิสซิ่งรับรู้นั้นเป็นการทยอยรับรู้ตามค่าเช่าที่ได้รับในรอบปีนั้นๆ ดังนั้นสินเชื่อที่ได้ปล่อยออกไปในระหว่างปีนั้นจะสูงกว่ายอดรายได้ประมาณสามเท่าตัวเป็นอย่างน้อยเพราะสัญญาเช่าลิสซิ่งนั้นจะมีอายุสัญญาอยู่ระหว่าง 3-5 ปีโดยประมาณนั่นเอง ดังนั้นจะเห็นว่าเม็ดเงินที่ได้ออกจากบริษัทลิสซิ่งนั้นจึงมีจำนวนราวๆ 20,000 ล้านบาทต่อปีเลยทีเดียว

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยพบว่าบริษัทลิสซิ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจพัฒนาต่อไปได้เพราะถือได้ว่าเป็นหน่วยธุรกิจที่จะคอยสนับสนุนให้ภาคเอกชนสามารถดำเนินธุรกิจหรือเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป รวมทั้งยังช่วยส่งเสริมการขายสินค้าให้กับผู้ขายอีกทางหนึ่งด้วย จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการทราบว่าสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งเป็นอย่างไร และการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่งนั้นมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง กรณีศึกษาธุรกิจลิสซิ่งของประเทศไทยระหว่างปี 2548- 2551

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย โดยแยกเป็นด้าน จุดจดทะเบียนของบริษัท ลักษณะผู้ถือหุ้น รายได้และส่วนแบ่งการตลาด และกลุ่มลูกค้า
2. เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของธุรกิจลิสซิ่งในปี 2548-2551 โดยใช้วิธีการ Data Envelopment Analysis (DEA)

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ผลของการศึกษาจะทำให้เป็นข้อเสนอแนะ และแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงาน ของบริษัทลิสซิ่งต่อผู้บริหาร หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ที่สนใจ รวมถึงหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจลิสซิ่ง
2. ผลจากการศึกษาอาจใช้เป็นส่วนประกอบในการพิจารณาตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทลิสซิ่งของผู้ใช้บริการและสำหรับผู้ขายสินค้านั้นยังใช้ในการพิจารณาเพื่อสร้างความมั่นใจในการเลือกบริษัทลิสซิ่งอีกเช่นกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยแยกการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งและ การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่ง

1. การศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่ง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานการเงิน โดยใช้งบการเงิน คือ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และรายงานประจำปี ของบริษัทที่ทำธุรกิจลิสซิ่ง จำนวน 18 บริษัท ระหว่างปี 2548-2551 ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ 4 ปีนี้เนื่องจากเป็น 4 ปีล่าสุดที่สามารถขอคัดงบการเงินของบริษัทต่างๆ จากกระทรวงพาณิชย์ โดยบริษัท ทั้งหมดนี้เป็นสมาชิกของสมาคมลิสซิ่งไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นบริษัทลิสซิ่ง จำนวน 18 บริษัท ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมลิสซิ่งไทยทั้งสิ้น

1. บริษัท เอส แคปปิตอล จำกัด
2. บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลิส จำกัด (มหาชน)
3. บริษัท บางกอก มิตรพิชิ ยูเอฟเจ ลิส จำกัด
4. บริษัท บีทีเอ็มยู ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
5. บริษัท บีเอสแอล ลิสซิ่ง จำกัด

6. บริษัท คาเธ่ย์ลีสแพลง จำกัด (มหาชน)
7. บริษัท ไทย โอปิเจ ลีสซิง จำกัด
8. บริษัท เคทีบี ลีสซิง จำกัด
9. บริษัท ลีสซิงสินเอเชีย จำกัด
10. บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิง จำกัด
11. บริษัท ภัทรลีสซิง จำกัด (มหาชน)
12. บริษัท นครหลวง ลีสซิง-แพ็กเตอริง จำกัด (มหาชน)
13. บริษัท เอสซีบี ลีสซิง จำกัด (มหาชน)
14. บริษัท สแกนดิเนเวียลีสซิง จำกัด (มหาชน)
15. บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิง (ประเทศไทย) จำกัด
16. บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิง จำกัด
17. บริษัท ทิสโก้ ลีสซิง จำกัด
18. บริษัท ยูโอบี ลีสซิง (ไทย) จำกัด

2. การศึกษาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคการดำเนินงานของบริษัทลีสซิง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานการเงิน โดยใช้งบการเงิน คือ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และรายงานประจำปี ของบริษัทที่ทำธุรกิจลีสซิง จำนวน 10 บริษัท ระหว่างปี 2548-2551 ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ 4 ปีนี้เนื่องจากเป็น 4 ปีล่าสุดที่สามารถขอคัดงบการเงินของบริษัทต่างๆ จากกระทรวงพาณิชย์ โดยบริษัท ทั้งหมดนี้เป็นสมาชิกของสมาคมลีสซิงไทย ทั้งนี้เกณฑ์การเลือกบริษัท 10 บริษัท จากทั้งหมด 18 บริษัทนั้นคือ

1. เป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่าหรือเท่ากับ 60 ล้านบาท
2. กลุ่มลูกค้าของบริษัทลีสซิงเป็นนิติบุคคลเท่านั้น
3. ไม่เป็นบริษัทลีสซิงที่ให้บริการเฉพาะอย่าง เช่น ให้บริการลีสซิงรถยนต์โดยเฉพาะ
4. ไม่เป็นบริษัทลีสซิงที่ให้บริการด้านเงินกู้ยืม

ทั้งนี้การที่ต้องมีการกำหนดเกณฑ์การเลือกบริษัทที่จะทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค เพื่อที่ต้องการให้แต่ละบริษัทนั้นมีการดำเนินธุรกิจที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด เพราะตามหลักการประเมินผลของ Data Envelopment Analysis (DEA) นั้น ต้องนำปัจจัยนำเข้า และ ปัจจัยผลผลิต ของแต่ละบริษัทมาทำการประมวลผลและสร้างเส้น Production Frontier หรือ Efficiency Frontier ขึ้นมา การเชื่อมต่อกันระหว่างของบริษัทต่างๆ เพื่อประกอบเป็น Frontier มีลักษณะเป็นการเชื่อมต่อกันแบบเส้นตรง (Linear Combination) บริษัท ใดมีตำแหน่งตั้งอยู่บน Frontier จะถูกประเมินโดย DEA ว่ามี

ประสิทธิภาพ ร้อยละ 100 หรือมีค่าเท่ากับ 1 ในการใช้ปัจจัยการผลิตจำนวนที่มีอยู่เพื่อผลิตผลผลิตที่มีอยู่หรือกำลังผลิตที่มีอยู่ในทางตรงข้าม บริษัทใดที่ไม่ตั้งอยู่บน Frontier ก็จะถูก DEA ประเมินว่าประสิทธิภาพต่ำกว่าร้อยละ 100 หรือมีค่าน้อยกว่า 1 นั้นเอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

บริษัทที่ดำเนินธุรกิจลิสซิ่งที่เข้าข่ายที่ผู้วิจัยกำหนดมีทั้งหมด จำนวน 10 บริษัท และเป็นสมาชิกของสมาคมลิสซิ่งไทย ดังนี้

1. บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลิส จำกัด (มหาชน)
2. บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลิสซิ่ง จำกัด
3. บริษัท ไทยโอริกซ์ลิสซิ่ง จำกัด
4. บริษัท บางกอก มิตรบุบิชิ ยูเอฟเจ ลิส จำกัด
5. บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลิสซิ่ง จำกัด
6. บริษัท บีทีเอ็มยู ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
7. บริษัท บีเอสแอล ลิสซิ่ง จำกัด
8. บริษัท ยูโอบี ลิสซิ่ง (ไทย) จำกัด
9. บริษัท เอสซีบี ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
10. บริษัท เอสเอ็มบีซี ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) (หน่วย : บาท)
 - 1.1 ดอกเบี้ยจ่าย (Interest Expenses)
 - 1.2 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (Operating Cost)
2. ผลผลิต (output) (หน่วย : บาท)
 - 2.1 รายได้จากสัญญาเช่าดำเนินงาน (Income from Operating Leasing)
 - 2.2 รายได้จากสัญญาเช่าการเงิน (Finance Lease Income)
 - 2.3 รายได้จากสัญญาเช่าซื้อ (Income from Lease Agreement)
 - 2.4 รายได้จากดอกเบี้ยจากการเรียกร้องสิทธิ (Income from Factoring Payables)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่ง** หมายถึง ข้อมูลของบริษัทลิสซิ่งทางด้านทุนจดทะเบียน ลักษณะของผู้ถือหุ้น รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาด และ กลุ่มลูกค้า ของบริษัทลิสซิ่งที่ทำการศึกษา

2. **ธุรกิจลิสซิ่ง** หมายถึง ธุรกิจการบริการจัดหาเงินทุน (Financing) ให้แก่ผู้ลงทุนรูปแบบหนึ่ง นอกเหนือจากการให้สินเชื่อประเภทกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน โดยผู้ลงทุนไม่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากในการซื้อทรัพย์สินในครั้งเดียว แต่สามารถผ่อนชำระเงินลงทุนเป็นรายเดือนได้ และสามารถจะใช้สิทธิเลือกซื้อเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่เช่าได้เมื่อสัญญาสิ้นสุดลงในราคาที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้าในสัญญา

3. **ปัจจัยนำเข้า (Input)** พิจารณาจากดอกเบี้ยจ่ายและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

3.1 **ดอกเบี้ยจ่าย** หมายถึง ดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทนเนื่องจากการใช้ประโยชน์ของเงินหรือเงินทุน โดยใช้ข้อมูลเป็นรายปีหน่วยวัดเป็นบาท

3.2 **ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการขายและค่าใช้จ่ายทั่วไปที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานอันเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่รวมรวมค่าใช้จ่ายอื่นและดอกเบี้ยจ่าย

4. **ปัจจัยผลลัพธ์ (output)** พิจารณาจาก รายได้จากสัญญาเช่าดำเนินงาน, รายได้จากสัญญาเช่าการเงิน, รายได้จากสัญญาเช่าซื้อและรายได้ดอกเบี้ยจากการเรียกร้องสิทธิ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

4.1 **รายได้จากสัญญาจากสัญญาเช่าดำเนินงาน** หมายถึง รายได้หรือรายรับของสถาบันการเงินอันเกิดจากการทำสัญญาประเภทสัญญาเช่าดำเนินงาน โดยใช้ข้อมูลเป็นรายปีหน่วยวัดเป็นบาท

4.2 **รายได้จากสัญญาเช่าการเงิน** หมายถึง รายได้หรือรายรับของสถาบันการเงินอันเกิดจากการทำสัญญาประเภทสัญญาเช่าการเงิน โดยใช้ข้อมูลเป็นรายปีหน่วยวัดเป็นบาท

4.3 **รายได้จากสัญญาเช่าซื้อ** หมายถึง รายได้หรือรายรับของสถาบันการเงินอันเกิดจากการทำสัญญาเช่าซื้อ โดยใช้ข้อมูลเป็นรายปีหน่วยวัดเป็นบาท

4.4 **รายได้ดอกเบี้ยจากการเรียกร้องสิทธิ** หมายถึง รายได้หรือรายรับอันเกิดจากการทำสัญญาซื้อขายลูกหนี้การค้าที่เกิดจากการขายสินค้าหรือจัดหาบริการที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ โดยโอนสิทธิการรับเงินในหนี้นั้น ตลอดจนทำให้บริการบริหารบัญชีลูกหนี้ และบริการจัดเก็บเงินแก่ผู้ขายอีกด้วย ซึ่งเป็นการให้สินเชื่อทางการเงินแก่ผู้ขายอย่างหนึ่ง โดยใช้ข้อมูลเป็นรายปีหน่วยวัดเป็นบาท

5. **งบดุล** หมายถึง งบการเงินที่แสดงฐานะการเงินของสถาบันการเงิน ณ วันปีตรอบบัญชี งบดุลจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน และส่วนของเจ้าของกิจการ ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้งบสามารถทราบถึงโครงสร้างทางการเงินของสถาบันการเงินได้ โดยใช้ข้อมูลในปี 2480-2550

6. **งบกำไรขาดทุน** หมายถึง งบการเงินที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของสถาบันการเงินสำหรับรอบระยะเวลาหนึ่งปี ข้อมูลในงบกำไรขาดทุนจะประกอบไปด้วยรายได้และค่าใช้จ่าย โดยใช้ข้อมูลในปี 2548-2551

7. Data Envelopment Analysis (DEA) หมายถึง วิธีการทางคณิตศาสตร์ที่อาศัยพื้นฐานของ Linear Programming เป็น non – paramatic method ไม่ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ใช้สำหรับวัดประสิทธิภาพของแต่ละ Decision Making Unit (DMU) และในการศึกษาคั้งนี้จะนำเทคนิค DEA มาใช้ในการกำหนดปัจจัยนำเข้า (Input) และปัจจัยผลลัพธ์ (Output) เพื่อหาประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ส่วนที่ 1 การศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่ง

ในการศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งนั้นผู้วิจัยได้กำหนดการศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจนี้ออกเป็นแยกออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

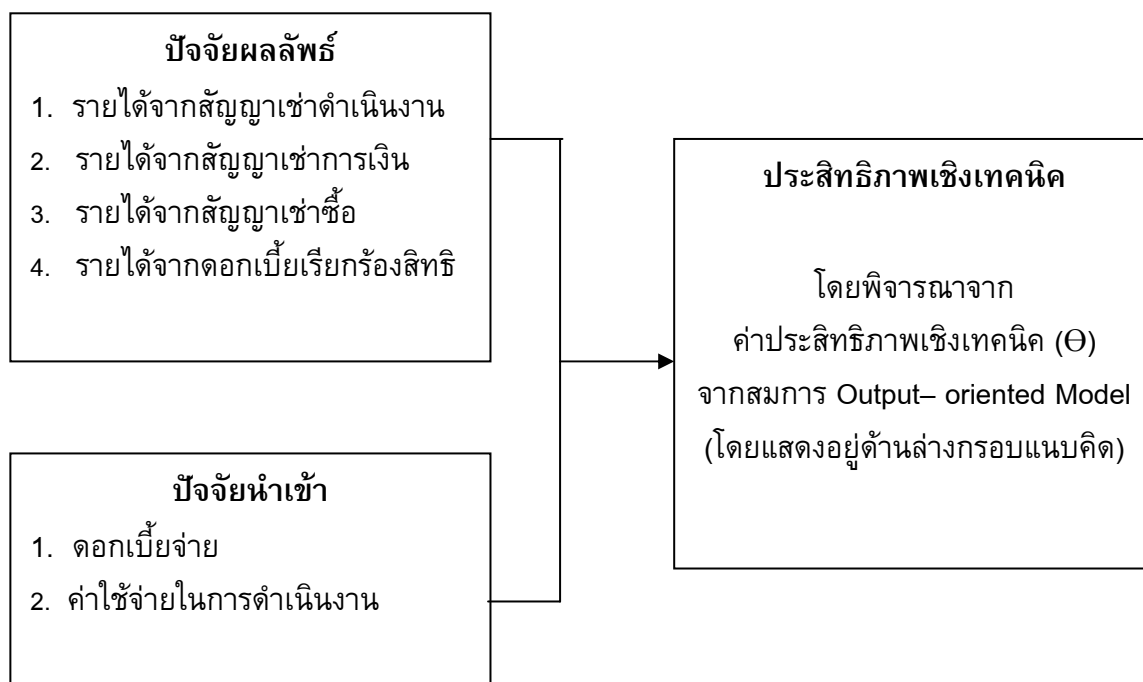
1. ทุนจดทะเบียน
2. ลักษณะของผู้ถือหุ้น โดยจำแนกตามสัญชาติของผู้ถือหุ้น
3. ยอดรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาด วัดโดยคำนวณจากรายได้รวมทั้งหมดของบริษัท

ที่ทำการศึกษาแล้วหาส่วนแบ่งทางการตลาด

4. กลุ่มลูกค้า

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง

การวิจัยในครั้งนี้ กระทำโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคโดยวิธี DEA ซึ่งพิจารณาเปรียบเทียบ ผลผลิต ได้แก่ รายได้จากสัญญาเช่าดำเนินงาน, รายได้จากสัญญาเช่าการเงิน, รายได้จากสัญญาเช่าซื้อและรายได้ดอกเบี้ยจากการเรียกร้องสิทธิกับปัจจัยการผลิต ได้แก่ ดอกเบี้ยจ่ายและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน โดยมุ่งศึกษาการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานบริษัทลิสซิ่ง ในช่วงปี 2548 –2551

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง

สมการ Output – oriented Model

$$\text{Max } Z_k = \Theta_k - \varepsilon [(\text{SOUT } (Y)_k + \text{SIN } (X1)_k + \text{SIN } X2)_k]$$

โดยที่

Θ_k	=	ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค
$\text{Max } Z_k$	=	ผลผลิตสูงสุด
ε	=	ค่าบวกที่มีขนาดเล็ก
$X1$	=	ดอกเบี้ยจ่าย (หน่วย : บาท/ต่อปี)
$X2$	=	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (หน่วย : บาท/ต่อปี)
Y	=	รายได้รวมของบริษัท (หน่วย : บาท/ต่อปี)
Y	=	$Y1 + Y2 + Y3 + Y4$
$Y1$	=	รายได้จากสัญญาเช่าดำเนินงาน (หน่วย : บาท/ต่อปี)
$Y2$	=	รายได้จากสัญญาเช่าการเงิน (หน่วย : บาท/ต่อปี)
$Y3$	=	รายได้จากสัญญาเช่าซื้อ (หน่วย : บาท/ต่อปี)

Y_4	=	รายได้ดอกเบี๋ยจากการเรียกร้่องสิทธิ (หน่วย : บาท/ต่อปี)
$SIN (X1)_k$	=	ค่า Slack ของดอกเบี๋ยจ่าย (หน่วย : บาท/ต่อปี)
$SIN (X2)_k$	=	ค่า Slack ของค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (หน่วย : บาท/ต่อปี)
$SOUT (Y)_k$	=	ค่า Slack ของรายได้รวมของบริษัท (หน่วย : บาท/ต่อ)

ซึ่งเกณฑ์การวัดผลค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Θ) จากสมการ Output-oriented Model จากการประเมินผลโดยโปรแกรม Data Envelopment Analysis (DEA) Version 2.1 นั้น จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 1 กล่าวคือถ้าบริษัทใดมี ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Θ) เท่ากับ 1 แสดงว่าบริษัทนั้นมีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานร้อยละ 100 นั้นเอง หากบริษัทใดมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าบริษัทนั้นไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเต็มร้อยละ 100 นั้นเอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาในส่วนของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของสถาบันการเงินนั้น จะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ธุรกิจลีสซิ่ง

1.1 ความเป็นมาและวิวัฒนาการของธุรกิจลีสซิ่ง

1.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทย

1.3 ความหมายของลีสซิ่ง

1.4 ลักษณะของลีสซิ่ง

1.5 ประเภทของลีสซิ่ง

1.6 กฎหมายภาษีที่เกี่ยวข้องและภาษีสำหรับธุรกิจลีสซิ่ง

2. แนวคิดการวัดประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐศาสตร์

2.1 แนวคิดและการวัดประสิทธิภาพการผลิต

2.2 แนวทางในการคำนวณประสิทธิภาพการผลิตโดยวิธีการ Data Envelopment Analysis

(DEA)

3. เทคนิคการวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคขององค์การโดยวิธี Data Envelopment Analysis

(DEA)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ธุรกิจลีสซิ่ง

ในส่วนของธุรกิจลีสซิ่งนั้น ผู้วิจัยจะได้ทำการศึกษาข้อมูลออกเป็น 6 หัวข้อด้วยกันประกอบด้วย ความเป็นมาและวิวัฒนาการของธุรกิจลีสซิ่ง แนวความคิดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทย ความหมายของลีสซิ่ง ประเภทของลีสซิ่ง และกฎหมายภาษีที่เกี่ยวข้องและภาษีสำหรับธุรกิจลีสซิ่ง

อำนาจ เพียรไทย (2543: 13-18) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหากฎหมายของธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทยได้ให้ข้อบ่งชี้ว่าธุรกิจลีสซิ่งเป็นธุรกิจประเภทการบริการจัดหาเงินทุน (Financing) ให้แก่ผู้ลงทุนรูปแบบหนึ่ง นอกจากการให้สินเชื่อประเภทกู้ยืมของสถาบันการเงิน โดยพัฒนาธุรกิจมาจากการให้เช่าทรัพย์สินทางการเกษตรกรรมในระยะเริ่มแรก เมื่อได้รับความนิยมจากประชาชนมากขึ้น จึงได้มีการพัฒนาการธุรกิจลีสซิ่งในรูปแบบการให้เช่าทรัพย์สินประเภทสินทรัพย์สิน และวิธีการให้เช่า เข้าสู่อุตสาหกรรม

ภาคการผลิต เพื่อช่วยธุรกิจการขายสินค้าของผู้ผลิตทำให้ธุรกิจลิสซิ่งแพร่หลายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก มีส่วนช่วยส่งเสริมการลงทุนภายในแต่ละประเทศโดยเป็นแหล่งเงินทุนอีกแหล่งหนึ่งนอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์ และช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องการ ได้รับสินเชื่อด้านเงินทุนที่มีภาระดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่มีอัตราดอกเบี้ยที่ตลอดเวลาเพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนการผลิตและลดภาระจากการปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน รวมทั้งยังได้อธิบายถึง ความเป็นมา แนวคิดและความหมายของลิสซิ่งได้โดยสังเขปดังนี้

1.1 ความเป็นมาและวิวัฒนาการของธุรกิจลิสซิ่ง

ธุรกิจการให้เช่าแบบลิสซิ่ง (Leasing) ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์มีการวิวัฒนาการมาจากการให้เช่ากรรมสิทธิ์ที่ทำธุรกิจให้เช่าอุปกรณ์การเกษตรต่าง ๆ และที่ดินเพื่อใช้งาน ในยุคต่อมาเริ่มมีการพัฒนารูปแบบการให้เช่าทรัพย์สินหลายประเภททั้งให้มีขอบเขตประเภทของทรัพย์สินที่ให้เช่าและวิธีการให้เช่าเป็นอย่างมาก เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมจึงทำให้ธุรกิจลิสซิ่งเข้ามามีส่วนร่วม จึงมีการพัฒนารูปแบบการเช่าและเจริญเติบโตควบคู่กับการให้สินเชื่อประเภทอื่นไปทั่วโลก

ในปี 2398 ประเทศอังกฤษได้มีการจัดตั้งบริษัทลิสซิ่งชื่อ Birmingham Wagon Company ทำธุรกิจให้เช่าตู้รถไฟแก่ผู้ประกอบการถ่านหินและเหมืองแร่ และในปี 2420 เป็นต้นมาถือเป็นการเริ่มต้นยุคใหม่ของธุรกิจลิสซิ่งที่ประเทศสหรัฐอเมริกาบริษัท Bell Telephone Company ทำธุรกิจให้เช่าโทรศัพท์ เริ่มนำธุรกิจลิสซิ่งมาใช้กับกิจการของตนทำให้ธุรกิจลิสซิ่งได้รับความนิยมและได้รับการยอมรับทำให้มีการแพร่หลายไปในธุรกิจเครื่องบิน เครื่องจักรกลทางการเกษตร เครื่องจักรกลทางอุตสาหกรรม เพื่อขยายธุรกิจการขายสินค้าของผู้ผลิต จึงทำให้ธุรกิจลิสซิ่งแพร่หลายเข้าไปในยุโรป ญี่ปุ่น และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เนื่องจากธุรกิจลิสซิ่งมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการอุตสาหกรรมและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเหล่านั้น แม้ประเทศดังกล่าวจะมีระบบการเงินการธนาคาร และสถาบันการเงินที่มีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้ามาก มีความสามารถตอบสนองต่อความต้องการในระบบการเงินของภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจได้เป็นอย่างดีแบบอย่างเพียงพอแล้วก็ตาม แต่รัฐบาลของประเทศเหล่านั้นก็ยังมึนโยบายสนับสนุนธุรกิจลิสซิ่ง เพื่อใช้ธุรกิจลิสซิ่งช่วยในการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศอีกประเภทหนึ่ง

1.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย

ธุรกิจลิสซิ่งแพร่หลายและถือกำเนิดชัดเจนในประเทศไทยในเดือนมิถุนายน ปี 2521 เมื่อมีการจัดตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจลิสซิ่ง คือ บริษัท ไทยโอเรียนทัลลิสซิ่ง จำกัด โดยการร่วมทุนระหว่างบริษัท โอเรียนทัลลิสซิ่ง จำกัด ของประเทศญี่ปุ่น บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัท สินเอเชีย จำกัด และบริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด มีทุนจดทะเบียน 20 ล้านบาท เป็นผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยร้อยละ 51 ส่วนที่เหลือเป็นของชาวต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์ดำเนินกิจการบริการให้เช่าอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมและพาณิชย์ กรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมาภายหลังได้มีบริษัทจากต่างประเทศเข้ามาร่วมทุนกับบริษัทต่างๆ ใน

ประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจลิสซิงจำนวนมากกว่า 10 บริษัทในปลายปี 2526 แต่ไม่เป็นที่แพร่หลายในหมู่นักธุรกิจและอุตสาหกรรมมากนัก เนื่องจากเป็นธุรกิจใหม่ บุคลากรของสถาบันการเงินและนักธุรกิจต่างๆ ยังไม่มีความเข้าใจในรูปแบบของธุรกิจลิสซิงซึ่งอย่างแท้จริงซึ่งส่วนใหญ่ยังคงคุ้นเคยกับการกู้ยืมเงิน การซื้อขายผ่อนส่ง การเช่าซื้อกับสถาบันการเงินต่างๆ ประกอบกับไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้เฉพาะ รวมทั้งระบบภาษีอากรยังไม่ชัดเจนที่ชัดเจนอันเป็นปัญหาด้านกฎหมาย อีกทั้งรัฐบาลไม่ให้การสนับสนุนทำให้บริษัทต่างๆ ที่ใช้ลิสซิงเปิดบริการให้เช่าซื้อเป็นหลักเนื่องจากมีบทบัญญัติของกฎหมายรองรับอยู่ อันเป็นอุปสรรคที่สำคัญทำให้การดำเนินธุรกิจลิสซิงยังอยู่ในวงจำกัด จนกระทั่งปี 2534 กรมสรรพากรได้มีประกาศฉบับที่ 53 ลดภาระภาษีแก่ผู้ประกอบการธุรกิจลิสซิงที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของทางราชการ และกระทรวงการคลัง ตลอดจนได้มีการกำหนดคำนิยามการให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิง และประกาศหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ในการประกอบธุรกิจลิสซิง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์และเงื่อนไขในการอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทต่างๆ ประกอบธุรกิจลิสซิงได้ จึงเป็นผลทำให้ธุรกิจลิสซิงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนถึงปัจจุบัน

ลิสซิงมีแนวความคิดมาจากการให้เช่าทรัพย์สินที่มีมานาน โดยมีลักษณะเป็นการให้เช่าทรัพย์สินแบบธรรมดาเพื่อการใช้งานตามวัตถุประสงค์ของผู้เช่า ต่อมามีการพัฒนาแนวความคิดจากการใช้ทรัพย์สินธรรมดาตามสัญญาเช่าก็เริ่มมีการใส่เงื่อนไขข้อตกลงเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ทรัพย์สิน (Ownership) กรณีที่ผู้เช่าต้องชำระค่าเช่าในอัตราคงที่เท่ากันทุกเดือนภายในระยะเวลาที่กำหนดจนกว่าสัญญาเช่าจะสิ้นสุดลงและในระหว่างอายุสัญญาเช่าผู้เช่าจะบอกเลิกสัญญาไม่ได้ โดยผู้เช่าและผู้ให้เช่าตกลงในเรื่องกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน จึงมีการพัฒนาวิธีการทางกฎหมายและธุรกิจเกิดเป็นลิสซิงขึ้นมาโดยมีเจตนาที่จะให้บริการสินเชื่อด้านเงินทุนในการซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ต้องใช้ผลิตสินค้าที่ไม่ต้องเป็นภาระต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในอันที่ต้องหาหลักประกันมาค้ำประกันสินเชื่อประเภทกู้ยืมเงิน อีกทั้งภาระดอกเบี้ยก็มีอัตราคงที่ตลอดอายุสัญญาทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจไม่มีต้นทุนสูงขึ้นตามภาวะตลาดแต่มีอัตราคงที่ตลอดอายุสัญญาเช่าและมีแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยยังไม่มีหน่วยงานของรัฐที่จะควบคุมการประกอบธุรกิจลิสซิงของบริษัท จำกัดและระบบธุรกิจลิสซิงที่มีใช้สถาบันการเงินและบริษัทประกันภัยทั้งหมด คงมีแต่หลักเกณฑ์การจัดตั้งบริษัทจำกัดที่ประสงค์จะทำธุรกิจลิสซิงจะต้องเข้าหลักเกณฑ์ตามประกาศของกรมสรรพากร ส่วนบริษัทประกันภัย และสถาบันการเงิน และธนาคารพาณิชย์ใด ต้องการประกอบธุรกิจลิสซิงก็มีประกาศของกระทรวงการคลังและกรมการประกันภัยที่กำหนดให้สถาบันการเงินและบริษัทประกันภัยใดที่จะประกอบธุรกิจลิสซิงจะต้องมีคุณสมบัติเข้าหลักเกณฑ์ตามเงื่อนไขที่กำหนด ทั้งต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบวิธีการที่กำหนดด้วย และยังไม่มีความหมายโดยเฉพาะที่จะใช้ควบคุมธุรกิจลิสซิงตั้งแต่วิธีการขอจัดตั้ง การควบคุมการปล่อยสินเชื่อ เงื่อนไขข้อกำหนดให้ผู้สัญญาปฏิบัติต่อกันอย่างเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย เพื่อเป็นการปกป้องคุ้มครองแก่คู่สัญญาและระบบเศรษฐกิจของประเทศ

1.3 ความหมายของลิสซิ่ง

ลิสซิ่งเป็นสัญญาเอกเทศประเภทหนึ่งและไม่มีคำจำกัดความไว้โดยเฉพาะในกฎหมายทั่วไป แต่แต่ละประเทศที่มีได้มีกฎหมายที่บัญญัติเรื่องลิสซิ่งไว้โดยเฉพาะก็จะนำกฎหมายที่ใกล้เคียงมาปรับใช้ เช่น ในประเทศอังกฤษ หมายถึง การเช่าธรรมดา (Rent) ประเทศสหรัฐอเมริกา หมายถึง การเช่า (Rent) การเช่าซื้อ (Hire-purchase) และการซื้อขายผ่อนส่ง ประเทศไทย หมายถึง เช่าทรัพย์สิน เช่าซื้อ หรือการซื้อขายแบบมีเงื่อนไข ซึ่งหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายทั่วไปที่นำมาปรับใช้กับการเช่าแบบลิสซิ่งที่มีลักษณะสำคัญ และวิธีปฏิบัติแตกต่างจากสัญญาเหล่านี้อยู่มากไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับการเช่าแบบลิสซิ่งได้ทุกเรื่อง จึงได้มีการให้ความหมายของลิสซิ่ง (Leasing) ไว้เพื่อกำหนดคุณลักษณะและคุณสมบัติให้มีความชัดเจนขึ้น

ส่วนความหมายตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 34/2534 กำหนดไว้ว่า (อ้างอิงใน อำนาจ เพียรไทย. 2543 หน้า 17)

การใช้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่ง หมายความว่า การให้เช่าทรัพย์สินที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1) ผู้ให้เช่าเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่มีทุนจดทะเบียนที่ได้รับชำระแล้ว ไม่ต่ำกว่า 60 ล้านบาท และเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร

2) ผู้เช่าเป็นนิติบุคคล

3) กำหนดเวลาเช่า ต้องมีระยะเวลาตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป เว้นแต่ทรัพย์สินที่เช่าเป็นทรัพย์สินที่ผู้ให้เช่ายึดมาจากผู้เช่ารายอื่น ระยะเวลาในการให้เช่าอาจไม่ถึง 3 ปี ก็ได้

ส่วนความหมายตามประกาศกระทรวงการคลัง กำหนดไว้ว่า การให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่ง หมายความว่า การให้เช่าทรัพย์สินที่ผู้ให้เช่า จัดหามาจากผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่าย หรือทรัพย์สินซึ่งยึดมาจากผู้เช่ารายอื่น เพื่อให้ผู้เช่าได้ใช้ประโยชน์ในกิจการอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการบริการอย่างอื่นเป็นทางค้าปกติโดยผู้เช่ามีหน้าที่ต้องบำรุงรักษาและซ่อมแซมทรัพย์สินที่เช่า ทั้งนี้ผู้เช่าจะบอกยกเลิกสัญญาก่อนกำหนดเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้ แต่ผู้เช่ามีสิทธิที่จะซื้อหรือเช่าทรัพย์สินนั้นต่อไป ในราคาหรือค่าเช่าที่ได้ตกลงกัน

ชาติรี แสงเพชร (2550: 65-85) ได้กล่าวถึงลักษณะของลิสซิ่งไว้ 11 ประการด้วยกันรวมทั้งยังได้ยังได้แบ่งแยกประเภทของลิสซิ่ง ซึ่งสามารถแบ่งแยกออกได้ 3 ลักษณะคือ ตามลักษณะการดำเนินงานตามลักษณะแหล่งเงินทุน และตามรูปแบบของการให้เช่า ซึ่งแต่ละลักษณะสามารถจำแนกย่อยได้อีก ซึ่งจะศึกษากันอย่างละเอียดในหัวข้อเรื่องประเภทของลิสซิ่ง อีกประการหนึ่งที่เป็นเรื่องสำคัญคือเรื่องภาษี ได้มีการรวบรวมกฎหมายและภาษีที่เกี่ยวข้องกับลิสซิ่งไว้ เพราะการทำธุรกรรมทางด้านลิสซิ่งนั้น ค่าเช่าแบบลิสซิ่งจะสามารถนำมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้เต็มจำนวน เพื่อนำไปใช้ในการคำนวณกำไรขาดทุนของบริษัทซึ่ง

จะสามารถทำให้บริษัทสามารถวางแผนภาษีและใช้ประโยชน์จากการลงทุนแบบลิสซิ่งในการประหยัดภาษีอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งทั้ง 3 หัวข้อที่ได้กล่าวไปข้างต้นสามารถสรุปพอสังเขปได้ดังนี้

1.4 ลักษณะของลิสซิ่ง

ในที่นี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึงลักษณะของลิสซิ่งไว้ 11 ประการด้วยกัน การที่ต้องกล่าวถึงลักษณะของลิสซิ่งไว้นั้นจะทำให้ผู้อ่านหรือผู้ที่สนใจที่ไม่มีความรู้หรือยังมิได้เข้าใจธุรกิจลิสซิ่งมาก่อนนั้นสามารถที่จะแยกแยะและเข้าใจโดยภาพรวมของธุรกิจลิสซิ่งได้ว่ามีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงเป็นอย่างไรโดยลักษณะของลิสซิ่งมีดังนี้คือ

1.4.1 ลิสซิ่ง มีบุคคลที่เกี่ยวข้องในสัญญา 3 ฝ่ายเรียกว่า “ผู้ให้เช่า” ฝ่ายที่สองเรียกว่า “ผู้เช่า” ฝ่ายที่สามเรียกว่า “ผู้จัดส่งอุปกรณ์สินค้าหรือผู้ผลิต” โดยบุคคลทั้งสามฝ่ายต้องกอนิติสัมพันธ์กันขึ้นจึงจะเกิดเป็นสัญญาลิสซิ่งได้ กล่าวคือ ในการเข้าทำสัญญาลิสซิ่งจะต้องประกอบไปด้วยสัญญาสองฝ่ายคือ สัญญาจัดส่งอุปกรณ์สินค้าซึ่งเป็นสัญญาระหว่างผู้จัดส่งอุปกรณ์หรือผู้ผลิตกับผู้ให้เช่า และสัญญาระหว่างผู้ให้เช่ากับผู้เช่า โดยที่ผู้ให้เช่าตกลงเข้าทำสัญญาซื้ออุปกรณ์สินค้าจากผู้ผลิตและผู้ผลิตจะจัดส่งอุปกรณ์สินค้าไปยังผู้เช่า ทั้งนี้ผู้เช่าจะเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะของอุปกรณ์สินค้านั้นรวมถึงกำหนดตัวผู้ผลิตและตัวผู้จัดส่งอุปกรณ์ โดยมีได้อาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญจากผู้ให้เช่า

1.4.2 ธุรกิจที่ใช้บริการแบบลิสซิ่งจะไม่มีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี เพราะความเสี่ยงได้รับความคุ้มครองโดยระบุไว้ในสัญญา ซึ่งเมื่อผ่านไประยะเวลาหนึ่งก็สามารถเปลี่ยนเครื่องจักรใหม่ที่มีประสิทธิภาพทางเทคโนโลยีที่สูงกว่าหรือทันสมัยกว่าได้ สามารถลดอัตราการเสี่ยงในความล้มเหลวของเทคโนโลยีของธุรกิจนั้นๆ ได้ และมีผลดีต่อกำไรของธุรกิจ และค่าเช่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้เช่าสามารถนำไปหักภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ และไม่ทำให้หนี้สินของผู้เช่าสูงขึ้นแต่อย่างใด

1.4.3 ระหว่างอายุสัญญาเช่า ผู้เช่าจะบอกเลิกสัญญาไม่ได้ กรณีดังกล่าวมิใช่ลักษณะเฉพาะที่จะต้องทำตามกฎหมาย แต่แท้จริงในการทำสัญญาลิสซิ่ง ผู้ให้เช่าเป็นผู้ไปซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์มาให้เช่าตามความต้องการของผู้เช่าเท่านั้น ผู้ให้เช่าจึงต้องหามาตรการต่างๆ ที่จะป้องกันตนจากความเสียหาย จึงมักตกลงให้ผู้เช่าต้องเช่าเครื่องจักรอุปกรณ์เต็มอายุตามที่ตกลงกัน แต่ในทางปฏิบัติบริษัทลิสซิ่ง หรือผู้ให้เช่าบางรายอาจยินยอมให้ผู้เช่าบอกยกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดการเช่าก็ได้โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมการบอกเลิกสัญญา ซึ่งจะคุ้มต่อความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ให้เช่าเพราะการเช่าต้องยุติก่อนกำหนด

1.4.4 ความคล่องตัวในการให้บริการของธุรกิจลิสซิ่ง เพราะหากไปขอกู้จากธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุนจะต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกันการกู้ยืม และเสียเวลาในการพิจารณารายละเอียดของโครงการมาก แต่ในธุรกิจลิสซิ่งจะพิจารณาเพียงความสามารถในการใช้ทรัพย์สินหรือเครื่องจักรอุปกรณ์แล้วสามารถทำให้เกิดรายได้เพียงพอที่จะจ่ายค่าเช่าได้หรือไม่ และค่าเช่าจะมีความแน่นอนไม่เปลี่ยนแปลงตามภาวะอัตราดอกเบี้ยจึงทำให้สามารถวางแผนทางการเงินได้อย่างแน่นอน

1.4.5 ผู้เช่าจะต้องเป็นนิติบุคคลเท่านั้น โดยผู้เช่าจะแจ้งรายละเอียดของเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ต้องการให้บริษัทผู้ให้เช่าที่ประกอบธุรกิจลิสซิ่งทราบ แล้วบริษัทจึงจะไปหาซื้อเครื่องจักรมาให้ผู้เช่าโดยจะมีข้อกำหนดให้ชำระเงินมัดจำหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้แล้วแต่ตกลง สำหรับการซ่อมบำรุงและการประกันภัยจะเป็นภาระของผู้เช่าเว้นแต่จะตกลงเป็นอย่างอื่นในสัญญาลิสซิ่ง ผู้ให้เช่ามีวัตถุประสงค์ที่จะให้สิทธิผู้เช่าซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เช่าในราคาที่ตกลงกันก่อนล่วงหน้าเมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่า โดยการให้กรรมสิทธิ์ในเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เช่าต้องได้จากการตกลงกันภายหลังสัญญาลิสซิ่งหมดอายุแล้วเพราะมีฉะนั้นสัญญาเช่าจะไม่ใช้สัญญาลิสซิ่งแต่เป็นสัญญาเช่าซื้อ

1.4.6 ในธุรกิจลิสซิ่งมักจะมีการตกลงให้สัญญาเช่าแบบลิสซิ่งเป็นอันเลิกกันถ้าผู้เช่าล้มละลาย ทั้งนี้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้ให้เช่าอย่างเต็มที่ มิให้ทรัพย์สินของตนต้องอยู่ในพันธะของการจัดการทรัพย์สินของผู้ล้มละลาย

1.4.7 ลิสซิ่งเป็นวิธีการจัดหาเงินทุนซึ่งผู้เช่าได้ใช้ทรัพย์สินตลอดอายุการใช้งานของทรัพย์สินนั้น โดยค่าเช่ามีการกำหนดไว้แน่นอน และผู้เช่าต้องรับผิดชอบค่าบำรุงรักษา ภาษีอากร และการประกันภัย ค่าเช่าต้องมีจำนวนเพียงพอกับมูลค่าของทรัพย์สินนั้นรวมกับผลตอบแทนในการลงทุนของบริษัทลิสซิ่ง

1.4.8 ผู้ประกอบธุรกิจลิสซิ่งอาจเป็นสถาบันการเงิน ผู้ผลิตสินค้าหรือเป็นบริษัทธุรกิจลิสซิ่ง โดยเฉพาะก็ได้หรือจะเป็นกิจการร่วมการค้าระหว่างธุรกิจเหล่านี้ก็ได้ ผู้ประกอบธุรกิจลิสซิ่งไม่ต้องมีการจัดหาอุปกรณ์มาไว้ล่วงหน้า เพราะผู้ประกอบการธุรกิจลิสซิ่งจะเป็นผู้จัดหาเงินทุนให้แก่ผู้เช่าที่ต้องการอุปกรณ์สินค้า เมื่อมีผู้เช่ามาติดต่อให้จัดหาเงินทุนสำหรับซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ ผู้เช่าจึงจะไปซื้ออุปกรณ์มาเพื่อให้ผู้เช่าใช้

1.4.9 ผู้ประกอบธุรกิจลิสซิ่งไม่ประสงค์จะได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ผู้เช่าใช้สอยแต่มุ่งที่จะได้ค่าตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุน ในทางปฏิบัติมักตกลงให้กรรมสิทธิ์เป็นของผู้เช่าได้โดยให้โอกาสเลือกซื้อเมื่อครบกำหนดสัญญา ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจลิสซิ่งหรือผู้ให้เช่า คงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายเท่านั้น ส่วนเจ้าของตามความเป็นจริงในการดูแลรักษา การได้ประโยชน์ และการเสียประโยชน์จะอยู่ที่ผู้เช่า ดังนั้นโดยสรุปแล้วลิสซิ่งจะมีการโอนกรรมสิทธิ์ในท้ายสุดหรือไม่ ไม่ใช่สาระสำคัญ

1.4.10 อุปกรณ์เครื่องจักรต่างๆ ตามสัญญาลิสซิ่งมักจะเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงหรือสำหรับใช้ในงานอุตสาหกรรมและบริการต่างๆ เช่น เครื่องจักรอุปกรณ์การผลิต เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ และเครื่องกีดน้ำเสีย เป็นต้น ในสัญญาลิสซิ่งบางประเทศอาจใช้สำหรับอุปกรณ์สินค้าทุกประเภทตามที่ต้องการ แต่อย่างไรก็ตามไม่รวมถึงอุปกรณ์สินค้าที่ใช้สอยเป็นการส่วนตัวของผู้เช่าหรือในครอบครัวผู้เช่า

1.4.11 ผู้ให้เช่าจะอยู่ในรูปแบบของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินธุรกิจประเภทนี้เป็นเป็นการเฉพาะ และทั้งผู้เช่าและผู้ให้เช่าต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคลเท่านั้น

1.5 ประเภทของลีสซิ่ง

การเช่าแบบลีสซิ่งสามารถแยกประเภทการเช่าได้ 3 ลักษณะ คือ (1) ตามลักษณะการดำเนินงาน และ (2) ตามลักษณะที่เป็นแหล่งเงินทุนของธุรกิจ (3) ตามรูปแบบของการให้เช่า โดยทั่วไปแล้วการแยกประเภทของลีสซิ่งซึ่งนิยมใช้การแบ่งแยกตามลักษณะการดำเนินงานมากที่สุดทั้งนี้เพราะแยกประเภทตามลักษณะนี้ยังไม่ผลต่อการบันทึกสินทรัพย์ลงในงบดุลของบริษัทเองด้วย กล่าวคือ การที่เช่าทรัพย์สินแบบธุรกิจ หรือเช่าเพื่อซื้อนั้นผู้ทำการเช่าจำเป็นต้องลงบันทึกสินทรัพย์ไว้ในงบดุลของบริษัทด้วย ส่วนการเช่าเพื่อใช้นั้นไม่ต้องลงบันทึกทรัพย์สินในงบดุลของบริษัท (ผู้เขียน) ซึ่งรายละเอียดของแต่ละลักษณะจะมีดังต่อไปนี้

1.5.1 แยกตามลักษณะการดำเนินงาน การเช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งตามลักษณะการดำเนินงาน ส่วนที่มีความแตกต่างกันและถือเป็นสาระสำคัญ คือ ระยะเวลาเช่า อัตราค่าเช่า สิทธิการบอกเลิกสัญญา การกำหนดหน้าที่ดูแลรักษาทรัพย์สิน และสิทธิเลือกซื้อทรัพย์สินที่เช่าเมื่อสัญญาสิ้นสุดลง ได้แก่ การให้เช่าทรัพย์สินแบบธุรกิจ หรือการเช่าเพื่อซื้อ (Financial lease) และการให้เช่าทรัพย์สินเฉพาะอย่าง หรือการเช่าเพื่อใช้ (Operating lease)

1.5.1.1 การให้เช่าทรัพย์สินแบบธุรกิจ หรือการเช่าเพื่อซื้อ (Financial lease) เป็นสัญญาเช่าที่ระยะเวลาปานกลาง และระยะยาว ผู้ให้เช่าจะมีรายได้จากค่าเช่าจากผู้เช่าเพียงรายการเดียว ผู้ให้เช่าจะคิดค่าเช่าโดยคิดจากต้นทุนทั้งหมดของทรัพย์สินนั้นรวมกับต้นทุนของเงินและกำไรที่จะได้รับผลตอบแทน ผู้เช่าจะบอกเลิกสัญญาในระหว่างอายุสัญญาไม่ได้ ทั้งยังมีหน้าที่ต้องบำรุงรักษาซ่อมแซม ประกันภัยทรัพย์สินที่เช่า และผู้เช่าจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดเพียงฝ่ายเดียว การเช่าลักษณะนี้ ผู้เช่าจะต้องรับรู้ถึงความล้าสมัยของเครื่องจักร หรือทรัพย์สินที่เช่าจากการที่ผู้เช่าเป็นผู้เลือกครอบครองและใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่เช่า ในระหว่างเวลาเช่าหรือตลอดอายุการใช้งาน เมื่อทรัพย์สินที่เช่าเกิดความล้าสมัย ผู้เช่าจะไม่สามารถเปลี่ยนทรัพย์สินที่เช่าใหม่ได้ และจะต้องชำระค่าเช่าตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเช่า มีลักษณะสำคัญคือ

1.5.1.1.1 การให้เช่าเป็นลักษณะในทางการค้ามากกว่าการบริโภคประจำวัน

1.5.1.1.2 ผู้เช่าเป็นผู้เลือกเครื่องจักรหรืออุปกรณ์จากผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย

1.5.1.1.3 ผู้ให้เช่ายังคงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้น

1.5.1.1.4 ผู้เช่ามีสิทธิที่จะใช้ทรัพย์สินนั้น โดยจ่ายค่าเช่าตอบแทนตลอดระยะเวลาที่

กำหนด

1.5.1.1.5 ไม่สามารถบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดได้

1.5.1.1.6 ผู้เช่าเป็นผู้รับความเสี่ยงของการล้าสมัยของเครื่องจักรนั้น

1.5.1.1.7 ผู้เช่าเป็นผู้รับผิดชอบในสภาพและความเหมาะสมของเครื่องจักรหลังจากที่

ผู้ให้เช่าได้จัดซื้อเครื่องจักรแก่ผู้เช่าตามความต้องการ

1.5.1.1.8 ผู้เช่ารับผิดชอบในการบำรุงรักษาและประกันภัยเครื่องจักร

1.5.1.1.9 หลังจากสิ้นสุดสัญญาเช่า ผู้เช่าอาจจะเช่าต่อด้วยค่าเช่าที่ต่ำลงหรืออาจตกลงซื้อขายในราคาพิเศษ

1.5.1.2 การให้เช่าทรัพย์สินเฉพาะอย่าง หรือการเช่าเพื่อใช้ (Operating lease) ทรัพย์สินที่ให้เช่าจะเป็นทรัพย์สินที่มีอายุการใช้งานสั้นกว่าแบบแรก ระยะเวลาการเช่าตั้งแต่ 1 เดือน ถึง 12-36 เดือน ทรัพย์สินส่วนใหญ่เป็นทรัพย์สินที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเร็ว ผู้ให้เช่าจึงมักคิดค่าเสียหายไว้ล่วงหน้าในค่าเช่าด้วย และต้องให้เช่าแก่ผู้เช่าหลายคนจึงจะคุ้มเงินลงทุน แต่สามารถบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดได้ และผู้ให้เช่ายังต้องเป็นผู้รับผิดชอบดูแลซ่อมแซมความชำรุดเสียหายของทรัพย์สินที่ให้เช่า การเช่าแบบนี้มีข้อแตกต่างกับการเช่าแบบแรก คือ การให้เช่าทรัพย์สินนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับสัญญาเช่า (Rent)

การแบ่งประเภทของลิสซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อแบ่งแยกออกซึ่งสัญญาเช่าที่มีลักษณะโดยผลประโยชน์และความเสี่ยงทั้งหมดในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินไปยังผู้เช่าอย่างเห็นได้ชัด หลักเกณฑ์ในการพิจารณาลักษณะการโอนผลประโยชน์และความเสี่ยงทั้งหมดในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินพิจารณา วันที่เริ่มสัญญา ถ้าหากเช่าขายประเด็นประเด็นหนึ่งก็ถือว่าเป็น Financial Lease ซึ่งมีหลักเกณฑ์ 4 ประการ ดังนี้

1.5.1.2.1 สัญญาเช่าระยะยาวโอนกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินไปยังผู้เช่า

1.5.1.2.2 สัญญาเช่าระยะยาวที่ผู้เช่ามีสิทธิการซื้อทรัพย์สินในราคาถูก

1.5.1.2.3 อายุการเช่ามากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80 ของอายุการใช้งานในทางเศรษฐกิจของทรัพย์สิน

1.5.1.2.4 มูลค่าปัจจุบันของค่าเช่าขั้นต่ำคำนวณ ณ วันที่เริ่มต้นทำสัญญาโดยไม่รวมค่าใช้จ่ายในการจัดการทรัพย์สินต้องมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90 ของมูลค่าอันแท้จริงของทรัพย์สินที่เช่า

1.5.2 แยกตามลักษณะของแหล่งเงินทุน ได้แก่

1.5.2.1 บริษัทลิสซึ่งในเครือของธนาคาร เป็นบริษัทลิสซึ่งที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งในและต่างกันต่างประเทศถือหุ้นใหญ่ มีฐานะทางเงินค่อนข้างดี การบริหารงานมีประสิทธิภาพ

1.5.2.2 บริษัทลิสซึ่งในเครือของวิสาหกิจ เป็นบริษัทลิสซึ่งที่สถาบันการเงินอื่นหรือบริษัทจดทะเบียนเป็นผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่

1.5.2.3 บริษัทลิสซึ่งในเครือของผู้ผลิต เป็นบริษัทผู้ผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีขั้นสูง และมีการพัฒนาเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา เช่น บริษัทผู้ผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น

1.5.3 แยกตามรูปแบบของการให้เช่า โดยที่สำคัญมีดังนี้

1.5.3.1 การขายและการเช่ากลับ (Sale and lease back) ธุรกิจที่มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ครอบครองแล้ว แต่ประสบปัญหาขาดแคลนเงินทุนจึงแก้ปัญหาโดยการขายทรัพย์สินของตนให้แก่สถาบันการเงินต่างๆ เช่น บริษัทเงินทุน บริษัทประกันภัย แล้วขอเช่ากลับจากบริษัทนั้นอีกที การทำเช่นนี้ธุรกิจจะได้เงินสดจากการขายทรัพย์สินมาหมุนเวียนในกิจการ ขณะเดียวกันก็จะเสียสิทธิในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นไป แต่ก็ยังคงได้รับประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินนั้นจากการจ่ายค่าเช่าเป็นงวดๆ กิจการที่ซื้อทรัพย์สินจะคิดค่าเช่าจากต้นทุนของทรัพย์สินที่ซื้อมาบวกผลตอบแทนที่จะได้จากการลงทุน ซึ่งก็คือผลกำไรนั่นเอง

1.5.3.2 การให้เช่าชนิดโอนสิทธิเรียกร้องได้ (Lease receivable discounting) ผู้ให้เช่ามีสิทธิที่จะขายเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ให้เช่าหรือโอนสิทธิเรียกร้อง (ค่าเช่า) รวมถึงผลกำไรจากการให้เช่า โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เช่าจะได้รับสิทธิในการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์โดยไม่มีกรรมสิทธิ์ และมีสิทธิครอบครองเครื่องจักรอุปกรณ์ในระยะเวลาตามสัญญาเช่าโดยผู้ให้เช่าอาจจะต้องแจ้งให้ผู้เช่าทราบถึงการนั้น ซึ่งจะมีผลผูกพันทางกฎหมายในเรื่องเขตอำนาจศาล การที่ผู้ให้เช่าขายหรือโอนสิทธิและทรัพย์สินไปแล้ว ผู้ซื้ออาจจะได้รับสิทธิการไต่เบี่ยจากผู้ให้เช่าหรือไม่ก็ได้ ถ้าเป็นกรณีที่ให้สิทธิในการไต่เบี่ย ผู้ให้เช่าจะต้องรับรองว่าผู้เช่าจะจ่ายเงินค่าเช่าตามระยะเวลาที่เหลืออยู่ตามข้อตกลงในสัญญาสิทธิ์ซึ่งถ้าผู้เช่าไม่จ่ายค่าเช่า ผู้ซื้อจะมีสิทธิไต่เบี่ยจากผู้ให้เช่าได้

1.5.3.3 การให้เช่าชนิดผู้ให้เช่ากู้เพื่อเติม (Leverage lease) ผู้ให้เช่าจะทำการกู้ยืมเงินบางส่วนสำหรับซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ที่จะให้เช่า โดยใช้เงินลงทุนเพื่อซื้อทรัพย์สินเองร้อยละ 20-40 ส่วนที่เหลือจะกู้ยืมมาจากผู้ให้กู้แล้วเอาทรัพย์สินนั้นจดจำนองเป็นประกัน หลังจากนั้นจึงนำทรัพย์สินนั้นมาให้เช่าแก่ผู้เช่า มีผู้เกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย คือ ผู้เช่า (Lessor) ผู้ให้เช่า (equity participant) และเจ้าหนี้ (Lender) ซึ่งเป็นบุคคลที่สาม กรณีนี้ผู้ให้เช่าสามารถนำค่าเสื่อมราคามาเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีได้

1.5.3.4 การให้เช่าภายในประเทศ (Domestic leasing) การเช่าเครื่องจักรอุปกรณ์ โดยผู้ให้เช่ามีสถานประกอบการในประเทศหนึ่ง และผู้เช่ามีสถานประกอบการในประเทศเดียวกัน หรือผู้ให้เช่ามีบริษัทลูกที่ตั้งขึ้นมาอยู่ในต่างประเทศ ตั้งอยู่ในประเทศเดียวกันสถานประกอบการของผู้ผลิต แล้วทั้งสองฝ่ายทำธุรกิจอิสระซึ่งกันถือว่าเป็น Lease Domestic

1.5.3.5 การให้เช่าข้ามประเทศ (Cross border lease) การเช่าเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ผู้ให้เช่ามีสถานประกอบการในประเทศหนึ่งให้เช่าทรัพย์สินที่ผลิตในต่างประเทศแก่ผู้เช่าที่อยู่ในต่างประเทศ จะมีสิ่งทีก่อให้เกิดความยุ่งยากหลายประการ เช่น ความเสี่ยงเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน ภาษีการนำเข้าส่งออก การให้กฎหมาย ความแตกต่างในระบบบัญชี เป็นต้น

1.6 กฎหมายภาษีที่เกี่ยวข้องและภาษีสำหรับธุรกิจลีสซิ่ง

การที่ต้องมีการรวบรวมกฎหมายภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจลีสซิ่งนั้นก็เพื่อที่จะทำให้ผู้ประกอบการหรือผู้ที่สนใจต้องการศึกษาธุรกิจนี้ทราบว่ากฎหมายได้ให้สิทธิประโยชน์หรือข้อปฏิบัติอย่างไรบ้างให้แก่ผู้ลงทุนด้านนี้ซึ่งจะประกอบด้วย

1.6.1 กฎหมายภาษีที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจลีสซิ่ง มีดังนี้

1.6.1.1 พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145) เกี่ยวกับค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน

1.6.1.2 คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 2/2528 เรื่องการใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

1.6.1.3 คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 34/2534 สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากรมีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

1.6.2 ภาษีสำหรับธุรกิจลีสซิ่ง

1.6.2.1 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรมสรรพากรได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้บังคับจัดเก็บแทนภาษีการค้าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2534 เป็นต้นไป ธุรกิจลีสซิ่งจึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้า โดยสามารถนำภาษีซื้อมาหักภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการได้ แต่ในกรณีซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามความหมายที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ไม่สามารถนำภาษีซื้อมาหักเพื่อคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ตามประการของอธิบดีกรมสรรพากร ฉบับที่ 42

1.6.2.2 ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

กรมสรรพากรได้ออกคำสั่งที่ ท.ป. 34/2534 สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2534 และใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2535 เป็นต้นไป มีเนื้อหาที่กำหนดคำจำกัดความของการให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งว่า หมายถึงการให้เช่าทรัพย์สินที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1.6.2.2.1 ผู้ให้เช่าเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนที่ได้รับชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 60 ล้านบาท และเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแบบร้อยละ 7 (เต็มรูป)

1.6.2.2.2 ผู้เช่าเป็นนิติบุคคล

1.6.2.2.3 กำหนดเวลาเช่า ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป เว้นแต่ทรัพย์สินที่ให้เช่าเป็นทรัพย์สินที่ผู้ให้เช่ายึดมาจากผู้เช่ารายอื่น ระยะเวลาการให้เช่าอาจไม่ถึง 3 ปีก็ได้

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 34/2534 เป็นการออกเพิ่มเติมข้อ 6 ของ ท.ป. 4/2528 ซึ่งมีเนื้อหา กำหนดให้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้จ่ายค่าเช่า หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจากการให้เช่าทรัพย์สิน ตามมาตรา 40 (5)(ก) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ไม่รวมถึงค่าเช่าอาคารหรือโรงเรือนที่ได้รับกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5
2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุในข้อ 3 ของ ท.ป. 4/2528 หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5
3. มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือ สมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47(7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากรหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักร้อยละ 10

ความดังกล่าวนี้ไม่ให้บังคับกับการจ่ายเงินตามสัญญาให้เข้าแบบลีสซิ่งตาม ท.ป. 34/2534 การให้เข้าแบบลีสซิ่งไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตาม ท.ป. 4/2528 แต่ถ้าไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนตาม ท.ป. 34/2534 ก็ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายร้อยละ 5

1.6.2.3 ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2535 เป็นต้นมา อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลได้เหลือเพียงอัตราเดียว คือ ร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ (เดิมมี 2 อัตรา คือ ถ้าเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เสียร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิบริษัทอื่นๆ ร้อยละ 35)

ตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดให้ภาษีเงินได้นิติบุคคลคำนวณโดยใช้เกณฑ์สิทธิ ซึ่งหมายถึงรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบบัญชีใด ถึงแม้ว่าจะยังมีได้รับชำระก็ตาม ก็ต้องนำมาคำนวณภาษี และรายจ่ายที่ก่อให้เกิดรายได้ดังกล่าวก็ให้นำมาหักได้ในรอบบัญชีนั้น กรมสรรพากรได้มีคำสั่งเพิ่มเติมที่ ท.ป. 1/2528 เรื่องการใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เป็นแนวทางปฏิบัติซึ่งพอสรุปได้ว่า การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ใช้เกณฑ์สิทธิ ยกเว้น 7 รายการพิเศษให้เลือกปฏิบัติได้ เช่น การให้เข้าซื้อ การขายผ่อนชำระ การให้ลีสซิ่งที่มีอายุสัญญาเกิน 1 รอบบัญชี ให้ใช้เกณฑ์สิทธิ แต่มีเงื่อนไขปลีกย่อยเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการคือให้เลือกนำกำไรจากกิจการดังกล่าวมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบบัญชีตามงวดที่ถึงกำหนดชำระก็ได้

2. แนวคิดการวัดประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐศาสตร์

ในส่วนของแนวคิดการวัดประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐศาสตร์นั้นจะทำการศึกษาของ เป็น สองประเด็นใหญ่ ๆ ด้วยกันคือศึกษาถึงแนวคิดการวัดประสิทธิภาพการผลิตโดยทั่ว ๆ ไปและจะ ศึกษาถึงแนวทางในการวัดประสิทธิภาพการผลิตโดยผ่านวิธีการ Data Envelopment Analysis (DEA) โดย สมชาย แสงหิรัญ (2551: 1-12) ได้ให้แนวทางและอธิบายการวัดประสิทธิภาพโดยสังเขปดังนี้

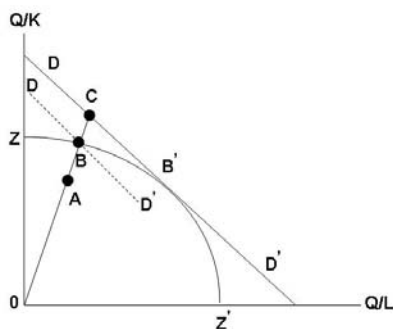
2.1 แนวคิดและการวัดประสิทธิภาพการผลิต

ประสิทธิภาพของหน่วยผลิตทางเศรษฐศาสตร์ คือ ความสามารถที่หน่วยผลิตจะเพิ่มผลผลิต ภายใต้ทรัพยากรเท่าเดิม หรือความสามารถที่ประหยัดทรัพยากรลง โดยไม่เปลี่ยนแปลงผลผลิต ซึ่งการวัด

ประสิทธิภาพการผลิตของหน่วยผลิตในยุคปัจจุบันเริ่มต้นจากงานของ Farrell (1957) โดยมองว่าประสิทธิภาพของหน่วยผลิตจะประกอบด้วยสองประสิทธิภาพ คือ ประสิทธิภาพด้านเทคนิค (Technical Efficiency) และประสิทธิภาพด้านการจัดสรร (Allocative Efficiency) ซึ่งประสิทธิภาพด้านเทคนิคหมายถึงความสามารถของหน่วยผลิตที่จะสามารถผลิตผลผลิตให้ได้มากที่สุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ในขณะที่ประสิทธิภาพด้านการจัดสรรจะแสดงถึงความสามารถของหน่วยผลิตที่จะสามารถใช้จ่ายการผลิตในสัดส่วนที่เหมาะสมภายใต้เงื่อนไขของระดับราคาปัจจัยการผลิตที่เป็นอยู่ และการวัดประสิทธิภาพในการผลิตของหน่วยผลิตใดๆ ไม่ว่าจะ Farrell หรือ Fare, Grosskopf and Lovell (1985, 1994) ได้มีการนำเสนอการวัดผ่านการกำหนดฟังก์ชันกึ่งของขอบเขตประสิทธิภาพของหน่วยผลิตทั้งทางด้านปัจจัยการผลิตและด้านผลผลิต โดยแนวทางการวัดที่ผ่านมากว่า 40 ปี มีการนำเสนอการวัดในวิธีที่ต่างกันออกไป แต่โดยมากจะเป็นการกำหนดขอบเขตประสิทธิภาพของหน่วยผลิตโดยวิธีการ Data Envelopment Analysis (DEA) และ Stochastic Frontiers ซึ่งทั้งสองวิธีจะนำเอาความรู้ด้านสมการเส้นตรง (Linear Programming) เข้ามาประยุกต์ใช้ ซึ่งการวัดประสิทธิภาพโดยทั่วไปในปัจจุบันจะกำหนดให้มีการผลิตสินค้าหนึ่งชนิด (Q) ที่ใช้ปัจจัยการผลิตสองชนิด คือ แรงงาน (Labor; L) และสินทรัพย์ (Capital; K) ภายใต้ตลาดสินค้าและปัจจัยการผลิตที่เป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์และการผลิตแบบ Constant returns to scale และเพื่อให้สอดคล้องกับความหมายของคำว่าประสิทธิภาพการผลิต การวัดประสิทธิภาพจะแยกออกเป็นสองแนวทางคือ ด้านผลผลิต (Output-Oriented Measure) และด้านปัจจัยการผลิต (Input-Oriented Measure)

2.1.1 การวัดประสิทธิภาพการผลิตด้านผลผลิต (Output-Oriented Measure) จะตรงกันข้ามกับการวัดประสิทธิภาพการผลิตของหน่วยผลิตจากด้านปัจจัยการผลิต โดยแทนที่จะตอบคำถามว่า “ปัจจัยการผลิตสามารถลดลงได้มากเท่าใด โดยไม่เปลี่ยนแปลงจำนวนผลผลิต” แต่จะตอบคำถามที่ว่า “หน่วยผลิตสามารถเพิ่มผลผลิตมากเท่าใด โดยไม่เพิ่มจำนวนปัจจัยการผลิต” แทน ดังนั้น การวัดประสิทธิภาพการผลิตในด้านผลผลิตจะพิจารณาจากเส้นความเป็นไปได้ในการผลิต (Production Possibility Frontier: PPF) ซึ่งจะสมมติให้มีผลผลิตสองชนิดและปัจจัยการผลิตหนึ่งประเภท และลักษณะของเส้น PPF จะเป็นเส้นโค้งเข้าหรือโค้งออก (Convex and Concave) หรือเป็นเส้นตรง ขึ้นอยู่กับข้อสมมติของความสามารถในการทดแทนของการใช้ปัจจัยการผลิตในผลผลิตแต่ละประเภท หากความสามารถในการทดแทนลดลง เส้น PPF ก็จะมีลักษณะเป็นเส้นเว้าออกจากจุดเริ่มต้น อาทิเส้น ZZ' ใน ภาพประกอบ 2 หากการทดแทนของปัจจัยการผลิตในการผลิตผลผลิตทั้งสองประเภทคงที่แล้ว เส้น PPF ก็จะเป็นเส้นตรง และเส้น PPF จะเป็นเส้นเว้าเข้าหาจุดเริ่มต้น ก็แสดงความสามารถในการทดแทนของปัจจัยการผลิตในการผลิตเพิ่มขึ้น ดังนั้น หน่วยผลิตใดๆ ที่ทำการผลิตบนเส้น PPF ก็แสดงว่ามีประสิทธิภาพการผลิต กล่าวคือ ในขณะที่ หน่วยผลิตใดที่ผลิตอยู่ภายในพื้นที่ใต้เส้น PPF ก็แสดงว่าหน่วยผลิตนั้นมีประสิทธิภาพในการผลิต จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่าหน่วยผลิต A เป็นหน่วยผลิตที่ไม่มี

ประสิทธิภาพ เพราะผลิตอยู่ใต้เส้น PPF และหากจะให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดควรจะผลิตที่จุด B ดังนั้น ระยะห่างจากจุด A ไปจุด B คือจำนวนของผลผลิตที่จะสามารถเพิ่มขึ้นได้ โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงจำนวน ปริมาณปัจจัยการผลิต ซึ่งก็คือ ความไม่มีประสิทธิภาพของหน่วยผลิต A

ภาพประกอบ 2 ประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากร (Output Oriented Efficiency Measurement)

จากแนวคิดข้างต้น ประสิทธิภาพทางด้านเทคนิค (Technical Efficiency) สามารถวัดได้จาก สัดส่วนของปริมาณที่หน่วยผลิตผลิตได้เทียบกับที่ควรจะได้ ซึ่งก็คือ OA/OB ซึ่งหากสามารถหาค่าของ ผลผลิตทั้งสองประเภทได้ ก็จะสามารถสร้างเส้นราคาผลผลิตออกมาเป็นเส้น Iso-revenue (เส้น DD') ใน ภาพประกอบ 2 เพื่อใช้วัดประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากร (Allocative Efficiency) ซึ่งก็คือ รายได้ที่ ควรจะเพิ่มขึ้น หากหน่วยผลิตเลือกสัดส่วนของผลผลิตที่ทำการผลิตได้อย่างถูกต้องภายใต้เงื่อนไขของ ราคาผลผลิตทั้งสองที่กำหนดโดยตลาดแข่งขันสมบูรณ์ โดยสามารถวัดได้จากระยะห่างของ OB ต่อ OC หรือ OB/OC และสำหรับประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์โดยรวม (Total Economic Efficiency) ซึ่งก็คือ $TE \times AE$

$$EE = (TE) \times (AE) = (OA/OB) \times (OB/OC) = (OA/OC)$$

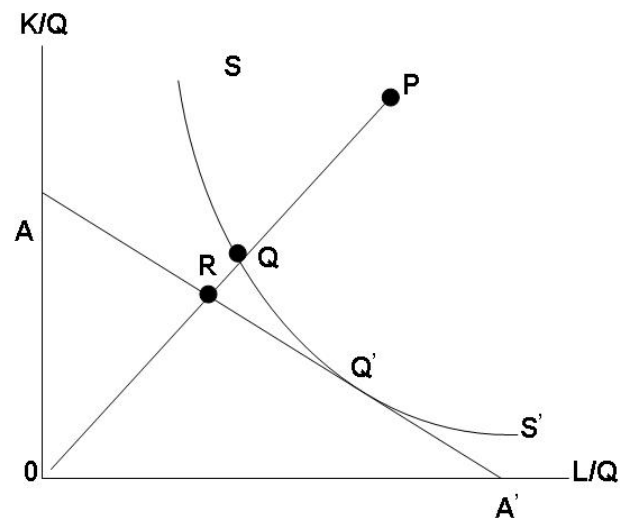
ซึ่งก็คือ ระดับรายได้ทั้งหมดที่สูญเสียไป เมื่อเทียบกับรายได้สูงสุดที่ควรได้ โดย OA คือเป็นผลมาจากการไม่มี ประสิทธิภาพทางเทคนิค และระยะจาก OA ไปถึง OC ก็คือรายได้ที่ควรจะได้แต่เสียเพราะเลือกสัดส่วน การผลิตของผลผลิตไม่สอดคล้องกับระดับราคาของผลผลิต ทั้งนี้ ตัววัดประสิทธิภาพของทุกตัวนี้จะมีค่า ระหว่าง 1 กับ 0

2.1.2 การวัดประสิทธิภาพการผลิตด้านปัจจัยการผลิต (Input-Oriented Measure)

เพื่อวัดประสิทธิภาพของการใช้สัดส่วนของปัจจัยการผลิตที่ต้นทุนต่ำที่สุด ณ ปริมาณการผลิตหนึ่งๆ ซึ่งภายใต้ข้อสมมติของการผลิตสินค้าที่มีการเทคโนโลยีการผลิตแบบ Constant Returns to Scale และปัจจัยการผลิตสองชนิดนั้น เส้นผลผลิตเท่ากัน (Isoquant) ของหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพสามารถกำหนดขึ้นมาได้ โดยหน่วยผลิตที่มีการใช้สัดส่วนปัจจัยการผลิตบนเส้นนี้แสดงถึงการที่ใช้ปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุดของการผลิตสินค้า ณ ปริมาณที่กำหนด ซึ่งแสดงโดยเส้น SS' ในภาพประกอบ 3 ดังนั้นหน่วยผลิตต่างๆ ที่ใช้สัดส่วนปัจจัยการผลิตที่อยู่เหนือเส้น SS' ขึ้นไปจะเป็นหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพในการใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสม อาทิเช่น หน่วยผลิต P ในภาพประกอบ 3 ที่ใช้ปัจจัยการผลิตมากกว่าที่หน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพที่อยู่บนเส้น SS' ดังนั้นความไม่มีประสิทธิภาพ (Technical Inefficiency) ของหน่วยผลิต P คือ ระยะ QP ซึ่งแสดงถึงจำนวนของปัจจัยการผลิตที่สามารถลดลงหรือประหยัดได้โดยไม่ลดจำนวนปริมาณผลผลิต หรือหากคิดเป็นร้อยละของปัจจัยการผลิตที่สามารถลดลงได้ก็คือ สัดส่วนของระยะ QP/OP เพราะฉะนั้นประสิทธิภาพ (Technical Efficiency: TE) ของหน่วยผลิต P ก็คือ

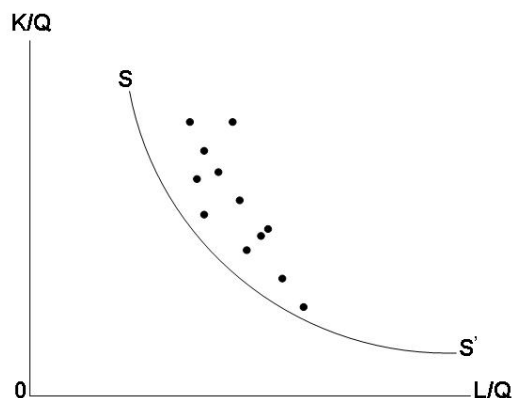
$$\text{Technical Efficiency} = [1-(QP/OP)] = OQ/OP$$

ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าของประสิทธิภาพทางด้านเทคนิคของหน่วยจะอยู่ระหว่าง 1 และ 0 โดยหน่วยผลิต P จะมีค่าประสิทธิภาพด้านเทคนิคต่ำกว่า 1 ในขณะที่หน่วยผลิตที่อยู่จุด Q จะมีประสิทธิภาพด้านเทคนิคเท่ากับ 1 เนื่องจากมีการใช้ปัจจัยการผลิตบนเส้น SS'

ภาพประกอบ 3 ประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากร (Input Oriented Efficiency Measurement)

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติการวัดประสิทธิภาพดังกล่าวในแนวทางนี้ไม่สามารถที่จะหารูปแบบการผลิตของหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุดที่ควรจะเป็นได้ ดังนั้น การวัดในทางปฏิบัติโดยทั่วไปจะทำการคำนวณเส้น Isoquant ที่มีประสิทธิภาพจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่และสมมติให้ว่าจะไม่มีหน่วยผลิตใดๆ มีการผลิตอยู่ต่ำกว่าเส้น Efficient Isoquant นี้ (ภาพประกอบ 4) ซึ่งการวัดประสิทธิภาพการผลิตตามแนวคิดของ Farrell จะสามารถวัดได้โดยวิธีการทางสถิติสองประเภท คือ ประเภทจำกัดรูปแบบการกระจาย (Parametric) และแบบไม่จำกัดรูปแบบ (Non-Parametric)

ภาพประกอบ 4 เส้น Efficient Isoquant

จากแนวคิดของการวัดประสิทธิภาพการผลิตของ Farrell (1957) โดยการเครื่องมือสถิติประเภทจำกัดแบบกระจาย (Parametric) เป็นสถิติที่ใช้กับข้อมูลที่สามารถวัดได้ทางปริมาณ เช่น การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในเชิงถดถอย ซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าวต้องการทราบรูปแบบการกระจายของประชากร เพื่อนำมาสู่การใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิติเพื่อคำนวณค่าพารามิเตอร์ในการวัดประสิทธิภาพการผลิตในรูปแบบที่เรียกว่า Stochastic เช่น Maximum Likelihood และ Ordinary Least Square (OLS) เป็นต้น ซึ่งสามารถแยกความคาดเคลื่อนจากตัวรบกวนอื่นๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้แต่มีผลต่อการผลิตออกจากผลกระทบของความไม่มีประสิทธิภาพได้ ทำให้ความไม่มีประสิทธิภาพที่คำนวณได้มีค่าใกล้เคียงกับความเป็นจริง แต่การคำนวณดังกล่าวต้องสามารถที่จะระบุรูปแบบฟังก์ชันการผลิตให้ชัดเจน เช่น Cobb-Douglas หรือ Translog Function ฯลฯ และสำหรับการวัดประสิทธิภาพโดยใช้สถิติแบบ Non-parametric ที่ไม่จำเป็นต้องทราบรูปแบบการกระจายของประชากร และไม่จำเป็นต้องทราบถึงรูปแบบฟังก์ชันการผลิต ซึ่งเครื่องมือทางคณิตศาสตร์ที่มีประโยชน์และเหมาะสมสำหรับการคำนวณพารามิเตอร์เพื่อวัดประสิทธิภาพการผลิตจะเป็นแบบ Non-Stochastic คือ โปรแกรมเชิงเส้นตรง (Linear Programming) หรือในปัจจุบันเครื่องมือที่นิยมมากในการวัดประสิทธิภาพการผลิตในแนวทางนี้ คือ DEA (Data Envelopment Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ Linear Programming มาเพื่อคำนวณขอบเขต (Frontier) ของหน่วยผลิตเพื่อหาสัดส่วนการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดหรือสัดส่วนการผลิตสินค้าเพื่อให้ได้ปริมาณการผลิตสูงสุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด

2.2 แนวทางในการคำนวณประสิทธิภาพการผลิตโดยวิธีการ Data Envelopment Analysis

Data Envelopment Analysis (DEA) เป็นวิธีการทางคณิตศาสตร์ที่ไม่ต้องการข้อสมมติของลักษณะการกระจายของกลุ่มตัวอย่าง (Non-Parametric Approach) และอาศัยแนวคิดของ Linear Programming มาใช้ในการคำนวณขอบเขตของที่ตั้งกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งนี้การวัดประสิทธิภาพการผลิตด้านเทคนิคและการจัดสรรทรัพยากรโดยวิธีการ DEA ไม่ว่าจะเป็นการมองด้านผลผลิตหรือด้านปัจจัยการผลิตจำต้องอาศัยความเข้าใจคณิตศาสตร์ด้าน Linear Programming เพื่อกำหนดขอบเขตที่ตั้งของหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และจากข้อมูลที่ตั้งของหน่วยผลิตใดๆ DEA จะพยายามกำหนดการไม่มีประสิทธิภาพของหน่วยผลิตนั้นๆ โดยพิจารณาจากสัดส่วนของปัจจัยการผลิตที่สามารถลดลงได้ หรือจากสัดส่วนของผลผลิตที่จะสามารถเพิ่มขึ้นได้จากปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ ซึ่งทั้งสองส่วนนี้จะมีค่าเท่ากันในกรณีของ Constant Returns to Scale และต่างกันกรณีอื่นๆ แต่สำหรับกรณีการใช้ Linear Programming แทนวิธีการคำนวณโดยใช้เครื่องมือเศรษฐมิติต่างๆ แล้วก็จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ได้ และสำหรับปัญหาการเลือกด้านการวัดประสิทธิภาพว่าจะเป็นการวัดผลผลิตหรือปัจจัยการผลิตนั้น โดยทั่วไปแล้วการศึกษาต่างๆ จะนิยมใช้วิธีการวัดจากด้านปัจจัยการผลิต ทั้งนี้ เพราะหน่วยผลิตต่างๆ ส่วนมากจะทำการผลิตตามคำสั่งซื้อที่ได้รับมาจากลูกค้า และจากปริมาณการผลิตที่กำหนดโดยลูกค้านั้น หน่วยผลิตจะพยายามเลือกสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ต้นทุนการผลิตที่ต่ำที่สุดและได้ผลผลิตตามปริมาณที่ต้องการ อย่างไรก็ตาม หากหน่วยผลิตได้มีการกำหนดปัจจัยการผลิตและจะต้องตัดสินใจผลิตผลผลิตให้ได้มากที่สุดจากทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ การวัดประสิทธิภาพจากด้านผลผลิตก็น่าจะเหมาะสมกว่า ซึ่งทั้งนี้ Coelli และ Perelman (1996) ได้แสดงให้เห็นว่าแนวทางที่เหมาะสมในการวัดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านเทคนิคนั้นไม่ว่าจะวัดจากด้านผลผลิตหรือปัจจัยการผลิตก็จะไม่ให้ผลลัพธ์ที่ต่างกันมากนัก ดังนั้นการคัดเลือกแนวทางการวัดประสิทธิภาพนั้นน่าจะพิจารณาจากความสามารถในการควบคุมของหน่วยผลิตที่มีต่อปัจจัยการผลิตหรือผลผลิต หากหน่วยผลิตสามารถควบคุมปริมาณผลผลิตได้แน่นอน แนวทางการวัดจากผลผลิต (Output Oriented Approach) น่าจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมกว่า แต่ถ้าหากหน่วยผลิตสามารถควบคุมปัจจัยการผลิตได้ดีกว่า แนวทางการวัดประสิทธิภาพจากด้านปัจจัยการผลิตน่าจะเป็นทางเลือกที่เหมาะสมกว่า ซึ่งวิธีการวัดประสิทธิภาพทั้งด้านปัจจัยการผลิตและผลผลิตโดยการใช้ Linear Programming นั้นจะมีกระบวนการคล้ายๆ กัน เพียงแต่ว่าในด้านผลผลิตนั้น สมการประสงค์ (Objective Equation) นั้นจะกำหนดจาก Maximization ภายใต้ข้อจำกัดด้านปัจจัยการผลิตต่างๆ ในสมการเงื่อนไข (Constraints) แต่การวัดจากด้านปัจจัยการผลิตนั้นจะมีสมการประสงค์เป็นรูป Minimization ภายใต้เงื่อนไขของจำนวนการผลิตที่กำหนด เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการผลิตผลผลิตตามปริมาณที่ต้องการโดยใช้ต้นทุนต่ำที่สุด

2.2.1 วิธีวัดประสิทธิภาพโดยแนวคิด Linear Programming ใน DEA

สมมติให้เทคโนโลยีการผลิตเป็นแบบ Constant Returns to Scale โดยกำหนดให้มีจำนวนตัวอย่างของหน่วยผลิตจำนวน N หน่วยผลิต (หรือเรียกว่า DMU; Decision Making Unit) ซึ่งมีปัจจัยการผลิต K ชนิด และผลผลิตจำนวน M ชนิด ดังนั้นในแต่ละ DMU จะปัจจัยการผลิตและผลผลิตซึ่งแทนค่าได้ด้วย x_j และ y_i สำหรับหน่วยที่ i^{th} ทั้งนี้วิธีการวัดของ DEA จะสร้างเส้นขอบของการผลิตในรูปแบบ non-parametric frontier ขึ้นมาโดยมีจุดที่ตั้งของแต่ละ DMU ทั้งที่อยู่บนเส้นขอบเขตการผลิตหรืออยู่เหนือขึ้นไป ซึ่งหากจะทำให้ง่ายในการแสดงโดยรูปแล้ว ก็พบว่าหากมีปัจจัยการผลิตสองชนิดทำการผลิตผลผลิตชนิดเดียว และสมมติให้มีเทคโนโลยีการผลิตแบบ Constant Returns to Scale แล้ว เส้นขอบเขตการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุดก็คือเส้นผลผลิตเท่ากัน (Isoquant) โดย DEA จะทำการวัดประสิทธิภาพในรูปสัดส่วนผลผลิตในรูปของปัจจัยการผลิต อาทิ $u'y_i/v'x_j$ โดย u คือ $M \times 1$ เวกเตอร์ของสัดส่วนของผลผลิต และ v คือ $K \times 1$ เวกเตอร์ของสัดส่วนปัจจัยการผลิต ซึ่ง DMU จะต้องสัดส่วนที่เหมาะสมของทั้งสอง ซึ่งสามารถกำหนดสมการใน Linear Programming ได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{Max}_{u,v} &= (u'y_i / v'x_j), \\ \text{st.} \quad &u'y_j / v'x_j \leq 1 \quad j = 1, 2, \dots, N \\ &u, v \geq 0 \end{aligned}$$

โดยในการคำนวณก็คือการหาค่า u และ v ซึ่งเป็นสัดส่วนของปัจจัยผลผลิตและปัจจัยการผลิตที่ดีที่สุดที่ DMU ต่างๆ จะเป็นได้ ดังนั้นประสิทธิภาพของหน่วยผลิตที่ i ที่สูงสุดเมื่อเทียบกับจุดที่ดีที่สุดภายใต้เงื่อนไขในสมการเงื่อนไขนั้นจะต้องมีค่าไม่เกินกว่า 1 หรือสูงสุดเท่ากับ 1 แต่อย่างไรก็ตาม วิธีการที่ใช้สัดส่วนนี้อาจจะมีปัญหา เพราะ DEA จะให้ผลลัพธ์หลายผลลัพธ์ อาทิเช่น หาก u^*/v^* เป็นสัดส่วนที่ดีที่สุด (Optimal Solution) แล้ว (au^*/av^*) ก็เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมเช่นกัน ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าว อาจกำหนดเงื่อนไขในส่วนของปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น คือ $v'x_j = 1$ ดังนั้นสมการของ Linear Programming สามารถเขียนได้ใหม่เป็น

$$\begin{aligned} \text{Max}_{u,v} &= (u'y_i), \\ \text{st.} \quad &n'x_j = 1 \\ &u'y_i - n'x_j \leq 1 \quad j = 1, 2, \dots, N \\ &u, n \geq 0 \end{aligned}$$

ซึ่งเป็นการเปลี่ยนรูปให้อยู่ในรูปแบบของตัวคูณ (Multiplier Form) ทั้งนี้เงื่อนไขที่สำคัญของรูปแบบตัวคูณนี้ก็คือ $K+M < N+1$ ซึ่งทั่วไปแล้วรูปแบบทั้งสองข้างต้นไม่ค่อยเป็นที่นิยมมากนักในการวัดประสิทธิภาพการผลิต แต่จะใช้กฎของ Duality เพื่อแปลงสมการรูปตัวคูณมาเป็นรูป Envelopment แทน

$$\begin{aligned} \text{Max } & \theta, \lambda \theta \\ \text{st } & y_i + Y\lambda \geq 0 \\ & \theta x_i - X\lambda \geq 0 \\ & \lambda \geq 0 \end{aligned}$$

โดยทั้งนี้ θ คือค่าคงที่ และ λ คือ $N \times 1$ เวกเตอร์ของ DMU ซึ่งค่าของ θ ที่วัดได้คือค่าประสิทธิภาพด้านเทคนิคของ DMU ที่ i ซึ่งหากมีค่าเท่ากับ 1 ก็แสดงว่าอยู่บนเส้นขอบเขตการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยจากสมการ Linear Programming จะทำการคำนวณทั้งหมด i ครั้งเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพการผลิตด้านเทคนิคหรือ θ ของแต่ละ DMU ออกมา

3. เทคนิคการวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคขององค์กรโดยวิธี Data Envelopment Analysis (DEA)

ในส่วนของการวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยวิธี Data Envelopment Analysis (DEA) วินัย พุทธกุล ได้อธิบายวิธีการวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคด้วยวิธีการ DEA วิธีใช้ ดังนี้

วินัย พุทธกุล (2538: 113 - 120) ได้กล่าวถึงเทคนิคการวัดประสิทธิภาพ โดยวิธี Data Envelopment Analysis (DEA) ว่า DEA เป็นวิธีการวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical Efficiency) ของหน่วยงานหรือองค์กร (Organization) โดยใช้หลักการและทฤษฎีของแบบจำลองเชิงเส้น (Linear Programming หรือ LP) เป็นพื้นฐานในการกำหนดค่าดัชนีประสิทธิภาพ (Efficiency Index)

หลักการทำงาน DEA สามารถบอกกล่าวโดยย่อได้ดังนี้คือ DEA จะใช้ข้อมูลของ DMU ทั้งหมดที่นำมาศึกษาสร้าง Production Frontier หรือ Efficiency Frontier ขึ้นมา การเชื่อมต่อกันระหว่าง DMU ต่าง ๆ เพื่อประกอบเป็น Frontier มีลักษณะเป็นการเชื่อมต่อกันแบบเส้นตรง (Linear Combination) DMU ใดมีตำแหน่งตั้งอยู่บน Frontier จะถูกประเมินโดย DEA ว่ามีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100 ในการใช้ปัจจัยการผลิตจำนวนที่มีอยู่เพื่อผลิตผลผลิตที่มีอยู่หรือกำลังผลิตที่มีอยู่ในทางตรงข้าม DMU ใดที่ไม่ตั้งอยู่บน Frontier ก็จะถูก DEA ประเมินว่าประสิทธิภาพต่ำกว่าร้อยละ 100 ค่าประสิทธิภาพที่ลดน้อยลงไปจะเป็นสัดส่วนโดยตรงกับระยะห่างของ DMU นั้นกับ Frontier ฉะนั้นค่าถ่วงน้ำหนักของผลผลิต กับค่าถ่วงน้ำหนักของปัจจัยการผลิตชุดใด ๆ ที่กำหนดให้ DMU ที่ใช้ปัจจัยการผลิต

ทุกชนิดมากเป็นสองเท่าของ DMU ที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 100 ในการผลิตผลผลิตจำนวนเท่ากันก็จะมีค่าประสิทธิภาพเพียงครึ่งเดียวของ DMU ที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 100 หรือจะมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 0.5 นั่นเอง

จากลักษณะการทำงานดังกล่าวของ DEA ทำให้ค่าประสิทธิภาพที่หาได้โดยวิธีการนี้มีสภาพเป็นตัววัดประสิทธิภาพที่หาได้โดยวิธีการนี้มีสภาพเป็นตัววัดประสิทธิภาพสัมพัทธ์ (Relative Efficiency Measure) เท่านั้น กล่าวคือค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของ DMU ใดจะมากหรือน้อยแค่ไหนเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบปริมาณปัจจัยการผลิตและปริมาณผลผลิตของ DMU นั้นกับปริมาณปัจจัยการผลิตและปริมาณผลผลิตของ DMU อื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง DMU ที่ร่วมกันสร้างส่วนของ Frontier เพื่อให้ DMU ที่กำลังศึกษาใช้เป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบ ทั้งนี้การวัดประสิทธิภาพโดยใช้วิธี Data Envelopment Analysis (DEA) ซึ่งได้มีการริเริ่มพัฒนาขึ้นมาครั้งแรกตั้งแต่ปี 1978 โดย Abraham Charnes, William W. Cooper and E. Rhodes ซึ่งแบบจำลองพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมานี้มีลักษณะเป็น Fractional Programming โดยเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{Max } h_k = \frac{\sum_{r=1}^s U_{rk} Y_{rk}}{\sum_{i=1}^m V_{ik} X_{ik}}$$

Subject to

$$\frac{\sum_{r=1}^s U_{rk} Y_{ij}}{\sum_{i=1}^m v_{ik} X_{ij}} \leq 1$$

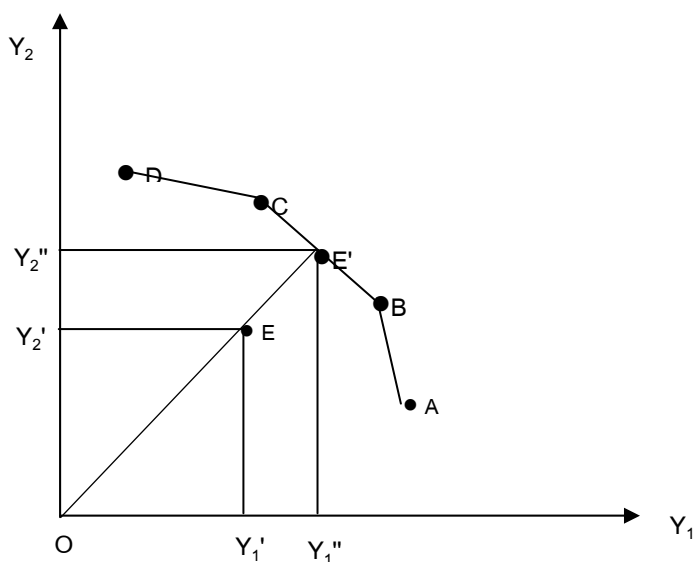
โดยที่

$$\begin{aligned} j &= 1, 2, \dots, k, \dots, n \\ U_{rk} &\geq 0; r = 1, 2, 3 \dots, S \\ V_{ik} &\geq 0; i = 1, 2, 3 \dots, m \end{aligned}$$

ฟังก์ชันวัตถุประสงค์ของแบบจำลองนี้คือ การหาค่ามากที่สุดของอัตราส่วนระหว่างผลผลิตรวมถ่วงน้ำหนัก (Weight Output) กับปัจจัยการผลิตรวมถ่วงน้ำหนัก (Weight Input) ของ DMU k โดยมีข้อจำกัด 3 ประการใหญ่ ๆ คือ

1. ไม่มี DMU ใดมีค่าประสิทธิภาพมากกว่า 1.00 ($h_k \leq 1$)
2. ตัวถ่วงน้ำหนักของผลผลิตทุกตัวของ DMU k ค่ามากกว่าศูนย์
3. ตัวถ่วงน้ำหนักของปัจจัยการผลิตทุกตัวของ DMU k ค่ามากกว่าศูนย์

ค่าดัชนีประสิทธิภาพ ซึ่งคำนวณได้จากแบบจำลอง สามารถแสดงให้เห็นได้โดยกราฟ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 5 แสดงดัชนีประสิทธิภาพ DEA สำหรับกรณีผลผลิต 2 ชนิด และปัจจัยการผลิต 1 ชนิด

จากภาพประกอบ 5 สมมติให้มี DMU ที่ต้องการศึกษาทั้งหมด 5 หน่วย คือ A B C D และ E โดยที่แต่ละหน่วยใช้ปัจจัยการผลิต 1 ชนิด คือ X จำนวน 1 หน่วย เพื่อผลิตผลผลิต 2 ชนิด คือ Y_1 และ Y_2 นั่นคือเส้นที่ลากเชื่อมต่อกจุด A B C D หมายถึง เส้นเป็นไปได้ในการผลิต (Production Possibility Curve) ฉะนั้น หากมี DMU ใดใน 5 หน่วยนี้มีประสิทธิภาพโดยเปรียบเทียบไม่เต็ม ร้อยละ 100 ค่าประสิทธิภาพที่ลดลงไปนั้นจะต้องมีสาเหตุจากปริมาณผลผลิตไม่เหมาะสมจากภาพจะเห็นว่า DMU A B C และ D มีประสิทธิภาพโดยเปรียบเทียบ ร้อยละ 100 ร่วมกันสร้าง Frontier DCBA ในขณะที่ DMU E เป็น DMU เดียวในภาพที่ไม่อยู่บน Frontier และมีประสิทธิภาพไม่เท่ากับ ร้อยละ

100 ค่าดัชนีประสิทธิภาพของ DMU นี้มีค่าเท่ากับ อัตราส่วน OE/OE' ซึ่งหมายถึง สัดส่วนของผลผลิต คือ $(Y_1$ และ $Y_2)$ ของ DMU E ที่ควรจะเป็นจริงๆ ดังนั้นค่า $1 - OE/OE'$ ก็จะสามารถใช้เป็นตัวชี้วัดความไม่มีประสิทธิภาพของ DMU E ได้โดยค่านี้ออกสัดส่วนของ Y_1 และ Y_2 ที่ DMU E จะต้องเพิ่มขึ้นจากปริมาณที่ผลผลิตอยู่เดิม นั่นคือ DMU E จะต้องเพิ่มระดับผลผลิต Y_1 จาก OY'_1 เป็น OY''_1 และเพิ่มระดับผลผลิต Y_2 จาก OY'_2 เป็น OY''_2 จึงจะทำให้ DMU E มีประสิทธิภาพเปรียบเทียบกับร้อยละ 100 โดยยังสามารถรักษาต้นทุนการผลิตของ Y ให้อยู่ในระดับปัจจุบันได้

เนื่องจากสมการแบบดั้งเดิมเป็นสมการแบบ Fractional Program (FP_0) หรือสมการที่เป็นอัตราส่วนซึ่งมีความยุ่งยากในการคำนวณ จึงได้มีการพัฒนาแบบจำลองข้างต้นให้อยู่ในรูปของสมการเชิงเส้นตรงหรือ Linear (LP_0) และได้พัฒนามาเป็น โปรแกรม DEA Version 2.1 ที่สามารถปฏิบัติการบน Window ได้ เพื่อให้ง่ายต่อการคำนวณโดยแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นมา ยังสามารถแยกย่อยออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบจำลอง Input-oriented และแบบจำลอง Output-oriented

โดยผลที่ได้จากการคำนวณค่า Technical Efficiency หรือ ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค = 1 หมายความว่า DMU ที่ k นั้นมีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค คือมีผลผลิตรวมถ่วงน้ำหนักเท่ากับปัจจัยการผลิตรวมถ่วงน้ำหนัก หรือตั้งอยู่บนเส้นขอบเขตประสิทธิภาพในการผลิต (Efficiency Production Frontiers) และค่า Slack ของผลผลิตหมายถึง จำนวนของผลผลิตที่ควรจะต้องผลิตเพิ่ม ถ้าจะทำให้ DMU k มีประสิทธิภาพโดยเปรียบเทียบกับร้อยละ 100 ส่วน Slack ของปัจจัยการผลิต หมายถึง จำนวนของปัจจัยการผลิตที่ควรปรับลดลง ถ้าหากจะทำให้ DMU k มีประสิทธิภาพโดยเปรียบเทียบกับร้อยละ 100

จากที่กล่าวมาแล้วว่าลักษณะการทำงานของ DEA ทำให้ดัชนีประสิทธิภาพ ที่หาได้ โดยวิธีนี้มีสภาพเป็นตัววัดประสิทธิภาพเชิงสัมพัทธ์ หรือเป็นการวัดประสิทธิภาพเปรียบเทียบกันระหว่าง DMU ที่อยู่ในองค์กรเดียวกัน ผลการศึกษาที่ได้จึงมีประโยชน์สำหรับการปรับปรุง DMU ที่ไม่มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดปัจจัยการผลิตที่ต้องใช้และระดับผลผลิตที่ทำได้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินการ ให้มีประสิทธิภาพเต็มที่ตาม DMU ที่มีประสิทธิภาพเต็มที่ (Efficiency Reference Set) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$x'_{ik} = x'_{ik} - s'_{ik} \quad ; i = 1, 2, 3 \dots, n$$

$$y'_{rk} = \theta_k y'_{rk} - s^+_{rk} \quad ; r = 1, 2, 3 \dots, n$$

เมื่อ

x'_{ik} คือ เป้าหมายในการใช้ปัจจัยการผลิตของ DMU_k

y'_{rk} คือ เป้าหมายของผลผลิตที่ต้องการผลิตของ DMU_k

θ_k คือ ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของ DMU ที่ k

S_{ik}^- คือ ค่า slack ของปัจจัยการผลิต

S_{rk}^+ คือ ค่า slack ของผลผลิต

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว ของ **วินัย พุทธิกุล** สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ว่า เทคนิคการวัดประสิทธิภาพ โดยวิธี Data Envelopment Analysis (DEA) ว่าเป็นวิธีการวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical Efficiency) ของหน่วยงานหรือองค์การ (Organization) โดยใช้หลักการและทฤษฎีของแบบจำลองเชิงเส้น (Linear Programming หรือ LP) เป็นพื้นฐานในการกำหนดค่าดัชนีประสิทธิภาพ (Efficiency Index) หลักการทำงาน DEA คือ DEA จะใช้ข้อมูลของ DMU ทั้งหมดที่นำมาศึกษาสร้าง Production Frontier หรือ Efficiency Frontier ขึ้นมา การเชื่อมต่อกันระหว่าง DMU ต่าง ๆ เพื่อประกอบเป็น Frontier มีลักษณะเป็นการเชื่อมต่อกันแบบเส้นตรง (Linear Combination) DMU ใดมีตำแหน่งตั้งอยู่บน Frontier จะถูกประเมินโดย DEA ว่ามีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100 ในการใช้ปัจจัยการผลิตจำนวนที่มีอยู่เพื่อผลิตผลผลิตที่มีอยู่หรือกำลังผลิตที่มีอยู่ในทางตรงข้าม DMU ใดที่ไม่ตั้งอยู่บน Frontier ก็จะถูก DEA ประเมินว่าประสิทธิภาพต่ำกว่าร้อยละ 100 (พาริตดา ไกรทอง. 2550)

ซึ่งเกณฑ์การวัดผลค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จากสมการ Output-oriented Model จากการประเมินผลโดยโปรแกรม Data Envelopment Analysis (DEA) Version 2.1 นั้น จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 กล่าวคือถ้าบริษัทใดมี ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค เท่ากับ 1 แสดงว่าบริษัทนั้นมีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานร้อยละ 100 นั้นเอง หากบริษัทใดมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าบริษัทนั้นไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเต็มร้อยละ 100 นั้นเอง

4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับธุรกิจลิสซิ่ง มีดังนี้

1. ชาตรี แสงเพชร (2550) ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนในการประกอบธุรกิจเช่าซื้อ

โดยใช้วิธี Data Envelopment Analysis (DEA) ซึ่งเป็นการหาประสิทธิภาพในรูปแบบ Non Parametric Approach เป็นแบบจำลอง DEA ที่เน้นการปรับตัวทางด้านผลผลิต (Output orientated model) ในรูปแบบ CCR Output Orientated Model และ BCC Output Orientated Model โดยใช้ข้อมูลผลประกอบการจากงบการเงินปี 2548 ของบริษัทเงินทุนจำนวน 50 บริษัท จากการศึกษาพบว่า ค่าประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวม ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่แท้จริง และค่าประสิทธิภาพจากขนาด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 80.31, 85.88 และ 80.94 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง ทั้งนี้เกิดจากการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการใช้ปัจจัยการผลิตในสัดส่วนที่เหมาะสมกับปริมาณผลผลิต หรือมีขนาดการผลิตที่ค่อนข้างเหมาะสม แต่กลุ่มบริษัทเงินทุนยังสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้อีก

ร้อยละ 14.12 และปรับปรุงขนาดการผลิตให้เหมาะสมขึ้นได้อีกร้อยละ 6.32 เพื่อให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. อำนาจ เพียรไทย (2543) ปัญหากฎหมายธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทย : กรณีศึกษา บริษัทจำกัด

จากการศึกษาพบว่า เนื่องจากการให้เช่าแบบลีสซิ่งเป็นสัญญาเช่าที่ไม่มีชื่อในประเทศไทย เพราะขณะนี้ยังไม่มีบทกฎหมายที่ใช้บังคับโดยเฉพาะ จึงจำเป็นต้องนำบทกฎหมายที่ใกล้เคียงในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะเช่าทรัพย์ เช่าซื้อ และซื้อขายแบบมีเงื่อนไขมาบังคับใช้ ซึ่งไม่ตรงกับความหมายของลีสซิ่งในประเทศอื่นๆ ที่มีกฎหมายในเรื่องนี้โดยเฉพาะ ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบไม่เป็นธรรมแก่คู่สัญญาที่มีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่าในรูปแบบของสัญญาสำเร็จรูปหรือสัญญามาตรฐาน อีกทั้งไม่มีกฎหมายควบคุมการดำเนินการของบริษัทลีสซิ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายสถาบันการเงินประเภทหนึ่ง ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาวะการเงินและเศรษฐกิจของประเทศ

ในประเทศไทยธุรกิจลีสซิ่งเริ่มเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้นในหมู่ของผู้บริโภคมีการนำสัญญาเช่าแบบลีสซิ่งของต่างประเทศมาใช้ 2 ประเภทใหญ่คือ การให้เช่าทรัพย์สินแบบธนกิจ (Financial Lease) และการให้เช่าทรัพย์สินแบบเฉพาะอย่าง (Operating Lease) ซึ่งสัญญาเช่าลีสซิ่งมีความแตกต่างจากเช่าทรัพย์ เช่าซื้อ และซื้อขาย ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงเห็นควรให้มีการออกกฎหมายลีสซิ่งโดยเฉพาะเพื่อคุ้มครองสิทธิของคู่สัญญา โดยมีการกำหนดแบบของสัญญาแต่ละประเภทเป็นการเฉพาะที่แตกต่างจากเช่าทรัพย์ เช่าซื้อ และซื้อขาย กำหนดวิธีการควบคุมดำเนินธุรกิจลีสซิ่งให้เป็นระบบซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมภายในประเทศให้มีการเจริญเติบโตแพร่หลายมากขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบธุรกิจลีสซิ่งต่อไป

3. วิสารต์น์ วีรศิริกุล (2547) ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสินเชื่อกู้ทางการเงินจากธุรกิจลีสซิ่งของประชาชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

จากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการให้ความสำคัญต่อบัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านบุคลากรที่มีบุคลิกภาพที่ดี สุภาพอ่อนน้อมและเอาใจใส่ในการให้บริการมากที่สุด และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ รวมถึงทักษะด้านการเงิน การให้คำปรึกษา จิตวิทยาในการให้บริการ มีความเข้าใจในระบบงานภายในองค์กรและความสามารถในการวิเคราะห์แนวโน้มการให้บริการสินเชื่อกู้ของผู้ใช้บริหารอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการให้บริการสินเชื่อกู้สูงสุด คือ การลงทุนด้านธุรกิจ ดังนั้นธุรกิจควรวางแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยผู้ให้บริการมีความต้องการให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ย ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจที่ให้บริการสินเชื่อกู้ทางการเงินต้องศึกษาการดำเนินการ

และบริหารจัดการของบริษัทคู่แข่งเพื่อกำหนดกลยุทธ์และนโยบายด้านอัตราดอกเบี้ย และต้องสร้างความเข้าใจให้กับผู้ให้บริการโดยมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร

4. ชัยวัฒน์ สุวิทย์ศักดานนท์ (2545) การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของบริษัทลีสซิ่งแห่งหนึ่งในอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาพบว่า มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 4,216,618 บาท อัตราส่วนของผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) เท่ากับ 63.86% และอัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C ratio) เท่ากับ 1.175 ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการลงทุน นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ความไวต่อการเปลี่ยนแปลง ภายใต้สถานการณ์สมมุติ 3 กรณี คือ

กรณีแรก เมื่อสมมุติให้ผลตอบแทนคงที่ ต้นทุนของบริษัทลีสซิ่งแห่งนี้ สามารถเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.50 มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 1,795 บาท อัตราส่วนของผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) เท่ากับ 10.02% และอัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C ratio) เท่ากับ 1.000062

กรณีที่สอง เมื่อสมมุติให้ต้นทุนการดำเนินงานคงที่ ผลตอบแทนสามารถลดลงได้ร้อยละ 14.89% มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 2,520 บาท อัตราส่วนของผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) เท่ากับ 10.03% และอัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C ratio) เท่ากับ 1.00010

กรณีที่สาม เมื่อสมมุติให้ต้นทุนการดำเนินงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.10 ผลตอบแทนลดลงร้อยละ 8.00 มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) เท่ากับ 1,618 บาท อัตราส่วนของผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) เท่ากับ 10.02% และอัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C ratio) เท่ากับ 1.000062

5. หัตยา ไตรภวานนท์ (2540) การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทยปี 2536-2538

เพื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับกลุ่มที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การวิเคราะห์แบ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพคล่อง ความเสี่ยง ความสามารถในการทำกำไร และประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สินของแต่ละบริษัท ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มบริษัทลีสซิ่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีอัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้นและประสิทธิภาพการใช้ทรัพย์สินดีกว่าบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในภาพรวมของธุรกิจลีสซิ่งที่จดทะเบียนและไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีแนวโน้มของสภาพคล่อง สภาพความเสี่ยง ความสามารถในการทำกำไร และสภาพในการใช้ทรัพย์สินเป็นไปในทางที่ดีขึ้น

เพื่อให้ธุรกิจลีสซิ่งมีผลกำไรและผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นสูงขึ้น ผู้ประกอบการควรพิจารณาถึงการควบคุมต้นทุนในการดำเนินการ คุณภาพของลูกหนี้ สินค้าที่นำมาให้เช่า และหาแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำ

4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (DEA) ดังนี้

1. กฤษฎา ว่องตาประดิษฐ์ (2541) ประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับการปรับโครงสร้างธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์

โดยทำการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์ 14 บริษัท บริษัทเงินทุน 22 บริษัท และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ 35 บริษัท แล้วนำไปทดสอบด้วย โมเดล DEA (Data Envelopment Analysis) รวมทั้งการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพื่ออธิบายลักษณะโครงสร้างธุรกิจโดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินย้อนหลัง 3 ปี คือ ตั้งแต่ปี 2536 – 2538 ผลการศึกษาพบว่าในกลุ่มบริษัทหลักทรัพย์มีบริษัทที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน 5 บริษัท จาก 14 บริษัท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.7 ในกลุ่มบริษัทเงินทุนมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพ 5 บริษัท จาก 22 บริษัท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.7 และกลุ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ 8 บริษัท จาก 35 บริษัท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.8 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัจจัยการผลิตในส่วนของดอกเบี้ยจ่ายมีบทบาทสำคัญต่อความมีประสิทธิภาพของธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์เป็นอย่างมาก กล่าวคือการมีส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยในระดับสูงหรือมีอัตราส่วนดอกเบี้ยจ่ายต่ำ และแม้บริษัทเงินทุนจะมีโครงสร้างหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในระดับสูง เมื่อเทียบกับธุรกิจอื่น ๆ โดยทั่วไปมีค่าเฉลี่ยอยู่ประมาณ 7 – 8 เท่า แต่ผลการศึกษาพบว่าบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ ค่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นจะต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 6 – 7 เท่า ในขณะที่กลุ่มบริษัทมีค่าอัตราส่วนดังกล่าว เฉลี่ย 3 – 4 เท่า โดยบริษัท หลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ มีอัตราส่วนเพียง 1 – 2 เท่า นอกจากนี้การศึกษายังให้ผลสรุปที่สำคัญอีกประการ คือ บริษัทในกลุ่มธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ มักมีการกระจายแหล่งที่มาของรายได้ในหลาย ๆ ธุรกิจ (Diversification) มากกว่าเน้นเฉพาะธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง

2. เจนจิรา เลิศทินรัตน์ (2549) การศึกษาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวิธี Data Envelopment Analysis (DEA) และการวิเคราะห์ทางการเงิน เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานได้ดียิ่งขึ้น โดยใช้ข้อมูลงบการเงินของบริษัท ได้แก่ งบดุล และงบกำไรขาดทุน ปี 2545 – 2547 ผลการศึกษาพบว่า ในปี 2545 – 2547 มีบริษัทหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค มีจำนวน 8 บริษัท ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์แอดคินชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์พัฒนาสิน จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์เอเชียพลัส จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัท หลักทรัพย์เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัท หลักทรัพย์ภัทร จำกัด (มหาชน) บริษัท หลักทรัพย์ยูไนเต็ด จำกัด (มหาชน) และ บริษัท หลักทรัพย์ไซรัส จำกัด (มหาชน) ส่วนที่เหลือเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค มีจำนวน 3 บริษัท

ได้แก่ บริษัท หลักทรัพย์ซีมิโก้ จำกัด (มหาชน) บริษัท หลักทรัพย์บัวหลวง จำกัด (มหาชน) และบริษัท หลักทรัพย์ซิกโก้ จำกัด (มหาชน) ทั้งนี้ความไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานในการศึกษาครั้งนี้ พบว่าเกิดจากการมีรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการรับ ดอกเบี้ย และเงินปันผลรับ และดอกเบี้ยเงินให้ กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ ต่ำกว่าระดับผลผลิตที่เหมาะสม เมื่อนำผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน พิจารณาควบคู่กับการ วิเคราะห์ทางการเงิน โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินแล้ว พบว่าบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน จะไม่มีความสามารถในการทำกำไร และภาวะทางการเงินของบริษัทมีความเสี่ยง ส่วนบริษัทหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน บริษัทเหล่านั้นส่วนใหญ่จะมีความสามารถในการทำกำไร และภาวะทางการเงินไม่มีความเสี่ยงแนวทางการแก้ไขปัญหาความไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์ที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค คือ การพิจารณาจากการสร้างรายได้ ของบริษัทหลักทรัพย์ที่มีการใช้ปัจจัยนำเข้าและผลผลิตใกล้เคียงกับบริษัท เป็นแบบอย่างในการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

3. ฟาริดา ไกรทอง (2550) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัย

ทำการศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ มหาวิทยาลัยที่ จดทะเบียนกับกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ โดยใช้วิธี Data Envelopment Analysis (DEA) และการวิเคราะห์ฐานะทางการเงิน โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานได้ดียิ่งขึ้น โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินของบริษัท ได้แก่ งบดุล และงบกำไรขาดทุน ปี 2548 – 2549 ผลการศึกษาพบว่า ในปี 2548 – 2549 มี สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพเชิง เทคนิคในการดำเนินงาน มีจำนวน 11 แห่ง ส่วนที่เหลือเป็นสหกรณ์ออมทรัพย์ที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิง เทคนิคในการดำเนินงาน จำนวน 20 แห่ง ทั้งนี้การศึกษาค้นคว้าพบว่าความไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน เกิดจากการมี ทุนเรือนหุ้นสินเชื่อให้สมาชิก เงินฝาก และกำไรสุทธิ ต่ำกว่าระดับผลผลิตที่เหมาะสมเมื่อนำผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน พิจารณา ควบคู่กับการ วิเคราะห์ทางการเงิน โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินแล้ว พบว่า สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยที่ ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน จะไม่มีความสามารถในการทำกำไร และฐานะทางการเงิน ของสหกรณ์มีความเสี่ยง ส่วนสหกรณ์ที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน สหกรณ์เหล่านั้นส่วนใหญ่จะมีความสามารถในการทำกำไร และฐานะทางการเงินไม่มีความเสี่ยง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลและแหล่งข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของบริษัทลีสซิ่ง โดยได้รวบรวมมาจากสมาคมลีสซิ่งไทยและข้อมูลรายงานการเงิน งบดุล งบกำไรขาดทุน และรายงานประจำปี ของ

1. บริษัท เอส แคปปิตอล จำกัด
2. บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)
3. บริษัท บางกอก มิตรพิชชี ยูเอฟเจ ลีส จำกัด
4. บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
5. บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด
6. บริษัท คาเธ่ย์ลีสเพลน จำกัด (มหาชน)
7. บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด
8. บริษัท เคทีบี ลีสซิ่ง จำกัด
9. บริษัท ลีสซิ่งสินเอเชีย จำกัด
10. บริษัท ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด
11. บริษัท ภัทรลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
12. บริษัท นครหลวง ลีสซิ่ง-แฟ็กเตอร์ริง จำกัด (มหาชน)
13. บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
14. บริษัท สแกนดิเนเวียลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
15. บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
16. บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด
17. บริษัท ทิสโก้ ลีสซิ่ง จำกัด

18. บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. การศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลีสซิ่ง ประกอบด้วย

- 1.1 ทุนจดทะเบียน
- 1.2 ลักษณะผู้ถือหุ้น
- 1.3 รายได้ และส่วนแบ่งการตลาด
- 1.4 กลุ่มลูกค้า

จะทำการศึกษาข้อมูลของทั้ง 18 บริษัท

2. การศึกษาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่ง

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยมีเกณฑ์การเลือกบริษัท 10 บริษัท จากทั้งหมด 18 บริษัทนั้นคือ

- 2.1 เป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่าหรือเท่ากับ 60 ล้านบาท
- 2.2 กลุ่มลูกค้าของบริษัทลีสซิ่งเป็นนิติบุคคลเท่านั้น
- 2.3 ไม่เป็นบริษัทลีสซิ่งที่ให้บริการเฉพาะอย่าง เช่น ให้บริการลีสซิ่งรถยนต์โดยเฉพาะ
- 2.4 ไม่เป็นบริษัทลีสซิ่งที่ให้บริการด้านเงินกู้ยืม

บริษัทที่ดำเนินธุรกิจลีสซิ่งที่เข้าข่ายที่ผู้วิจัยกำหนดมีทั้งหมด จำนวน 10 บริษัท และเป็นสมาชิกของสมาคมลีสซิ่งไทย ดังนี้

1. บริษัท กรุงเทพแกรนด์แบริฟิเคิลลีส จำกัด (มหาชน)
2. บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด
3. บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด
4. บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด
5. บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด
6. บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
7. บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด
8. บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด
9. บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
10. บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

ทั้งนี้การที่ต้องมีการกำหนดเกณฑ์การเลือกบริษัทที่จะทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค เพื่อที่ต้องการให้แต่ละบริษัทนั้นมีการดำเนินธุรกิจที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด เพราะตามหลักการประเมินผลของ Data Envelopment Analysis (DEA) นั้น ต้องนำปัจจัยนำเข้า และ ปัจจัยผลผลิต ของ

แต่ละบริษัทมาทำการประมวลผลและสร้างเส้น Production Frontier หรือ Efficiency Frontier ขึ้นมา การเชื่อมต่อกันระหว่างของบริษัทต่าง ๆ เพื่อประกอบเป็น Frontier มีลักษณะเป็นการเชื่อมต่อกันแบบเส้นตรง (Linear Combination) บริษัทใดมีตำแหน่งตั้งอยู่บน Frontier จะถูกประเมินโดย DEA ว่ามีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100 หรือมีค่าเท่ากับ 1 ในการใช้ปัจจัยการผลิตจำนวนที่มีอยู่เพื่อผลิตผลผลิตที่มีอยู่หรือกำลังผลิตที่มีอยู่ในทางตรงข้าม บริษัทใดที่ไม่ตั้งอยู่บน Frontier ก็จะถูก DEA ประเมินว่าประสิทธิภาพต่ำกว่าร้อยละ 100 หรือมีค่าน้อยกว่า 1 นั่นเอง

โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบไปด้วย

1. รายได้จากสัญญาเช่าดำเนินงาน (Income from Operating Leasing)
2. รายได้จากสัญญาเช่าการเงิน (Finance Lease Income)
3. รายได้จากสัญญาเช่าซื้อ (Income from Lease Agreement)
4. รายได้ดอกเบี้ยจากการเรียกร้องสิทธิ (Income from Factoring Payables)
5. ดอกเบี้ยจ่าย (Interest Expenses)
6. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (Operating Cost)

โดยแหล่งข้อมูลมีมาจาก 2 แหล่งคือ

1. สมาคมลิสซิงไทย
2. กระทรวงพาณิชย์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยใช้ข้อมูลรายงานประจำปีการรายงานงบการเงิน ตั้งแต่ ปี 2548 – 2551 รวมเป็นระยะเวลา 4 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบบันทึก ซึ่งใช้ในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผลผลิต ได้แก่ รายได้จากการดำเนินงาน กับปัจจัยการผลิต ได้แก่ ค่าใช้จ่ายทั้งหมด รวมทั้งข้อมูลจาก งบการเงิน ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน ซึ่งสามารถอธิบายเกี่ยวกับงบดุลและงบกำไรขาดทุนได้ดังนี้

- งบดุล เป็นรายงานการเงินเพื่อแสดงฐานะการเงินของ ณ วันใดวันหนึ่งว่ามีสินทรัพย์และหนี้สินประเภทอะไร มีมูลค่าเท่าใด และมีเงินทุนเท่าใด งบดุลประกอบด้วย สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้เจ้าของ
- งบกำไรขาดทุน เป็นรายงานที่จัดทำขึ้นเพื่อแสดงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชีหรือในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีที่เจ้าของกิจการต้องการจะทราบ งบกำไรขาดทุนประกอบด้วย รายได้ และค่าใช้จ่าย

3. การรวบรวมข้อมูล

1. ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาด้วยตนเอง โดยจัดเก็บข้อมูลจากงบการเงิน อันได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน ตั้งแต่ปี 2548 – 2551 รวมเป็นระยะเวลา 4 ปี ของสถาบันการเงินทั้งหมด 18 แห่ง
 2. ระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูล ตั้งแต่ กันยายน ถึง ตุลาคม 2552
 3. ขั้นตอนในการจัดเก็บข้อมูล
 - 3.1 จัดเก็บข้อมูลการเงินจากกระทรวงพาณิชย์
 - 3.2 บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับงบการเงิน คือผลผลิต ได้แก่ รายได้จากการดำเนินงาน กับ ปัจจัยการผลิต ได้แก่ ค่าใช้จ่ายทั้งหมด ลงในแบบฟอร์มที่จัดเตรียมไว้

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดระบบข้อมูลและประมวลผลข้อมูล ในส่วนข้อมูลทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งนั้น ได้แก่ ทุนจดทะเบียน ส่วนของผู้ถือหุ้น รายได้และส่วนแบ่งทางกำไร และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลผลิต ได้แก่ รายได้จากการดำเนินงาน ประกอบไปด้วย รายได้จากสัญญาเช่าดำเนินการ รายได้จากสัญญาเช่าทางการเงิน รายได้จากสัญญาเช่าซื้อและรายได้ดอกเบี้ยจากการเรียกร้องสิทธิ กับปัจจัยการผลิต ได้แก่ ดอกเบี้ยจ่าย และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งหมด เพื่อให้พร้อมและให้เหมาะสมกับวิธีการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของสถาบันการเงินที่จะทำการศึกษา ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 การศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่ง

กระทำโดยการพรรณนา (Descriptive) ลักษณะทั่วไปของบริษัทลิสซิ่งทั้ง 18 แห่งที่เป็นสมาชิกสมาคมลิสซิ่งไทยจากข้อมูลที่รวบรวมได้และทำการประมวลตามประเด็นที่ต้องการ อันได้แก่ ทุนจดทะเบียน ผู้ถือหุ้น รายได้ และส่วนแบ่งทางกำไร และกลุ่มลูกค้า ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จัดระบบข้อมูล และประมวลผลข้อมูล เพื่อให้พร้อมหรือให้เหมาะสมเพื่อนำไปวิเคราะห์

4.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่งกระทำโดยใช้โปรแกรม (Data Envelopment Analysis) DEA (วินัย พุทธิกุล .2538: 113 - 120) โดยใช้แบบจำลอง Output Oriented Model กำหนดให้หน่วยตัดสินใจ DMU มีทั้งหมด 10 หน่วย คือบริษัทลิสซิ่งทั้ง 10 แห่ง เป็นเวลา 4 ปี ตั้งแต่ ปี 2548 – 2551 ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

ตัวแปรปัจจัยการผลิต (Input)

X1 = ดอกเบี้ยจ่าย

X2 = ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ตัวแปรปัจจัยผลผลิต (Output)

$$Y = \text{รายได้รวมของบริษัท}$$

ในการคำนวณดัชนีวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคการดำเนินงานของบริษัทลิสซิง สามารถเขียนแบบจำลอง Output – oriented Model ได้ดังนี้

$$\text{โดยที่ } \text{Max } Z_k = \Theta_k - \varepsilon [(\text{SOUT } (Y)_k + \text{SIN } (X1)_k + \text{SIN } X2)_k]$$

$$\Theta_k = \text{ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค}$$

$$\text{Max } Z_k = \text{ผลผลิตสูงสุด}$$

$$\varepsilon = \text{ค่าบวกที่มีขนาดเล็ก}$$

$$X1 = \text{ดอกเบี้ยจ่าย (หน่วย : บาท/ต่อปี)}$$

$$X2 = \text{ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (หน่วย : บาท/ต่อปี)}$$

$$Y = \text{รายได้รวมของบริษัท (หน่วย : บาท/ต่อปี)}$$

$$Y = (Y1 + Y2 + Y3 + Y4)$$

$$Y1 = \text{รายได้จากสัญญาเช่าดำเนินงาน (หน่วย : บาท/ต่อปี)}$$

$$Y2 = \text{รายได้จากสัญญาเช่าการเงิน (หน่วย : บาท/ต่อปี)}$$

$$Y3 = \text{รายได้จากสัญญาเช่าซื้อ (หน่วย : บาท/ต่อปี)}$$

$$Y4 = \text{รายได้ดอกเบี้ยจากการเรียกร้องสิทธิ (หน่วย : บาท/ต่อปี)}$$

$$\text{SIN } (X1)_k = \text{ค่า Slack ของดอกเบี้ยจ่าย (หน่วย : บาท/ต่อปี)}$$

$$\text{SIN } (X2)_k = \text{ค่า Slack ของค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (หน่วย : บาท/ต่อปี)}$$

$$\text{SOUT } (Y)_k = \text{ค่า Slack ของรายได้รวมของบริษัท (หน่วย : บาท/ต่อ)}$$

ซึ่งเกณฑ์การวัดผลค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Θ) จากสมการ Output– oriented Model จากการประเมินผลโดยโปรแกรม Data Envelopment Analysis (DEA) Version 2.1 นั้น จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 1 กล่าวคือถ้าบริษัทใดมี ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Θ) เท่ากับ 1 แสดงว่าบริษัทนั้นมีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานร้อยละ 100 นั่นเอง หากบริษัทใดมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าบริษัทนั้นไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเต็มร้อยละ 100 นั่นเอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นผลการศึกษาศภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย และส่วนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของธุรกิจลิสซิ่งโดยใช้วิธีการ Data Envelopment Analysis (DEA)

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาศภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย

1.1 ผลการศึกษาโดยภาพรวม ของบริษัทลิสซิ่งทั้ง 18 บริษัท สามารถสรุปได้เป็นประเด็นที่ศึกษาได้ดังนี้

1.1.1 **ทุนจดทะเบียน** จากการศึกษาพบว่าทุนจดทะเบียนของทั้ง 18 บริษัท อยู่ระหว่าง 60 – 1,000 ล้านบาท ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าทุกบริษัทจะมีทุนจดทะเบียนเท่ากับหรือมากกว่า 60 ล้านบาทขึ้นไป ทั้งนี้เป็นเพราะบริษัทลิสซิ่งต้องการทำตามประกาศกรมสรรพากรได้ออกคำสั่งที่ ท.ป. 34/2534 เรื่อง ภาษีหัก ณ ที่จ่าย หนึ่งในข้อกำหนดที่จะได้รับการยกเว้นภาษีหัก ณ ที่จ่ายนั้นต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้รับชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 60 ล้านบาทนั่นเอง ซึ่งรายละเอียดแต่ละบริษัทตามตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงรายละเอียดข้อมูลบริษัทลิสซิ่ง

บริษัท	วันที่จัดตั้ง	ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	กลุ่มลูกค้า
1.เอส แคปิตอล	7 กันยายน 2535	300.00	นิติบุคคล
2.กรุงเทพแกรนด์แชนิฟิคลิส	31 มกราคม 2532	438.50	นิติบุคคล
3.บางกอกมิตซูบิชิยูเอฟเจ ลิส	25 กรกฎาคม 2534	60.00	นิติบุคคล
4.บีทีเอ็มยูลิสซิ่ง (ประเทศไทย)	12 มกราคม 2533	60.00	นิติบุคคล
5.บีเอสแอล ลิสซิ่ง	29 ตุลาคม 2528	60.00	นิติบุคคล
6.คาเธ่ย์ลิสแพลน	3 กุมภาพันธ์ 2547	375.00	นิติบุคคล
7.กรุงเทพ ไอบีเจ ลิสซิ่ง	12 กุมภาพันธ์ 2535	100.00	นิติบุคคล
8.เคทีบี ลิสซิ่ง	27 ตุลาคม 2548	100.00	ทั้งสองประเภท
9.ลิสซิ่งสินเอเชีย	27 พฤษภาคม 2548	1,000.00	ทั้งสองประเภท

ตาราง 1 แสดงรายละเอียดข้อมูลบริษัทลีสซิ่ง

บริษัท	วันที่จัดตั้ง	ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	กลุ่มลูกค้า
10.ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง	2 เมษายน 2536	60.00	นิติบุคคล
11.ภัทรลีสซิ่ง	25 มกราคม 2537	450.00	นิติบุคคล
12.นครหลวงลีสซิ่ง-แฟ็กเตอร์ริง	9 พฤศจิกายน 2537	400.00	นิติบุคคล
13.เอสซีบี ลีสซิ่ง	25 เมษายน 2545	400.00	นิติบุคคล
14.สแกนดิเนเวียลีสซิ่ง	17 มิถุนายน 2537	600.00	ทั้งสองประเภท
15.เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง	28 กุมภาพันธ์ 2539	60.00	นิติบุคคล
16.ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	21 มิถุนายน 2521	600.00	นิติบุคคล
17.ทิสโก้ ลีสซิ่ง	14 มีนาคม 2522	60.00	นิติบุคคล
18.ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	3 มกราคม 2538	320.00	นิติบุคคล

หมายเหตุ ทั้งสองประเภท คือ กลุ่มลูกค้าเป็นทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล

1.1.2 **ลักษณะผู้ถือหุ้น** จากการศึกษาว่าลักษณะของผู้ถือหุ้นของทั้ง 18 บริษัทนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

- 1 ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด มีอยู่ทั้งหมด 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 55.56
- 2 ผู้ถือหุ้นมี 2 สัญชาติคือสัญชาติไทยและญี่ปุ่น มีอยู่ทั้งหมด 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.78 โดยอัตราส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนมากจะอยู่ที่ไทยร้อยละ 51 และญี่ปุ่นร้อยละ 49 ตามลำดับ
- 3 ผู้ถือหุ้นมี 3 สัญชาติคือ ไทย ญี่ปุ่น และอื่น ๆ ได้แก่ ฮองกง หรือ สหรัฐอเมริกา มีอยู่ทั้งหมด 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.66

ซึ่งรายละเอียดสามารถศึกษาได้จากตาราง 2 ซึ่งแสดงลักษณะผู้ถือหุ้น

ตาราง 2 แสดงลักษณะผู้ถือหุ้น

บริษัท	ลักษณะผู้ถือหุ้น (ร้อยละ)				
	ไทย	ญี่ปุ่น	ฮ่องกง	มาเลเซีย	อื่น ๆ
1.เอส แคปปิตอล	100.00	-	-	-	-
2.กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลิส	100.00	-	-	-	-
3.บางกอกกมิตซูบิซึยูเอฟเจ ลิส	51.00	49.00	-	-	-
4.บีทีเอ็มยูลิสซิ่ง (ประเทศไทย)	52.00	47.00	1.00	-	-
5.บีเอสแอล ลิสซิ่ง	60.00	20.00	20.00	-	-
6.คาเธ่ย์ลิสแพลน	99.83	-	-	0.17	-
7.กรุงไทย ไอบีเจ ลิสซิ่ง	51.00	49.00	-	-	-
8.เคทีบี ลิสซิ่ง	100.00	-	-	-	-
9.ลิสซิ่งสินเอเชีย	100.00	-	-	-	-
10.ทิสโก้ โตเกียว ลิสซิ่ง	51.00	49.00	-	-	-
11.ภัทรลิสซิ่ง	72.06	-	-	-	27.94
12.นครหลวงลิสซิ่ง-แพ็กเตอริง	100.00	-	-	-	-
13.เอสซีบี ลิสซิ่ง	71.07	28.93	-	-	-
14.สแกนดิเนเวียลิสซิ่ง	68.79	-	-	-	31.21
15.เอสเอ็มบีซี ลิสซิ่ง	51.00	49.00	-	-	-
16.ไทยโอริกซ์ลิสซิ่ง	51.00	49.00	-	-	-
17.ทิสโก้ ลิสซิ่ง	100.00	-	-	-	-
18.ยูโอบี ลิสซิ่ง (ไทย)	100.00	-	-	-	-

1.1.3 รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาด ทั้งนี้ส่วนแบ่งทางการตลาดในการศึกษาครั้งนี้เป็น การเปรียบเทียบกันภายใน 18 บริษัทที่ทำการศึกษา จากการศึกษาพบว่า

ในปี 2548 ทั้ง 18 บริษัท มีรายได้รวมอยู่ที่ 5,762.29 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยของรายได้ของทั้งหมด อยู่ที่ 320.13 ล้านบาท บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยที่สุดคือ บริษัท เคทีบี ลิสซิ่ง จำกัดโดยมีรายได้ 3.77 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 0.07 บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุดคือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 1,567.98 ล้านบาทและมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 27.21

ในปี 2549 ทั้ง 18 บริษัท มีรายได้รวมอยู่ที่ 6,324.3 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยของรายได้ของทั้งหมด อยู่ที่ 351.35 ล้านบาท บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยที่สุดคือ บริษัท คาเธ่ย์ลิสเพลน จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 80.23 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 1.27 บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุดคือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 1,691.66 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 26.75

ในปี 2550 ทั้ง 18 บริษัท มีรายได้รวมอยู่ที่ 7,406.00 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยของรายได้ของทั้งหมด อยู่ที่ 411.44 ล้านบาท บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยที่สุดคือ บริษัท คาเธ่ย์ลิสเพลน จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 96.36 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 1.30 บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุดคือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 1,674.82 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 22.66

ในปี 2551 ทั้ง 18 บริษัท มีรายได้รวมอยู่ที่ 8,824.88 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยของรายได้ของทั้งหมด อยู่ที่ 490.27 ล้านบาท บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยที่สุดคือ บริษัท สแกนดิเนเวีย ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 77.54 ล้านบาท มีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 0.86 บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุดคือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 1,731.60 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 19.62

เมื่อทำการวิเคราะห์ส่วนแบ่งทางการตลาดของปีล่าสุดที่ทำการศึกษาคือปี 2551 สามารถแบ่งบริษัทออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่หนึ่งคือบริษัทที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูงคือมากกว่าร้อยละ 10 มีอยู่จำนวน 3 บริษัท คือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 19.62 บริษัท เคทีบีลิสซิ่ง จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 14.54 และ บริษัท บีเอสแอล ลิสซิ่ง จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 12.03 กลุ่มที่สองคือกลุ่มบริษัทที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดปานกลางคือมากกว่าร้อยละ 5 แต่ไม่ถึงร้อยละ 10 มีจำนวน 4 บริษัท คือ บริษัท บางกอกมิทซูบิซึยูเอฟเจ ลิส จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 7.94 บริษัท เอสเอ็มบีซี ลิสซิ่ง จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 7.83 บริษัท เอส แคปปิตอล จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 6.72 และบริษัท ลิสซิ่งสินเอเชีย จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 5.14 ส่วนกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยคือน้อยกว่าร้อยละ 5 มีจำนวน 11 บริษัท

ซึ่งรายละเอียดได้แสดงในตาราง 3 ซึ่งแสดงรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดของแต่ละบริษัทในปี 2548 – 2551

1.1.4 กลุ่มลูกค้า จากการศึกษาลักษณะกลุ่มลูกค้าของทั้ง 18 บริษัท สามารถสรุปได้ว่าทุกบริษัทจะมีกลุ่มลูกค้าที่เป็นนิติบุคคลเป็นกลุ่มลูกค้าหลัก และมีอีกเพียง 3 บริษัทเท่านั้นที่มีกลุ่มลูกค้าเป็นบุคคลธรรมดาด้วย ได้แก่ บริษัท เคทีบี ลิสซิ่ง จำกัด บริษัท ลิสซิ่งสินเอเชีย จำกัด และ

บริษัทสแกนดิเนเวียลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ทั้งนี้ไม่พบว่าบริษัทลีสซิ่งใดที่จะมีกลุ่มลูกค้าเป็นบุคคลธรรมดาเพียงอย่างเดียว ซึ่งสามารถดูรายละเอียดจากตาราง 1 ซึ่งแสดงรายละเอียดข้อมูลบริษัทลีสซิ่ง

1.2 ผลการศึกษารายบริษัท

1.2.1 บริษัท เอส แคปปิตอล จำกัด

บริษัท เอส แคปปิตอล ก่อตั้งขึ้นเมื่อ 7 กันยายน 2536 ด้วยทุนจดทะเบียน 300 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด ให้บริการเงินทุนหมุนเวียนในทุกรูปแบบสำหรับนิติบุคคลที่ต้องการได้หลายลักษณะ เช่น รูปแบบแฟคตอริง ตั๋วสัญญาใช้เงิน การให้วงเงินแอดวานซ์และวงเงินเกินบัญชี

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 138.89 ล้านบาท 129.70 ล้านบาท 202.60 ล้านบาท และ 593.25 ล้านบาทและมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 2.41, 2.05, 2.74 และ 6.72 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.2 บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2532 ด้วยทุนจดทะเบียน 438.5 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด เริ่มต้นนั้นบริษัทให้บริการเช่าซื้อแบบลีสซิ่งเครื่องจักรอุตสาหกรรมและยานพาหนะรวมทั้งให้บริการสินเชื่อแฟคตอริง และในปี 2535 ได้ขยายธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์ โดยให้บริการแก่ลูกค้านิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 173.51 ล้านบาท 215.88 ล้านบาท 255.31 ล้านบาท และ 281.47 และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 3.01, 3.41, 3.45 และ 3.19 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551ตามลำดับ

1.2.3 บริษัท บางกอก มิตรูบิซิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด

บริษัท บางกอก มิตรูบิซิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2534 ด้วยทุนจดทะเบียน 60 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 51 และญี่ปุ่นร้อยละ 49 ให้บริการเช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งและเช่าทรัพย์สินแบบเช่าซื้อแก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 278.01 ล้านบาท 412.09 ล้านบาท 591.76 ล้านบาท และ 700.65 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 4.82, 6.52, 7.99 และ 7.94 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดของแต่ละบริษัทในปี 2548 – 2551

หน่วยวัด รายได้ : ล้านบาท

ส่วนแบ่งการตลาด : ร้อยละ

บริษัท	2548		2549		2550		2551	
	รายได้	ส่วนแบ่ง การตลาด	รายได้	ส่วนแบ่ง การตลาด	รายได้	ส่วนแบ่ง การตลาด	รายได้	ส่วนแบ่ง การตลาด
1.เอส แคปิตอล	138.89	2.41	129.70	2.05	202.60	2.74	593.25	6.72
2.กรุงเทพแอนด์แปซิฟิคลีส	173.51	3.01	215.88	3.41	255.31	3.45	281.47	3.19
3.บางกอกमितซูบิซิยูเอฟเจ ลีส	278.01	4.82	412.09	6.52	591.76	7.99	700.65	7.94
4.บีทีเอ็มยูลีสซิง (ประเทศไทย)	176.63	3.07	188.74	2.98	234.19	3.16	231.00	2.62
5.บีเอสเอสแอล ลีสซิง	963.53	16.70	1,054.68	16.68	1,065.61	14.39	1,061.35	12.03
6.คาเธ่ย์ลีสแพลน	135.69	2.35	80.23	1.27	96.36	1.30	110.66	1.25
7.กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิง	224.15	3.89	257.74	4.08	304.06	4.11	362.44	4.11
8.เคทีบี ลีสซิง	3.77	0.07	90.56	1.43	566.59	7.65	1,283.39	14.54
9.ลีสซิงสินเอเชีย	19.13	0.33	199.14	3.15	294.89	3.98	453.68	5.14
10.ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิง	267.88	4.65	203.56	3.22	169.70	2.29	162.38	1.84

ตาราง 3 แสดงรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดของแต่ละบริษัทในปี 2548 – 2551

หน่วยวัด รายได้ : ล้านบาท
ส่วนแบ่งการตลาด : ร้อยละ

บริษัท	2548		2549		2550		2551	
	รายได้	ส่วนแบ่ง การตลาด	รายได้	ส่วนแบ่ง การตลาด	รายได้	ส่วนแบ่ง การตลาด	รายได้	ส่วนแบ่ง การตลาด
11.ภัทรลีสซิ่ง	1,567.98	27.21	1,691.66	26.75	1,674.82	22.61	1,731.60	19.62
12.นครหลวงลีสซิ่ง-แพ็กเตอริง*	170.64	2.96	141.32	2.23	158.85	2.14	Na	Na
13.เอสซีบี ลีสซิ่ง	204.72	3.55	140.76	2.23	120.70	1.63	88.98	1.01
14.สแกนดิเนเวียลีสซิ่ง	152.36	2.64	154.25	2.44	349.61	4.72	77.54	0.86
15.เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง	211.05	3.66	251.89	3.98	272.43	3.68	690.75	7.83
16.ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	405.11	7.03	474.60	7.50	458.24	6.19	439.41	4.98
17.ทิสโก้ ลีสซิ่ง	194.99	3.38	191.02	3.02	195.88	2.64	243.42	2.76
18.ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	474.24	8.23	446.50	7.06	394.42	5.33	312.94	3.55
รวมทั้งหมด	5,762.29	100.00	6,324.30	100.00	7,406.00	100.00	8,824.88	100.00

หมายเหตุ : บริษัท นครหลวงลีสซิ่ง-แพ็กเตอริง จำกัด ยังไม่พบการส่งงบการเงินปี 2551

1.2.4 บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2533 ด้วยทุนจดทะเบียน 60 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 52 ญี่ปุ่นร้อยละ 47 และฮ่องกงร้อยละ 1 ตามลำดับ ให้บริการให้เช่าตามสัญญาเช่าทางการเงิน บริการให้เช่าตามสัญญาเช่าดำเนินงาน และบริการให้เช่าซื้อ แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 176.63 ล้านบาท 188.74 ล้านบาท 234.19 ล้านบาท และ 231.00 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 3.07, 2.98, 3.16 และ 2.62 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.5 บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2528 ด้วยทุนจดทะเบียน 60 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 60 ญี่ปุ่นร้อยละ 20 และฮ่องกงร้อยละ 20 ตามลำดับ ให้บริการให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งและให้เช่าซื้อทรัพย์สิน แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 963.53 ล้านบาท 1,054.68 ล้านบาท 1,065.61 ล้านบาท และ 1,061.35 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 16.72, 16.68, 14.39 และ 12.03 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.6 คาเธ่ย์ลีสเพลน จำกัด (มหาชน)

บริษัท คาเธ่ย์ลีสเพลน จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2547 ด้วยทุนจดทะเบียน 375 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด ให้บริการให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งและให้เช่าซื้อทรัพย์สินโดยมุ่งเน้นที่รถยนต์เป็นหลัก แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 135.69 ล้านบาท 80.23 ล้านบาท 96.36 ล้านบาท และ 110.66 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 2.35, 1.27, 1.30 และ 1.25 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.7 บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535 ด้วยทุนจดทะเบียน 100 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 51 และญี่ปุ่นร้อยละ 49 ให้บริการให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งและให้เช่าซื้อทรัพย์สิน แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 224.15 ล้านบาท 257.74 ล้านบาท 304.06 ล้านบาท และ 362.44 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 3.89, 4.08, 4.11 และ 4.11 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.8 บริษัท เคทีบี ลิสซิ่ง จำกัด

บริษัท เคทีบี ลิสซิ่ง จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2548 ด้วยทุนจดทะเบียน 100 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด ให้บริการให้เช่าแบบสัญญาเช่าซื้อ สัญญาเช่าทางการเงิน และสัญญาเช่าดำเนินงาน ให้แก่นิติบุคคลและบุคคลธรรมดา

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 3.77 ล้านบาท 90.56 ล้านบาท 566.59 ล้านบาท และ 1,283 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 0.07, 1.43, 7.65 และ 14.54 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.9 บริษัท ลิสซิ่งสินเอเชีย จำกัด

บริษัท ลิสซิ่งสินเอเชีย จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2548 ด้วยทุนจดทะเบียน 1,000 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด ให้บริการให้เช่าแบบลิสซิ่งและเช่าซื้อทรัพย์สิน ให้แก่นิติบุคคลและบุคคลธรรมดา

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 19.13 ล้านบาท 199.14 ล้านบาท 294.89 ล้านบาท 453.68 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 0.33, 3.15, 3.98 และ 5.14 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.10 บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลิสซิ่ง จำกัด

บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลิสซิ่ง จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2536 ด้วยทุนจดทะเบียน 60 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 51 และญี่ปุ่นร้อยละ 49 ให้บริการให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่งและให้เช่าซื้อทรัพย์สิน แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 267.88 ล้านบาท 203.56 ล้านบาท 169.70 ล้านบาท และ 162.38 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 4.65, 3.22, 2.29 และ 1.84 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.11 บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)

บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2537 ด้วยทุนจดทะเบียน 450 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 72 ส่วนอื่น ๆ ไม่สามารถทราบได้เนื่องจากเป็นผู้

ลงทุนซื้อหุ้นรายย่อย ให้บริการเน้นทางด้านงานบริหารและจัดการการใช้รถยนต์อย่างครบวงจร ด้วยรูปแบบการเช่าระยะยาว และบริการอื่น ได้แก่ เช่าทรัพย์สินทุกประเภท ได้แก่ เครื่องจักรกล อุปกรณ์ เครื่องใช้สำนักงาน และคอมพิวเตอร์ แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 1,567.98 ล้านบาท 1,691.66 ล้านบาท 1,674.82 ล้านบาท และ 1,731.60 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 27.21, 26.75, 22.66 และ 19.62 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.12 บริษัท นครหลวง ลีสซิ่ง-แพ็คเกจริง จำกัด (มหาชน)

บริษัท นครหลวง ลีสซิ่ง-แพ็คเกจริง จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2537 ด้วยทุนจดทะเบียน 400 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด ให้บริการสินเชื่อแก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 172.64 ล้านบาท 141.32 ล้านบาท 158.85 ล้านบาท และไม่พบการส่งงบการเงิน และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 2.96, 2.23, 2.15 และไม่สามารถคำนวณได้ ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.13 บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)

บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2545 ด้วยทุนจดทะเบียน 400 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 71.07 และญี่ปุ่นร้อยละ 28.93 ให้บริการให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งและให้เช่าซื้อทรัพย์สิน แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 204.72 ล้านบาท 140.76 ล้านบาท 120.70 ล้านบาท และ 88.98 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 3.67, 2.26, 1.65 และ 1.01 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.14 บริษัท สแกนดิเนเวียลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)

บริษัท สแกนดิเนเวียลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2537 ด้วยทุนจดทะเบียน 600 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นหลักเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 68.79 ประเทศอื่นในเอเชียร้อยละ 3.21 ให้บริการเช่าซื้อรถยนต์ และเช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่ง แก่นิติบุคคลและบุคคลธรรมดา

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 152.36 ล้านบาท 154.25 ล้านบาท 349.61 ล้านบาท และ 77.54 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 2.64, 2.44, 4.72 และ 0.86 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.15 บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2539 ด้วยทุนจดทะเบียน 60 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 51 และญี่ปุ่นร้อยละ 49 ให้บริการให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งและให้เช่าซื้อทรัพย์สิน แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 211.05 ล้านบาท 251.89 ล้านบาท และ 272.43 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 3.66, 3.98 และ 3.68 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.16 บริษัท ไทยโอริกซ์ ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท ไทยโอริกซ์ ลีสซิ่ง จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2521 ด้วยทุนจดทะเบียน 600 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยร้อยละ 51 และญี่ปุ่นร้อยละ 49 ให้บริการให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งและให้เช่าซื้อทรัพย์สิน แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 405.11 ล้านบาท 474.60 ล้านบาท 458.24 ล้านบาท และ 690.75 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 7.03, 7.50, 6.19 และ 7.83 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.17 บริษัท ทิสโก้ ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท ทิสโก้ ลีสซิ่ง จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2522 ด้วยทุนจดทะเบียน 60 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด ให้บริการเช่าแบบลีสซิ่งและเช่าซื้อรถยนต์แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 194.99 ล้านบาท 191.02 ล้านบาท 195.88 ล้านบาท และ 243.42 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 3.38, 3.02, 2.64 และ 2.76 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

1.2.18 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2538 ด้วยทุนจดทะเบียน 320 ล้านบาท ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด ให้บริการให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่งและให้เช่าซื้อทรัพย์สิน แก่นิติบุคคล

รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดในปี 2548 – 2551 มีดังนี้ รายได้อยู่ที่ 474.24 ล้านบาท 446.50 ล้านบาท 394.42 ล้านบาท และ 312.94 และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 8.03, 7.06, 5.33 และ 3.55 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การศึกษาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่ง

โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ของ Data Envelopment Analysis (DEA) ในการหาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคทั้งหมด 10 บริษัทจาก 18 บริษัท ภายใต้เงื่อนไข

1. เป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่าหรือเท่ากับ 60 ล้านบาท
2. กลุ่มลูกค้าของบริษัทลิสซิ่งเป็นนิติบุคคลเท่านั้น
3. ไม่เป็นบริษัทลิสซิ่งที่ให้บริการเฉพาะอย่าง เช่น ให้บริการลิสซิ่งรถยนต์โดยเฉพาะ
4. ไม่เป็นบริษัทลิสซิ่งที่ให้บริการด้านเงินกู้ยืม

บริษัทที่ดำเนินธุรกิจลิสซิ่งที่เข้าข่ายที่ผู้วิจัยกำหนดมีทั้งหมด จำนวน 10 บริษัท และเป็นสมาชิกของสมาคมลิสซิ่งไทย ดังนี้

1. บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)
2. บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด
3. บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด
4. บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด
5. บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด
6. บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
7. บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด
8. บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด
9. บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
10. บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

ทั้งนี้การที่ต้องมีการกำหนดเกณฑ์การเลือกบริษัทที่จะทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิค เพื่อที่ต้องการให้แต่ละบริษัทนั้นมีการดำเนินธุรกิจที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด เพราะตามหลักการประเมินผลของ Data Envelopment Analysis (DEA) นั้น ต้องนำปัจจัยนำเข้า และ ปัจจัยผลผลิต ของแต่ละบริษัทมาทำการประมวลผลและสร้างเส้น Production Frontier หรือ Efficiency Frontier ขึ้นมา การเชื่อมต่อกันระหว่างของบริษัทต่าง ๆ เพื่อประกอบเป็น Frontier มีลักษณะเป็นการเชื่อมต่อกันแบบเส้นตรง (Linear Combination) บริษัท ใดมีตำแหน่งตั้งอยู่บน Frontier จะถูกประเมินโดย DEA ว่ามีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100 หรือมีค่าเท่ากับ 1 ในการใช้ปัจจัยการผลิตจำนวนที่มีอยู่เพื่อผลิตผลผลิตที่มีอยู่หรือกำลังผลิตที่มีอยู่ในทางตรงข้าม บริษัทใดที่ไม่ตั้งอยู่บน Frontier ก็จะถูก DEA ประเมินว่าประสิทธิภาพต่ำกว่าร้อยละ 100 หรือมีค่าน้อยกว่า 1 นั่นเอง

2.1 ผลการวิเคราะห์โดยภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานนั้นได้มาจากการประมวลผลจากโปรแกรม Data Envelopment Analysis (DEA) Version 2.1 ซึ่งสามารถเขียนแบบจำลองสมการ Output – oriented Model ได้ดังนี้

โดยที่	$\text{Max } Z_k$	=	$\Theta_k - \varepsilon [(\text{SOUT } (Y)_k + \text{SIN } (X1)_k + \text{SIN } (X2)_k)]$
	Θ_k	=	ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค
	$\text{Max } Z_k$	=	ผลผลิตสูงสุด
	ε	=	ค่าบวกที่มีขนาดเล็ก
	$X1$	=	ดอกเบี้ยจ่าย (หน่วย : บาท/ต่อปี)
	$X2$	=	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (หน่วย : บาท/ต่อปี)
	Y	=	รายได้รวมของบริษัท (หน่วย : บาท/ต่อปี)
	Y	=	$(Y1 + Y2 + Y3 + Y4)$
	$Y1$	=	รายได้จากสัญญาเช่าดำเนินงาน (หน่วย : บาท/ต่อปี)
	$Y2$	=	รายได้จากสัญญาเช่าการเงิน (หน่วย : บาท/ต่อปี)
	$Y3$	=	รายได้จากสัญญาเช่าซื้อ (หน่วย : บาท/ต่อปี)
	$Y4$	=	รายได้ดอกเบี้ยจากการเรียกร้องสิทธิ (หน่วย : บาท/ต่อปี)
	$\text{SIN } (X1)_k$	=	ค่า Slack ของดอกเบี้ยจ่าย (หน่วย : บาท/ต่อปี)
	$\text{SIN } (X2)_k$	=	ค่า Slack ของค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (หน่วย : บาท/ต่อปี)
	$\text{SOUT } (Y)_k$	=	ค่า Slack ของรายได้รวมของบริษัท (หน่วย : บาท/ต่อ)

ซึ่งเกณฑ์การวัดผลค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Θ) จากสมการ Output– oriented Model จากการประเมินผลโดยโปรแกรม Data Envelopment Analysis (DEA) Version 2.1 นั้น จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 1 กล่าวคือถ้าบริษัทใดมี ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Θ) เท่ากับ 1 แสดงว่าบริษัทนั้นมีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานร้อยละ 100 นั้นเอง หากบริษัทใดมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าบริษัทนั้นไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเต็มร้อยละ 100 นั้นเอง

ผลการวิเคราะห์เป็นรายปี และรายบริษัท ดังที่ได้แสดงในตาราง 4 พบว่า ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัททั้งสิ้น จำนวน 10 บริษัท ในปี 2548 – 2551 ดังนี้

ในปี 2548 ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.980 โดยมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 5 บริษัท และบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 5 บริษัท

เช่นเดียวกัน และพบค่าที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 0.857 คือ บริษัท ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด

ในปี 2549 ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.937 โดยมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 5 บริษัท และบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 5 บริษัท เช่นเดียวกัน และพบค่าที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 0.786 คือ บริษัท พีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

ในปี 2550 ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.944 โดยมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 4 บริษัท และบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 6 บริษัท และพบค่าที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 0.692 คือ บริษัท ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด

ในปี 2551 ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.925 โดยมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 3 บริษัท และบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 7 บริษัท และพบค่าที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 0.668 คือ บริษัท ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด

ผลค่าเฉลี่ยรายบริษัทลีสซิ่งของทั้ง 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.946 โดยมีบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานทั้ง 4 ปี จำนวน 2 บริษัท คือบริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด และบริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด ส่วนบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน จำนวน 8 บริษัท โดยพบว่าค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเฉลี่ย 4 ปีที่น้อยที่สุดอยู่ที่ 0.754 คือบริษัท บริษัท ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ส่วนบริษัทอื่น ๆ อีก 7 บริษัท มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 0.900 ทุกบริษัทจึงอาจกล่าวได้ว่าบริษัทลีสซิ่งที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานนั้น ไม่ได้อยู่ในระดับที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิครุนแรงและน่าเป็นห่วง กล่าวคือ เนื่องจากค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ได้ถึงแม้ว่าจะน้อยกว่า 1 แต่ก็ยังเป็นค่าที่เข้าใกล้เคียงกับ 1 มากโดยสามารถพิจารณาค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของทั้ง 10 บริษัท ในปี 2548 – 2551 ได้ตาราง 4

ตาราง 4 แสดงประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง ปี 2548 – 2551 แยกเป็นรายบริษัท

บริษัท	ดัชนีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิค				ค่าเฉลี่ย ประสิทธิภาพ เชิงเทคนิค
	2548	2549	2550	2551	
1.กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส	1.000	1.000	1.000	0.984	0.996
2.ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง	0.857	0.800	0.692	0.668	0.754
3.ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	1.000	1.000	0.969	0.917	0.971
4.บางกอก มิตรบุบิชิ ยูเอฟเจ ลีส	0.999	0.989	0.794	0.875	0.912
5.กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง	1.000	0.874	0.998	0.933	0.951
6.บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	0.995	0.786	0.993	0.998	0.943
7.บีเอสแอล ลีสซิ่ง	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000
8.ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000
9.เอสซีบี ลีสซิ่ง	0.952	1.000	1.000	0.880	0.958
10.เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	0.995	0.923	0.991	1.000	0.977
ค่าเฉลี่ยรวม	0.980	0.937	0.944	0.925	0.946

2.2 ผลการวิเคราะห์รายบริษัท

2.2.1 บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน โดยวิธี Data Envelopment Analysis (DEA) พบว่าบริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทลิสซิ่งที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน 3 ปี คือ ปี 2548-2550 โดยมีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน เท่ากับ 1 แสดงให้เห็นว่าบริษัทสามารถสร้างผลผลิตได้อยู่บนเส้น Product Frontier หรือ Efficiency Frontier ซึ่งเป็นจุดการผลิตที่ได้ปริมาณผลผลิตที่มากที่สุด จากปัจจัยการผลิตที่กำหนด แต่ในปี 2551 นั้นไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยบริษัทสามารถพิจารณาการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่งที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตใกล้เคียงกันตามหลักการประมวลผลของ DEA ได้แก่ บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด และ บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด

2.2.2 บริษัท ทีสโก้ โຕเกียว ลีสซิ่ง จำกัด

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานพบว่า บริษัท ทีสโก้ โຕเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคทั้ง 4 ปีที่ทำการศึกษ สาเหตุที่ทำให้เกิดการไม่มีประสิทธิภาพคือการทำงานที่ผลผลิตที่ได้หรือรายได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตที่มีการใช้ไป โดยบริษัท สามารถพิจารณาการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตใกล้เคียงกันตามหลักการประมวลผลของ DEA ได้แก่ บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

2.2.3 บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานพบว่า บริษัท ไทยโอริกซ์ ลีสซิ่ง จำกัด มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน 2 ปี คือในปี 2548 – 2549 ส่วนในปี 2550 - 2551 นั้นไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน สาเหตุที่ทำให้เกิดการไม่มีประสิทธิภาพคือการทำงานที่ผลผลิตที่ได้หรือรายได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตที่มีการใช้ไป โดยบริษัทสามารถพิจารณาการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตใกล้เคียงกันตามหลักการประมวลผลของ DEA ได้แก่ บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

2.2.4 บริษัท บางกอก มิตรชูบิชิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานพบว่า บริษัท บางกอก มิตรชูบิชิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคทั้ง 4 ปีที่ทำการศึกษา สาเหตุที่ทำให้เกิดการไม่มีประสิทธิภาพคือการทำงานที่ผลผลิตที่ได้หรือรายได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตที่มีการใช้ไป โดยบริษัท สามารถพิจารณาการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตใกล้เคียงกันตามหลักการประมวลผลของ DEA ได้แก่ ในปี 2548 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด และ บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ในปี 2549 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด และ บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด และในปี 2550-2551 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง ตามลำดับ

2.2.5 บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานพบว่า บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน 1 ปี คือในปี 2548 ส่วนในปี 2549 -2551 นั้นไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน สาเหตุที่ทำให้เกิดการไม่มีประสิทธิภาพคือการทำงานที่ผลผลิตที่ได้หรือรายได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตที่มีการใช้ไป โดยบริษัทสามารถพิจารณาการดำเนินงาน

ของบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตใกล้เคียงกันตามหลักการประมวลผลของ DEA ได้แก่ ในปี 2549 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด และ ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ในปี 2550 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด บริษัท กรุงเทพมหานครแปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) และ บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ตามลำดับ และในปี 2551 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด และ บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด ตามลำดับ

2.2.6 บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานพบว่า บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคทั้ง 4 ปีที่ทำการศึกษา สาเหตุที่ทำให้เกิดการไม่มีประสิทธิภาพคือการที่ผลผลิตที่ได้หรือรายได้น้อยกว่าจากปัจจัยการผลิตที่มีการใช้ไป โดยบริษัทสามารถพิจารณาการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตใกล้เคียงกันตามหลักการประมวลผลของ DEA ได้แก่ ในปี 2548 บริษัท กรุงไทย โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด บริษัท กรุงเทพมหานครแปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ในปี 2549 บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ในปี 2550 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด บริษัท กรุงเทพมหานครแปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) และในปี 2551 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด และ บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด ตามลำดับ

2.2.7 บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน พบว่าบริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด เป็นบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานตลาด 4 ปี ที่ทำการศึกษา โดยมีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน เท่ากับ 1 แสดงให้เห็นว่าบริษัทสามารถสร้างผลผลิตได้อยู่บนเส้น Product Frontier หรือ Efficiency Frontier ซึ่งเป็นจุดการผลิตที่ได้ปริมาณผลผลิตที่มากที่สุด จากปัจจัยการผลิตที่กำหนด

2.2.8 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน พบว่าบริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด เป็นบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานตลาด 4 ปี ที่ทำการศึกษา โดยมีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน เท่ากับ 1 แสดงให้เห็นว่าบริษัทสามารถสร้างผลผลิตได้อยู่บนเส้น Product Frontier หรือ Efficiency Frontier ซึ่งเป็นจุดการผลิตที่ได้ปริมาณผลผลิตที่มากที่สุด จากปัจจัยการผลิตที่กำหนด

2.2.9 บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานพบว่า บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน 2 ปี คือในปี 2549 – 2550 ส่วนในปี 2548 และ 2551 นั้นไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน สาเหตุที่ทำให้เกิดการไม่มีประสิทธิภาพคือการผลิตที่ได้หรือรายได้้น้อยเกินไปจากปัจจัยการผลิตที่มีการใช้ไป อีกทั้งยังมีการใช้ปัจจัยการผลิตมากเกินไปอีกด้วย โดยบริษัทสามารถพิจารณาการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตใกล้เคียงกันตามหลักการประมวลผลของ DEA ได้แก่ ในปี 2548 บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด และ บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) ตามลำดับ 2551 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด และ บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด ตามลำดับ

2.2.10 บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

ผลการวิเคราะห์การวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานพบว่า บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัดมีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน 1 ปี คือ ในปี 2551 และในปี 2548 - 2550 ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค สาเหตุที่ทำให้เกิดการไม่มีประสิทธิภาพคือการผลิตที่ได้หรือรายได้้น้อยเกินไปจากปัจจัยการผลิตที่มีการใช้ไป โดยบริษัทสามารถพิจารณาการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิตใกล้เคียงกันตามหลักการประมวลผลของ DEA ได้แก่ ในปี 2548 บริษัท กรุงไทย โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ในปี 2549 บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด และในปี 2550 บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) ตามลำดับ

2.3 ผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2548 – 2551

ในการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และ ปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ผู้วิจัยได้ทำการแยกเทคนิคในการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1) การวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) นั้นผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบ Output orientated DEA เพื่อหาผลผลิต (รายได้) ที่ต้องเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะทำให้ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งเท่ากับ 1

2) การวิเคราะห์การปรับปรุงปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) นั้นผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบ Input orientated DEA เพื่อหาปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ที่ต้องลดลงเพื่อที่จะทำให้ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่งเท่ากับ 1

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์นั้นจะออกมาเป็น 2 ส่วน กล่าวคือด้านผลผลิต (รายได้) และ ปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) โดยในการวิเคราะห์นั้นจะแสดงให้เห็นว่าถ้ากำหนดให้ปัจจัยใดคงที่แล้วต้องเพิ่มหรือลดปัจจัยอีกอย่างเป็นจำนวนเท่าไรถึงจะทำให้ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเท่ากับ 1 นอกจากนี้จะมีปัจจัยตัวใดที่มีค่าสูงมากสมการในการวิเคราะห์ผลจะแสดงให้เห็นถึงการปรับปรุงค่าทั้งสองส่วนได้เช่นกัน

ซึ่งค่าตัวการปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และ ปัจจัยการผลิต สามารถดูตัวอย่างของค่าดังกล่าวได้ในภาคผนวก ข ตัวอย่างข้อมูลการแปลผลการวิเคราะห์จาก โปรแกรม DEA Version 2.1 ส่วนผลการศึกษาโดยละเอียดรายปี และรายบริษัท แสดงในตาราง 5 – 8 ในปี 2548, 2549, 2550 และ 2551 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2548

บริษัท	ค่า ประสิทธิภาพ ปี 2548	ปัจจัยการผลิต		
		ผลผลิต รายได้	ดอกเบี่ยจ่าย	ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงาน
1.กรุงเทพแกรนด์แบริฟิคลีส	1.000	*	*	*
2.ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง	0.857	+	-	-
		44762918.623	31983504.252	4527341.021
3.ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	1.000	*	*	*
4.บางกอก มิตรบุษิ ยูเอฟเจ ลีส	0.999	+	-	-
		58152671.229	27484669.475	12072756.151
5.กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง	1.000	*	*	*
6.บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	0.995	+	-	-
		41355478.826	838141.450	435289.274
7.บีเอสแอล ลีสซิ่ง	1.000	*	*	*
8.ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	1.000	*	*	*
9.เอสซีบี ลีสซิ่ง	0.952	+	-	-
		71861957.496	21070961.560	26428843.158
10.เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	0.995	+	-	-
		40137253.540	14806522.393	9567451.535

หมายเหตุ กำหนดถ้าค่าเป็น + ควรเพิ่มผลผลิต , ถ้าเป็น - ควรลดปัจจัยการผลิต , ถ้าเป็น * อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมค่าตัวเลขที่ได้ แสดงถึงค่าเป้าหมาย (projected value) ที่ปัจจัยผลผลิต ควรปรับเพิ่ม หรือปัจจัยการผลิตควรปรับลดให้เท่ากับค่าเป้าหมายดังกล่าว เพื่อให้บริษัทลิสซิ่งมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 1

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของ บริษัทลิสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2549

บริษัท	ค่า ประสิทธิภาพ ปี 2549	ปัจจัยการผลิต		
		ผลผลิต รายได้	ดอกเบี่ยจ่าย	ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงาน
1.กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส	1.000	*	*	*
2.ทิสโก้ ไทเทียว ลีสซิ่ง	0.800	+	-	-
		51042089.307	32095354.513	5886204.962
3.ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	1.000	*	*	*
4.บางกอก มิตรชูบิชิ ยูเอฟเจ ลีส	0.989	+	-	-
		77797230.999	41333745.283	10802576.094
5.กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง	0.874	+	-	-
		65712221.156	18029697.531	6302891.297
6.บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	0.786	+	-	-
		12725775.461	4141089.658	1545518.476
7.บีเอสแอล ลีสซิ่ง	1.000	*	*	*
8.ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	1.000	*	*	*
9.เอสซีบี ลีสซิ่ง	1.000	*	*	*
10.เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	0.923	+	-	-
		72550932.799	23630641.519	10986116.559

หมายเหตุ กำหนดถ้าค่าเป็น + ควรเพิ่มผลผลิต, ถ้าเป็น - ควรลดปัจจัยการผลิต, ถ้าเป็น * อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมค่าตัวเลขที่ได้ แสดงถึงค่าเป้าหมาย (projected value) ที่ปัจจัยผลผลิต ควรปรับเพิ่ม หรือปัจจัยการผลิตควรปรับลดให้เท่ากับค่าเป้าหมายดังกล่าว เพื่อให้บริษัทลิสซิ่งมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 1

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2550

บริษัท	ค่า ประสิทธิภาพ ปี 2550	ปัจจัยการผลิต		
		ผลผลิต รายได้	ดอกเบี่ยจ่าย	ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงาน
1.กรุงเทพแกรนด์แอสซีฟิคลีส	1.000	*	*	*
2.ทิสโก้ ไทเทียว ลีสซิ่ง	0.692	+	-	-
		75589290.969	37002312.99	9707088.058
3.ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	0.969	+	-	-
		14877770.428	6019817.263	3498387.190
4.บางกอก มิตรชูบิชิ ยูเอฟเจ ลีส	0.794	+	-	-
		38407143.259	33078375.394	7039180.038
5.กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง	0.998	+	-	-
		42918635.940	18655423.268	5679773.855
6.บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	0.993	+	-	-
		71954792.473	21236375.73	7507533.819
7.บีเอสแอล ลีสซิ่ง	1.000	*	*	*
8.ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	1.000	*	*	*
9.เอสซีบี ลีสซิ่ง	1.000	*	*	*
10.เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	0.991	+	-	-
		97338993.448	43245938.130	17930735.938

หมายเหตุ กำหนดถ้าค่าเป็น + ควรเพิ่มผลผลิต, ถ้าเป็น - ควรลดปัจจัยการผลิต, ถ้าเป็น * อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมค่าตัวเลขที่ได้ แสดงถึงค่าเป้าหมาย (projected value) ที่ปัจจัยผลผลิต ควรปรับเพิ่ม หรือปัจจัยการผลิตควรปรับลดให้เท่ากับค่าเป้าหมายดังกล่าว เพื่อให้บริษัทลีสซิ่งมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 1

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2551

บริษัท	ค่า ประสิทธิภาพ ปี 2551	ปัจจัยการผลิต	
		ผลผลิต รายได้	ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงาน
1.กรุงเทพแกรนด์แบริฟิเคิลส์	0.984	+	-
		13400844.153	3974991.583
2.ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง	0.668	+	-
		80771738.568	38569201.141
3.ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	0.917	+	-
		4975666.897	2818124.894
4.บางกอก มิตซูบิชิ ยูเอฟเจ ลีส	0.875	+	-
		100245287.634	61149647.348
5.กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง	0.933	+	-
		28635108.111	21286444.415
6.บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	0.998	+	-
		99003090.822	32883155.185
7.บีเอสแอล ลีสซิ่ง	1.000	*	*
8.ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	1.000	*	*
9.เอสซีบี ลีสซิ่ง	0.880	+	-
		12247891.030	2459006.341
10.เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	1	*	*
			5288087.808

หมายเหตุ กำหนดถ้าค่าเป็น + ควรเพิ่มผลผลิต, ถ้าเป็น - ควรลดปัจจัยการผลิต, ถ้าเป็น * อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมค่าตัวเลขที่ได้ แสดงถึงค่าเป้าหมาย (projected value) ที่ปัจจัยผลผลิต ควรปรับเพิ่ม หรือปัจจัยการผลิตควรปรับลดให้เท่ากับค่าเป้าหมายดังกล่าว เพื่อให้บริษัทลีสซิ่งมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 1

จากข้อมูลในตารางที่ 5 สรุปได้ว่า บริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน เท่ากับ 1 มีจำนวน 5 บริษัท ได้แก่

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท กรุงไทย ออโต้ ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

ส่วนที่เหลืออีก 5 บริษัท ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยค่าที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งต้องปรับปรุงได้โดยการเพิ่มผลผลิต (รายได้) หรือ การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ดังนี้ จึงจะทำให้มีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเท่ากับ 1

การเพิ่มผลผลิต (รายได้)

บริษัท ทิสโก้ ไทเทียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 44,762,918.62 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิชิต ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 58,152,671.22 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 41,355,478.82 บาท

บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ต้องเพิ่มรายได้อีก 71,861,957.49 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 40,137,253.54 บาท

การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน)

บริษัท ทิสโก้ ไทเทียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 31,983,504.25 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 4,527,341.02

บริษัท บางกอก มิตรพิชิต ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 27,484,669.47 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 12,072,756.15 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 838,141.45 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 435,289.27 บาท

บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 21,070,961.56 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 26,428,843.15 บาท

บริษัท เอสเอ็มบี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 14,086,522.39 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 9,567,451.53 บาท

จากข้อมูลในตารางที่ 6 สรุปได้ว่า บริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน
เท่ากับ 1 มีจำนวน 5 บริษัท ได้แก่

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)
บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด
บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด
บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด
บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่เหลืออีก 5 บริษัท ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยค่าที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่ง
ต้องปรับปรุงได้โดยการเพิ่มผลผลิต (รายได้) หรือ การปรับลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ดังนี้ จึงจะทำให้มี
ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเท่ากับ 1

การเพิ่มผลผลิต (รายได้)

บริษัท ทิสโก้ ไทเทียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ อีก 51,042,089.30 บาท
บริษัท บางกอก มิตรบุษิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ อีก 77,797,230.99 บาท
บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ อีก 65,712,221.15 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 12,725,775.46 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 72,550,932.79 บาท

การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน)

บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 32,095,354.51 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 5,886,204.96 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 41,333,745.28 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 10,802,576.09 บาท

บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 18,029,697.53 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 6,302,891.29 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 4,141,089.65 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 1,545,518.47 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 23,630,641.51 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 10,986,116.55 บาท

จากข้อมูลในตารางที่ 7 สรุปได้ว่า บริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน เท่ากับ 1 มีจำนวน 4 บริษัท ได้แก่

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)

บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่เหลืออีก 6 บริษัท ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยค่าที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งต้องปรับปรุงได้โดยการเพิ่มผลผลิต (รายได้) หรือ การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ดังนี้ จึงจะทำให้มีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเท่ากับ 1

การเพิ่มผลผลิต (รายได้)

บริษัท ทีสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 75,589,290.96 บาท

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 14,877,770.42 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 38,407,143.25 บาท

บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 42,918,635.94 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 71,954,792.47 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 97,338,993.44 บาท

การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน)

บริษัท ทีสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 37,002,312.99 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 9,707,088.05 บาท

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 6,019,817.26 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 3,498,387.19 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 33,078,375.39 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 7,039,180.03 บาท

บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 18,655,423.26 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 5,679,773.85 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 21,236,375.73 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 7,507,533.81 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 43,245,938.13 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 17,930,735.93 บาท

จากข้อมูลในตารางที่ 8 สรุปได้ว่า บริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน
เท่ากับ 1 มีจำนวน 3 บริษัท ได้แก่

บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

ส่วนที่เหลืออีก 7 บริษัท ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยค่าที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งต้อง
ปรับปรุงได้โดยการเพิ่มผลผลิต (รายได้) หรือ การปรับลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ดังนี้ จึงจะทำให้มีค่า
ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเท่ากับ 1

การเพิ่มผลผลิต (รายได้)

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) ต้องเพิ่มรายได้ไปอีก 13,400,844.15 บาท

บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ไปอีก 80,771,738.56 บาท

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ไปอีก 4,975,666.89 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ไปอีก 100,245,287.63 บาท

บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ไปอีก 28,635,108.11 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ไปอีก 99,003,090.82 บาท

บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ต้องเพิ่มรายได้ไปอีก 12,247,891.03

การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน)

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 3,974,911.58 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 3,953,500.80 บาท

บริษัท ทีสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 38,569,201.14 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 10,871,795.61 บาท

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 2,818,124.89 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 1,560,637.44 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 61,149,647.34 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 10,565,912.58 บาท

บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 21,268,444.41 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 5,821,317.47 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 32,883,155.18 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 13,181,954.23 บาท

บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 2,459,006.34 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 5,288,087.80 บาท

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัยทั้งหมด พร้อมทั้งอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. สังเขป ความมุ่งหมาย ความสำคัญของการวิจัย และขอบเขตของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

1. สังเขป ความมุ่งหมาย ความสำคัญของการวิจัย และขอบเขตของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิงในประเทศไทย โดยแยกเป็นด้าน จุดจดทะเบียน ลักษณะผู้ถือหุ้น รายได้และส่วนแบ่งการตลาด และกลุ่มลูกค้า
2. เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของธุรกิจลิสซิงในปี 2548-2551 โดยใช้วิธีการ Data Envelopment Analysis (DEA)

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ผลของการศึกษาจะใช้เป็นข้อเสนอแนะ และแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงาน ของสถาบันการเงิน ต่อผู้บริหาร ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจลิสซิง
2. ผลจากการศึกษาจะช่วยเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัท ลิสซิงของผู้ให้บริการและสำหรับผู้ขายสินค้านั้นยังใช้ในการพิจารณาเพื่อสร้างความมั่นใจในการเลือก บริษัทลิสซิงอีกเช่นกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยแยกการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิงและ การศึกษา ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานการเงิน โดยใช้งบการเงิน คือ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และรายงานประจำปี ของบริษัทที่ทำธุรกิจลีสซิ่ง จำนวน 18 บริษัท ระหว่างปี 2548-2551 ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ 4 ปีนี้เนื่องจากเป็น 4 ปีล่าสุดที่สามารถขอคัดงบการเงินของบริษัทต่างๆ จากกระทรวงพาณิชย์ โดยบริษัท ทั้งหมดนี้เป็นสมาชิกของสมาคมลีสซิ่งไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นบริษัทลีสซิ่ง จำนวน 18 บริษัท ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมลีสซิ่งไทยทั้งสิ้น

1. บริษัท เอส แคปปิตอล จำกัด
2. บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)
3. บริษัท บางกอก มิตรบุษิณี ยูเอฟเจ ลีส จำกัด
4. บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
5. บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด
6. บริษัท คาเธ่ย์ลีสแพลน จำกัด (มหาชน)
7. บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด
8. บริษัท เคทีบี ลีสซิ่ง จำกัด
9. บริษัท ลีสซิ่งสินเอเชีย จำกัด
10. บริษัท ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด
11. บริษัท ภัทรลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
12. บริษัท นครหลวง ลีสซิ่ง-แพ็กเดอริง จำกัด (มหาชน)
13. บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
14. บริษัท สแกนดิเนเวียลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
15. บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด
16. บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด
17. บริษัท ทิสโก้ ลีสซิ่ง จำกัด
18. บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้างนี้เป็นการศึกษาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 บริษัทที่เป็นสมาชิกสมาคมลิสซิ่งไทย วิธีการศึกษาเป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้

1. การศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่ง กระทำโดยการพรรณนา (Descriptive) ลักษณะทั่วไปของบริษัทลิสซิ่งทั้ง 18 แห่งที่เป็นสมาชิกสมาคมลิสซิ่งไทยจากข้อมูลที่รวบรวมได้และทำการประมวลตามประเด็นที่ต้องการ อันได้แก่ ทุนจดทะเบียน ผู้ถือหุ้น รายได้ และส่วนแบ่งการตลาด และกลุ่มลูกค้า ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จัดระบบข้อมูล และประมวลผลข้อมูล เพื่อให้พร้อมหรือให้เหมาะสมเพื่อนำไปวิเคราะห์

2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง จำนวน 10 บริษัท กระทำโดยใช้โปรแกรม Data Envelopment Analysis (DEA) version 2.1 โดยใช้หลักการและทฤษฎีของแบบจำลองเชิงเส้น (Linear Program) เป็นพื้นฐานในการกำหนดค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง และค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ได้จากการประเมินก็สามารถนำมาใช้เปรียบเทียบระหว่างบริษัทลิสซิ่งได้ เพื่อใช้ในการประกอบการพิจารณาถึงระดับความสามารถในการดำเนินงานของบริษัทลิสซิ่ง

2. สรุปผลการวิจัย

หลังจากทำการศึกษิตตามกระบวนการที่ตั้งไว้แล้วข้างต้น ทำให้ได้ผลการศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลการศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลิสซิ่งของประเทศไทย

ผลการศึกษาโดยภาพรวม ของบริษัทลิสซิ่งทั้ง 18 บริษัท สามารถสรุปได้เป็นประเด็นที่ศึกษาได้ดังนี้

1. **ทุนจดทะเบียน** จากการศึกษาพบว่าทุนจดทะเบียนของทั้ง 18 บริษัท อยู่ระหว่าง 60 – 1,000 ล้านบาท ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าทุกบริษัทจะมีทุนจดทะเบียนเท่ากับหรือมากกว่า 60 ล้านบาทขึ้นไป ทั้งนี้เป็นเพราะบริษัทลิสซิ่งต้องการทำตามประกาศกรมสรรพากรได้ออกคำสั่งที่ ท.ป. 34/2534 เรื่องภาษีหัก ณ ที่จ่าย หนึ่งในข้อกำหนดที่จะได้รับการยกเว้นภาษีหัก ณ ที่จ่ายนั้นต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้รับชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 60 ล้านบาทนั่นเอง

2. **ลักษณะผู้ถือหุ้น** จากการศึกษาว่าลักษณะของผู้ถือหุ้นของทั้ง 18 บริษัทนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยทั้งหมด มีอยู่ทั้งหมด 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 55.56

2. ผู้ถือหุ้นมี 2 สัญชาติคือสัญชาติไทยและญี่ปุ่น มีอยู่ทั้งหมด 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.78 โดยอัตราส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนมากจะอยู่ที่ไทยร้อยละ 51 และญี่ปุ่นร้อยละ 49 ตามลำดับ

3. ผู้ถือหุ้นมี 3 สัญชาติคือ ไทย ญี่ปุ่น และอื่น ๆ ได้แก่ ฮองกง หรือ สหรัฐอเมริกา มีอยู่ทั้งหมด 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.66

3. รายได้และส่วนแบ่งทางการตลาด ทั้งนี้ส่วนแบ่งทางการตลาดในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบกันภายใน 18 บริษัทที่ทำการศึกษา จากการศึกษาพบว่า

ในปี 2548 ทั้ง 18 บริษัท มีรายได้รวมอยู่ที่ 5,762.29 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยของรายได้ของทั้งหมดอยู่ที่ 320.13 ล้านบาท บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยที่สุดคือ บริษัท เคทีบี ลิสซิ่ง จำกัดโดยมีรายได้ 3.77 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 0.07 บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุดคือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 1,567.98 ล้านบาทและมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 27.21 ในปี 2549 ทั้ง 18 บริษัท มีรายได้รวมอยู่ที่ 6,324.3 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยของรายได้ของทั้งหมดอยู่ที่ 351.35 ล้านบาท บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยที่สุดคือ บริษัท คาเธ่ย์ลิสแพน จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 80.23 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 1.27 บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุดคือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 1,691.66 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 26.75 ในปี 2550 ทั้ง 18 บริษัท มีรายได้รวมอยู่ที่ 7,406.00 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยของรายได้ของทั้งหมดอยู่ที่ 411.44 ล้านบาท บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยที่สุดคือ บริษัท คาเธ่ย์ลิสแพน จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 96.36 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 1.30 บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุดคือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 1,674.82 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 22.66 ในปี 2551 ทั้ง 18 บริษัท มีรายได้รวมอยู่ที่ 8,824.88 ล้านบาท ค่าเฉลี่ยของรายได้ของทั้งหมดอยู่ที่ 490.27 ล้านบาท บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยที่สุดคือ บริษัท สแกนดิเนเวียลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 77.54 ล้านบาท มีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 0.86 บริษัทที่มีรายได้และส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุดคือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีรายได้ 1,731.60 ล้านบาท และมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 19.62 เมื่อทำการวิเคราะห์ส่วนแบ่งทางการตลาดของปีล่าสุดที่ทำการศึกษาคือปี 2551 สามารถแบ่งบริษัทออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่หนึ่งคือบริษัทที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูงคือมากกว่าร้อยละ 10 มีอยู่จำนวน 3 บริษัท คือ บริษัท ภัทรลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) มีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 19.62 บริษัท เคทีบีลิสซิ่ง จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 14.54 และ บริษัท บีเอสแอล ลิสซิ่ง จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 12.03 กลุ่มที่สองคือกลุ่มบริษัทที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดปานกลางคือมากกว่าร้อยละ 5 แต่ไม่ถึงร้อยละ 10 มีจำนวน 4 บริษัท คือ บริษัท บางกอกมิตซูบิซึยูเอฟเจ ลิส จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 7.94

บริษัท เอสเอ็มพีซี ลีสซิ่ง จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 7.83 บริษัท เอส แคปปิตอล จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 6.72 และบริษัท ลีสซิ่งสินเอเชีย จำกัด มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 5.14 ส่วนกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดน้อยคือน้อยกว่าร้อยละ 5 มีจำนวน 11 บริษัท

4. กลุ่มลูกค้า จากการศึกษาลักษณะกลุ่มลูกค้าของทั้ง 18 บริษัท สามารถสรุปได้ว่า ทุกบริษัทจะมีกลุ่มลูกค้าที่เป็นนิติบุคคลเป็นกลุ่มลูกค้าหลัก และมีอีกเพียง 3 บริษัทเท่านั้นที่มีกลุ่มลูกค้าเป็นบุคคลธรรมดาด้วย ได้แก่ บริษัท เคทีบี ลีสซิ่ง จำกัด บริษัท ลีสซิ่งสินเอเชีย จำกัด และบริษัท สแกนดิเนเวียลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ทั้งนี้ไม่พบว่าบริษัทลีสซิ่งใดที่จะมีกลุ่มลูกค้าเป็นบุคคลธรรมดาเพียงอย่างเดียว

ส่วนที่ 2 การศึกษาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลีสซิ่ง

จากการศึกษาภาพรวมค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่ง จำนวน 10 บริษัท ในปี 2548 – 2551 พบว่า

ในปี 2548 ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.980 โดยมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 5 บริษัท และบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 5 บริษัท เช่นเดียวกัน และพบค่าที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 0.857 คือ บริษัท ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ในปี 2549 ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.937 โดยมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 5 บริษัท และบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 5 บริษัท เช่นเดียวกัน และพบค่าที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 0.786 คือ บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ในปี 2550 ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.944 โดยมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 4 บริษัท และบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 6 บริษัท และพบค่าที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 0.692 คือ บริษัท ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ในปี 2551 ค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.925 โดยมีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 3 บริษัท และบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค จำนวน 7 บริษัท และพบค่าที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 0.668 คือ บริษัท ทิสโก้ ไตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด

ผลค่าเฉลี่ยรายบริษัทลีสซิ่งของทั้ง 4 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.946 โดยมีบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานทั้ง 4 ปี จำนวน 2 บริษัท คือบริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด และบริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด ส่วนบริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน จำนวน 8 บริษัท โดยพบว่าค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเฉลี่ย 4 ปีที่น้อยที่สุดอยู่ที่ 0.754 คือบริษัท บริษัท ทิสโก้

โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ส่วนบริษัทอื่น ๆ อีก 7 บริษัท มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 0.900 ทุกบริษัทจึงอาจกล่าวได้ว่า บริษัทลีสซิ่งที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานนั้น ไม่ได้อยู่ในระดับที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิครุนแรงและน่าเป็นห่วง กล่าวคือ เนื่องจากค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคที่ได้ถึงแม้ว่าจะน้อยกว่า 1 แต่ก็ยังเป็นค่าที่เข้าใกล้เคียงกับ 1 มาก

ผลการวิเคราะห์การปรับปรุงผลผลิต (รายได้) และปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทลีสซิ่งทั้ง 10 บริษัท ปี 2548 – 2551

ในปี 2548 มีบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเท่ากับ 1 มีจำนวน 5 บริษัท ได้แก่

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท กรุงเทพ โอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

ส่วนที่เหลืออีก 5 บริษัท ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยค่าที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งต้องปรับปรุงได้โดยการเพิ่มผลผลิต (รายได้) หรือ การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ดังนี้ จึงจะทำให้มีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเท่ากับ 1

การเพิ่มผลผลิต (รายได้)

บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 44,762,918.62 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 58,152,671.22 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 41,355,478.82 บาท

บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ต้องเพิ่มรายได้อีก 71,861,957.49 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 40,137,253.54 บาท

การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน)

บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 31,983,504.25 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 4,527,341.02

บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี๋ยจ่าย จำนวน 27,484,669.47 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 12,072,756.15 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี๋ยจ่าย จำนวน 838,141.45 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 435,289.27 บาท

บริษัท เอสซีบี ลีสซิง จำกัด (มหาชน) ต้องปรับลด

ดอกเบี๋ยจ่าย จำนวน 21,070,961.56 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 26,428,843.15 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี๋ยจ่าย จำนวน 14,086,522.39 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 9,567,451.53 บาท

ในปี 2549 มีบริษัทลีสซิงที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเท่ากับ 1 มีจำนวน 5 บริษัท ได้แก่

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แอสทิฟิเคิลส์ จำกัด (มหาชน)

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิง จำกัด

บริษัท บีเอสแอล ลีสซิง จำกัด

บริษัท ยูโอบี ลีสซิง (ไทย) จำกัด

บริษัท เอสซีบี ลีสซิง จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่เหลืออีก 5 บริษัท ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยค่าที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งต้องปรับปรุงได้โดยการเพิ่มผลผลิต (รายได้) หรือ การปรับลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ดังนี้ จึงจะทำให้มีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเท่ากับ 1

การเพิ่มผลผลิต (รายได้)

บริษัท ทิสโก้ โตเกียว ลีสซิง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 51,042,089.30 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 77,797,230.99 บาท

บริษัท กรุงไทย โอบีเจ ลีสซิง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 65,712,221.15 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 12,725,775.46 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 72,550,932.79 บาท

การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน)

บริษัท ทีสโก้ โตเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 32,095,354.51 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 5,886,204.96 บาท

บริษัทบางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 41,333,745.28 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 10,802,576.09 บาท

บริษัทกรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 18,029,697.53 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 6,302,891.29 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 4,141,089.65 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 1,545,518.47 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 23,630,641.51 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 10,986,116.55 บาท

ในปี 2550 มีบริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเท่ากับ 1 มีจำนวน 4 บริษัท ได้แก่

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)

บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด

บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด

บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่เหลืออีก 6 บริษัท ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยค่าที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งต้องปรับปรุงได้โดยการเพิ่มผลผลิต (รายได้) หรือ การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ดังนี้ จึงจะทำให้มีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเท่ากับ 1

การเพิ่มผลผลิต (รายได้)

บริษัท ทิสโก้ โทเทียวก ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 75,589,290.96 บาท

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 14,877,770.42 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิชิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 38,407,143.25 บาท

บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 42,918,635.94 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 71,954,792.47 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้อีก 97,338,993.44 บาท

การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน)

บริษัท ทิสโก้ โทเทียวก ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 37,002,312.99 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 9,707,088.05 บาท

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 6,019,817.26 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 3,498,387.19 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิชิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 33,078,375.39 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 7,039,180.03 บาท

บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด

ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 18,655,423.26 บาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 5,679,773.85 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 21,236,375.73 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 7,507,533.81 บาท

บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด
ดอกเบี้ยจ่าย จำนวน 43,245,938.13 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 17,930,735.93 บาท

ในปี 2551 บริษัทลีสซิ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเท่ากับ 1 มีจำนวน 3
บริษัท ได้แก่

บริษัท บีเอสแอล ลีสซิ่ง จำกัด
บริษัท ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย) จำกัด
บริษัท เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด

ส่วนที่เหลืออีก 7 บริษัท ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค โดยค่าที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1
ซึ่งต้องปรับปรุงได้โดยการเพิ่มผลผลิต (รายได้) หรือ การปรับลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน) ดังนี้ จึงจะทำ
ให้มีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคเท่ากับ 1

การเพิ่มผลผลิต (รายได้)

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน) ต้องเพิ่มรายได้ อีก 13,400,844.15 บาท
บริษัท ทิสโก้ ไทเกียว ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ อีก 80,771,738.56 บาท
บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ อีก 4,975,666.89 บาท
บริษัท บางกอก มิตรพิบัติ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ อีก 100,245,287.63 บาท
บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ อีก 28,635,108.11 บาท
บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องเพิ่มรายได้ อีก 99,003,090.82 บาท
บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ต้องเพิ่มรายได้ อีก 12,247,891.03

การลดปัจจัยการผลิต (ต้นทุน)

บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลีส จำกัด (มหาชน)

ดอกเบียจ่าย จำนวน 3,974,911.58 บาท
 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 3,953,500.80 บาท

บริษัท ทีสโก้ โทเทียวก ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด
 ดอกเบียจ่าย จำนวน 38,569,201.14 บาท
 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 10,871,795.61 บาท

บริษัท ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด
 ดอกเบียจ่าย จำนวน 2,818,124.89 บาท
 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 1,560,637.44 บาท

บริษัท บางกอก มิตรพิชิ ยูเอฟเจ ลีส จำกัด ต้องปรับลด
 ดอกเบียจ่าย จำนวน 61,149,647.34 บาท
 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 10,565,912.58 บาท

บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง จำกัด ต้องปรับลด
 ดอกเบียจ่าย จำนวน 21,268,444.41 บาท
 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 5,821,317.47 บาท

บริษัท บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ต้องปรับลด
 ดอกเบียจ่าย จำนวน 32,883,155.18 บาท
 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 13,181,954.23 บาท

บริษัท เอสซีบี ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ต้องปรับลด
 ดอกเบียจ่าย จำนวน 2,459,006.34 บาท
 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 5,288,087.80 บาท

3. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทย ทำให้ทราบว่า บริษัทลีสซิ่งจะมีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 60 ล้านบาทขึ้นไป ทั้งนี้เป็นเพราะบริษัทลีสซิ่งต้องการทำตามประกาศกรมสรรพากรได้ออกคำสั่งที่ ท.ป. 34/2534 เรื่องภาษีหัก ณ ที่จ่าย หนึ่งในข้อกำหนดที่จะได้รับการยกเว้นภาษีหัก

ณ ที่จ่ายนั้นต้องมีทุนจดทะเบียนที่ได้รับชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 60 ล้านบาทนั่นเอง และจะเป็นการร่วมทุนระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นความชำนาญในธุรกิจลิสซิ่งมาเป็นเวลานานแล้วนั่นเอง โดยจะเน้นการให้บริการกับนิติบุคคลเป็นหลัก จากข้อมูลที่ทำการศึกษาบริษัทลิสซิ่งทั้ง 18 บริษัท ระหว่างปี 2548 – 2551 พบว่า ทั้งหมดมีรายได้รวมอยู่ที่ 5,762.29 ล้านบาท 6,324.30 ล้านบาท 7,406.00 ล้านบาท และ 8,824.88 ในปี 2548 2549 2550 และ 2551 ตามลำดับ ทั้งนี้รายได้รวมที่พบเป็นเพียงการทยอยรับรู้รายได้จากสัญญาเช่าเท่านั้นเพราะในการปล่อยสินเชื่อด้านนี้ระยะเวลาการทำสัญญาจะมีระยะเวลาอยู่ระหว่าง 3 – 5 ปี เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นในการปล่อยสินเชื่อแต่ละปีจึงมีมูลค่ามากกว่า 20,000 ล้านบาท เลยทีเดียว จะเห็นว่าเม็ดเงินส่วนนี้จะเป็นการช่วยพัฒนาระบบเศรษฐกิจให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะสินเชื่อด้านนี้จะเป็นการปล่อยสินเชื่อเพื่อการลงทุนให้กับหน่วยธุรกิจต่าง ๆ ที่ต้องการการลงทุนเพิ่มเติม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าบริษัทลิสซิ่ง เป็นสถาบันการเงิน ซึ่งไม่ใช่ธนาคารมีส่วนผลักดันให้ธุรกิจสามารถขับเคลื่อนและพัฒนาศักยภาพการผลิตให้กับหน่วยธุรกิจอีกทางหนึ่งเช่นกัน

จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคการดำเนินงานของธุรกิจลิสซิ่งในประเทศไทยจำนวน 10 บริษัท ระหว่างปี 2548 - 2551 ทำให้พบว่าบริษัทส่วนใหญ่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานติดต่อกัน 4 ปี กล่าวคือ มีเพียง 2 บริษัท คือบริษัท บีเอสแอล ลิสซิ่ง จำกัด และบริษัท ยูโอบี ลิสซิ่ง (ไทย) จำกัด จาก 10 บริษัท ที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานติดต่อกัน 4 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งค่าที่ได้น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ ชาตรี แสงเพชร (2550) เรื่องประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนในการประกอบธุรกิจเช่าซื้อ ปี 2548 พบว่ามีบริษัทที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Scale Technical Efficiency) จำนวน 16 บริษัท จากทั้งหมด 34 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 47.05 แต่ทั้งนี้การศึกษาของ ชาตรี เป็นการศึกษาเพียงปีเดียวเท่านั้นคือ ปี 2548 ส่วนบริษัทที่เหลือ อีก 8 บริษัท โดยคิดเป็นร้อยละ 80 ที่ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายประสิทธิภาพทางการผลิตทางเศรษฐศาสตร์ คือประสิทธิภาพเชิงเทคนิค (Technical Efficiency) ซึ่งหมายถึง ความสามารถของหน่วยผลิตที่จะสามารถผลิตให้ได้มากที่สุดภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ ดังนั้นการไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเกิดจากการผลิตผลผลิตหรือการสร้างรายได้ระดับที่ไม่เหมาะสม ตามการวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิค คือไม่สามารถผลิตผลผลิตได้บนเส้น Production Frontier เมื่อเทียบกับบริษัทอื่นที่มีผลผลิต และปัจจัยการผลิตที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าแม้ทั้ง 8 บริษัทที่ไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานติดต่อกัน 4 ปีนั้น ไม่ได้อยู่ในระดับระดับที่รุนแรงและน่าเป็นห่วงเนื่องจากมีค่าที่เข้าใกล้เคียงกับ 1 มาก ซึ่งค่าเฉลี่ยของค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของปี 2548- 2551 อยู่ที่ 0.980, 0.937, 0.944 และ 0.925 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ ชาตรี พบว่ามีเพียงปี 2551 เท่านั้นที่น้อยกว่าการศึกษาของ ชาตรี ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพเชิงเทคนิคอยู่ที่ 0.936

นอกจากบริษัทจะต้องคำนึงถึงการแสวงหารายได้แล้ว สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงอีกประการหนึ่งคือ การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยบริษัทลิสซึ่งที่ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน นั้นจะต้องมีการปรับปรุง การใช้ปัจจัยการผลิตและสร้างผลผลิต โดยใช้แบบอย่างบริษัทลิสซึ่งที่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานเป็นแนวทางในการปรับปรุง เพื่อก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์และการอภิปรายผลเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซึ่งในประเทศไทย สามารถนำมาเสนอแนะได้ดังนี้

1. จากการวัดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของธุรกิจลิสซึ่งในประเทศไทย ซึ่งพบว่า บริษัทลิสซึ่งบางบริษัท ไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน ซึ่งเกิดจากการมีรายได้ ต่ำกว่าระดับผลผลิตที่เหมาะสมบนเส้น Production Frontier ซึ่งเป็นข้อมูลที่ผู้บริหารของแต่ละบริษัทสามารถนำไปใช้ในการพิจารณาประกอบกับการวางแผนดำเนินงาน เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงาน โดยสามารถศึกษาแบบอย่างการบริหารของบริษัทลิสซึ่งที่สามารถใช้ปัจจัยการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ บริษัท กรุงเทพแกรนด์แปซิฟิคลิส จำกัด (มหาชน) บริษัท บีเอสแอล ลิสซึ่ง จำกัด และ บริษัท ยูโอบี ลิสซึ่ง (ไทย) จำกัด และนำมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงบริหารงานต่อไป

2. ผลจากการศึกษาสามารถใช้เป็นส่วนประกอบในการพิจารณาตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทลิสซึ่งของผู้ใช้บริการและสำหรับผู้ขายสินค้านั้นยังใช้ในการพิจารณาเพื่อสร้างความมั่นใจในการเลือกบริษัทลิสซึ่งอีกเช่นกันในการเพิ่มช่องทางจัดจำหน่ายสินค้าของตนเองเพื่อเป็นการรับประกันว่าจะได้รับคำสั่งซื้ออย่างแน่นอน รวมทั้งยังใช้ข้อมูลนี้เป็นการช่วยพิจารณาเครดิตกับบริษัทลิสซึ่งอีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากงบการเงินของแต่ละบริษัท ซึ่งเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ ซึ่งข้อมูลบางส่วนยังอาจไม่ได้แสดงหรือเปิดเผยในงบการเงิน ทำให้เกิดข้อจำกัดในการนำข้อมูลมาใช้ เพื่อให้การศึกษามีความละเอียดมากยิ่งขึ้น ควรจะมีการใช้ข้อมูลภายในจากบริษัทต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ผลการวิเคราะห์มีความถูกต้องตรงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎา ว่องตาประดิษฐ์.(2541). *ประสิทธิภาพในการดำเนินงานกับการปรับโครงสร้างธุรกิจเงินทุน และหลักทรัพย์* . วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เจนจิรา เลิศทินรัตน์. (2549). *การศึกษาประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์ ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย* . สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การ จัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2538). *วิเคราะห์งบการเงิน* . กรุงเทพฯ:คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 80.
- พิชชา พงษ์เลื่องธรรม; และ มานพ อุดมเกิดมงคล (2551). *การลงทุนภาคเอกชน: อดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มอนาคต*. เอกสารเผยแพร่ เว้นขยายเศรษฐกิจ- สายนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- ชัยวัฒน์ สุวิทย์ศักดิ์านนท์. (2545). *การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของบริษัทลิสซิ่ง แห่งหนึ่งในอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่*. การศึกษาอิสระ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติรี แสงแพร. (2550). *ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนในการประกอบธุรกิจเข้าซื้อ*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่าย เอกสาร.
- ฟารีดา ไกรทอง (2550). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเทคนิคในการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของ สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัย*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ) .กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทีมวิเคราะห์สนเทศธุรกิจ (2552). *รายงาน ภาวะและแนวโน้มสินเชื่อของสถาบันการเงิน*.เอกสารเผยแพร่ ฝ่ายเศรษฐกิจในประเทศ สายนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- ทีมวิเคราะห์สนเทศธุรกิจ (2552). *รายงาน ภาวะและแนวโน้มสินเชื่อของสถาบันการเงิน*.เอกสารเผยแพร่ ฝ่ายเศรษฐกิจในประเทศ สายนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- สมชาย หาญหิรัญ (2551). *แนวความคิดวัดประสิทธิภาพการผลิตทางเศรษฐศาสตร์*. เอกสาร เผยแพร่เชิง วิชาการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม : 1-15.

- วิกร แพทย์เจริญ (2549). *การรับรู้รายได้และรายจ่ายทางภาษีอากรกับมาตรฐานทางบัญชีของธุรกิจ การขายผ่อนชำระ เช่าซื้อ และลีสซิ่ง*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วินัย พุทธิกุล. (2538,มกราคม - มิถุนายน). *เทคนิคการวัดประสิทธิภาพขององค์การโดยวิธี Data Envelopment Analysis*. วารสารเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ปีที่ 2): 113 – 120.
- วิศารัตน์ วีระศิริกุล (2547). *ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสินเชื่อทางการเงินจาก ธุรกิจลีสซิ่งของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. การศึกษาอิสระ บริหารธุรกิจมา บัณฑิต. เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. ถ่ายเอกสาร.
- หัตทยา โหตรภวานนท์ (2540). *การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทย ปี 2536-2538*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การเงินการธนาคาร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม. ถ่ายเอกสาร.
- อัศวพงศ์ อึ้งทอง (2547). *คู่มือการใช้ DEAP 2.1 สำหรับการวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้วยวิธีการ Data Envelopment Analysis*. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อำนาจ เพียรไทย. (2543). *ปัญหากฎหมายธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทย กรณีศึกษา บริษัทจำกัด*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่าย เอกสาร.
- Tim Coelli (1996). *Aguide to DEAP Version 2.1: A Data Envelopment Analysis (Computer) Program*. Centre for Efficiency and Productivity Analysis Department of Economics University of New England: Australia.

แหล่งข้อมูลทางเว็บไซต์

<http://www.bot.or.th/>

ธนาคารแห่งประเทศไทย

<http://www.oie.go.th/>

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

<http://www.une.edu.au/econometrics/cepa.htm>

Centre for Efficiency and Productivity Analysis Department of Economics

University of New England: Australia. สำหรับการให้ Download DEA Software Version 2.1

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต

ตาราง 9 แสดงข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต ที่ใช้ในการคำนวณหาประสิทธิภาพเชิงเทคนิค
ในปี 2548

บริษัท	ผลผลิต		ปัจจัยการผลิต
	รายได้	ดอกเบี้ยจ่าย	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
1. กรุงเทพมหานครแปซิฟิคลีส	173,514,855.00	36,246,313.00	58,937,502.00
2. ทิสโก้ โดเกีย ลีสซิ่ง	267,882,012.00	223,387,589.00	31,621,044.00
3. ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	405,114,139.00	117,817,950.00	116,023,549.00
4. บางกอก มิตรวิชิ ยูเอฟเอเจ ลีส	278,013,992.00	158,550,352.00	69,643,906.00
5. กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง	224,149,573.00	104,844,806.00	46,722,333.00
6. บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	176,631,659.00	94,600,815.00	49,130,991.00
7. บีเอสแอล ลีสซิ่ง	963,533,284.00	838,167,972.00	74,027,867.00
8. ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	474,265,869.00	351,218,533.00	42,596,631.00
9. เอสซีบี ลีสซิ่ง	204,723,399.00	72,548,798.00	90,996,360.00
10. เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	211,045,778.00	96,254,928.00	62,196,533.00

ตาราง 10 แสดงข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต ที่ใช้ในการคำนวณหาประสิทธิภาพเชิงเทคนิค
ในปี 2549

บริษัท	ผลผลิต	ปัจจัยการผลิต	
	รายได้	ดอกเบี้ยจ่าย	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
1. กรุงเทพมหานครแปซิฟิคลีส	215,888,648.00	70,402,663.00	69,542,555.00
2. ทิสโก้ โดเกีย ลีสซิ่ง	203,562,240.00	160,095,645.00	29,361,127.00
3. ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	474,601,560.00	169,440,429.00	102,141,103.00
4. บางกอก มิตรวิชิ ยูเอฟเจ ลีส	412,088,021.00	272,904,436.00	71,323,586.00
5. กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง	257,742,605.00	142,541,125.00	49,830,077.00
6. บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	188,736,489.00	119,840,649.00	44,726,377.00
7. บีเอสแอล ลีสซิ่ง	1,054,682,331.00	867,996,722.00	83,930,306.00
8. ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	446,503,501.00	302,933,793.00	43,341,959.00
9. เอสซีบี ลีสซิ่ง	140,742,625.00	44,945,918.00	59,116,170.00
10. เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	251,865,891.00	146,196,470.00	67,968,170.00

ตาราง 11 แสดงข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต ที่ใช้ในการคำนวณหาประสิทธิภาพเชิงเทคนิค
ในปี 2550

บริษัท	ผลผลิต		ปัจจัยการผลิต
	รายได้	ดอกเบี้ยจ่าย	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
1. กรุงเทพมหานครแปซิฟิคลีส	255,310,767.00	76,448,504.00	93,792,171.00
2. ทิสโก้ โดเกีย ลีสซิ่ง	169,699,393.00	120,073,208.00	31,499,685.00
3. ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	458,247,736.00	191,435,209.00	111,251,630.00
4. บางกอก มิตรชูบิซิ ยูเอฟเจ ลีส	591,755,813.00	401,421,763.00	85,423,786.00
5. กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง	304,064,030.00	165,545,542.00	50,401,496.00
6. บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	234,187,450.00	142,356,622.00	50,326,250.00
7. บีเอสแอล ลีสซิ่ง	1,065,618,133.00	855,703,595.00	91,860,140.00
8. ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	394,422,253.00	203,692,144.00	37,307,189.00
9. เอสซีบี ลีสซิ่ง	120,699,379.00	27,139,568.00	61,653,155.00
10. เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	272,425,891.00	165,941,411.00	68,803,031.00

ตาราง 12 แสดงข้อมูลผลผลิตและปัจจัยการผลิต ที่ใช้ในการคำนวณหาประสิทธิภาพเชิงเทคนิค
ในปี 2551

บริษัท	ผลผลิต		ปัจจัยการผลิต	
	รายได้	ดอกเบี๋ยจ่าย	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	
1. กรุงเทพมหานครแปซิฟิคลีส	281,465,135.00	91,704,320.00	91,208,521.00	
2. ทิสโก้ โดเกียว ลีสซิ่ง	162,376,523.00	116,105,390.00	32,727,514.00	
3. ไทยโอริกซ์ลีสซิ่ง	439,409,608.00	185,209,918.00	102,566,616.00	
4. บางกอก มิตรชูบิซิ ยูเอฟเจ ลีส	700,649,565.00	488,546,035.00	84,414,791.00	
5. กรุงไทย ไอบีเจ ลีสซิ่ง	362,441,629.00	203,495,951.00	55,651,123.00	
6. บีทีเอ็มยู ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	231,003,866.00	138,416,532.00	55,487,388.00	
7. บีเอสแอล ลีสซิ่ง	1,061,351,021.00	148,420,772.00	536,641,209.00	
8. ยูโอบี ลีสซิ่ง (ไทย)	312,939,389.00	137,334,238.00	44,787,263.00	
9. เอสซีบี ลีสซิ่ง	89,975,324.00	20,523,332.00	44,135,381.00	
10. เอสเอ็มบีซี ลีสซิ่ง (ประเทศไทย)	690,745,439.00	559,090,284.00	42,450,936.00	

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างข้อมูลการแปลผลการวิเคราะห์จาก โปรแกรม DEA Version 2.1

Results from DEAP Version 2.1

Instruction file = Leasing.ins

Data file = Leasing.prn

Output orientated DEA

Scale assumption: VRS

Two-stage DEA method

EFFICIENCY SUMMARY:

firm	crste	vrste	scale	
1	1.000	1.000	1.000	-
2	0.857	1.000	0.857	irs
3	1.000	1.000	1.000	-
4	0.826	0.827	0.999	drs
5	1.000	1.000	1.000	-
6	0.806	0.810	0.995	irs
7	1.000	1.000	1.000	-
8	1.000	1.000	1.000	-
9	0.705	0.740	0.952	drs
10	0.836	0.840	0.995	irs
mean	0.903	0.922	0.980	

Note: crste = technical efficiency from CRS DEA

vrste = technical efficiency from VRS DEA

scale = scale efficiency = crste/vrste

Note also that all subsequent tables refer to VRS results

SUMMARY OF OUTPUT SLACKS:

firm	output:	1
1		0.000
2		0.000
3		0.000
4		0.000
5		0.000
6		0.000

7	0.000
8	0.000
9	0.000
10	0.000
mean	0.000

SUMMARY OF INPUT SLACKS:

firm input:	1	2
1	0.000	0.000
2	0.000	0.000
3	0.000	0.000
4	0.000	0.000
5	0.000	0.000
6	0.000	0.000
7	0.000	0.000
8	0.000	0.000
9	0.000	6653393.047
10	0.000	0.000
mean	0.000	665339.305

SUMMARY OF PEERS:

firm peers:

1	1
2	2
3	3
4	8 3 5
5	5
6	5 1 3
7	7
8	8
9	3 1
10	5 1 3

SUMMARY OF PEER WEIGHTS:

(in same order as above)

firm peer weights:

1	1.000
2	1.000
3	1.000
4	0.200 0.343 0.457
5	1.000
6	0.841 0.151 0.008
7	1.000
8	1.000
9	0.445 0.555
10	0.643 0.162 0.195

PEER COUNT SUMMARY:

(i.e., no. times each firm is a peer for another)

firm peer count:

1	3
2	0
3	4
4	0
5	3
6	0
7	0
8	1
9	0
10	0

SUMMARY OF OUTPUT TARGETS:

firm output: 1

1 *****
 2 *****
 3 *****
 4 *****
 5 *****
 6 *****
 7 *****
 8 *****
 9 *****
 10 *****

SUMMARY OF INPUT TARGETS:

firm input: 1 2

1 36246313.00058937502.000
 2 *****31621044.000
 3 *****
 4 *****69643906.000
 5 *****46722333.000
 6 94600815.00049130991.000
 7 *****74027867.000
 8 *****42596631.000
 9 72548798.00084342966.953
 10 96254928.00062196533.000

FIRM BY FIRM RESULTS:

Results for firm: 1

Technical efficiency = 1.000

Scale efficiency = 1.000 (crs)

PROJECTION SUMMARY:

variable	original	radial	slack	projected
	value	movement	movement	value

output	1	173514855.000	0.000	0.000	173514855.000
input	1	36246313.000	0.000	0.000	36246313.000
input	2	58937502.000	0.000	0.000	58937502.000

LISTING OF PEERS:

peer	lambda	weight
1	1.000	

Results for firm: 2

Technical efficiency = 1.000

Scale efficiency = 0.857 (irs)

PROJECTION SUMMARY:

variable		original	radial	slack	projected
		value	movement	movement	value
output	1	267882012.000	0.000	0.000	267882012.000
input	1	223387589.000	0.000	0.000	223387589.000
input	2	31621044.000	0.000	0.000	31621044.000

LISTING OF PEERS:

peer	lambda	weight
2	1.000	

Results for firm: 3

Technical efficiency = 1.000

Scale efficiency = 1.000 (crs)

PROJECTION SUMMARY:

variable		original	radial	slack	projected
		value	movement	movement	value
output	1	405114139.000	0.000	0.000	405114139.000
input	1	117817950.000	0.000	0.000	117817950.000
input	2	116023549.000	0.000	0.000	116023549.000

LISTING OF PEERS:

peer lambda weight

3 1.000

Results for firm: 4

Technical efficiency = 0.827

Scale efficiency = 0.999 (drs)

PROJECTION SUMMARY:

variable	original	radial	slack	projected
	value	movement	movement	value
output 1	278013992.000	58152671.229	0.000	336166663.229
input 1	158550352.000	0.000	0.000	158550352.000
input 2	69643906.000	0.000	0.000	69643906.000

LISTING OF PEERS:

peer lambda weight

8 0.200

3 0.343

5 0.457

Results for firm: 5

Technical efficiency = 1.000

Scale efficiency = 1.000 (crs)

PROJECTION SUMMARY:

variable	original	radial	slack	projected
	value	movement	movement	value
output 1	224149573.000	0.000	0.000	224149573.000
input 1	104844806.000	0.000	0.000	104844806.000
input 2	46722333.000	0.000	0.000	46722333.000

LISTING OF PEERS:

peer lambda weight

5 1.000

Results for firm: 6

Technical efficiency = 0.810

Scale efficiency = 0.995 (irs)

PROJECTION SUMMARY:

variable		original	radial	slack	projected
		value	movement	movement	value
output	1	176631659.000	41355478.826	0.000	217987137.826
input	1	94600815.000	0.000	0.000	94600815.000
input	2	49130991.000	0.000	0.000	49130991.000

LISTING OF PEERS:

peer lambda weight

5 0.841

1 0.151

3 0.008

Results for firm: 7

Technical efficiency = 1.000

Scale efficiency = 1.000 (crs)

PROJECTION SUMMARY:

variable		original	radial	slack	projected
		value	movement	movement	value
output	1	963533284.000	0.000	0.000	963533284.000
input	1	838167972.000	0.000	0.000	838167972.000
input	2	74027867.000	0.000	0.000	74027867.000

LISTING OF PEERS:

peer lambda weight

7 1.000

Results for firm: 8

Technical efficiency = 1.000

Scale efficiency = 1.000 (crs)

PROJECTION SUMMARY:

variable		original	radial	slack	projected
		value	movement	movement	value
output	1	474265869.000	0.000	0.000	474265869.000
input	1	351218533.000	0.000	0.000	351218533.000
input	2	42596631.000	0.000	0.000	42596631.000

LISTING OF PEERS:

peer	lambda	weight
8	1.000	

Results for firm: 9

Technical efficiency = 0.740

Scale efficiency = 0.952 (drs)

PROJECTION SUMMARY:

variable		original	radial	slack	projected
		value	movement	movement	value
output	1	204723399.000	71861957.496	0.000	276585356.496
input	1	72548798.000	0.000	0.000	72548798.000
input	2	90996360.000	0.000	-6653393.047	84342966.953

LISTING OF PEERS:

peer	lambda	weight
3	0.445	
1	0.555	

Results for firm: 10

Technical efficiency = 0.840

Scale efficiency = 0.995 (irs)

PROJECTION SUMMARY:

variable		original	radial	slack	projected
		value	movement	movement	value
output	1	211045778.000	40137253.540	0.000	251183031.540

input 1 96254928.000 0.000 0.000 96254928.000

input 2 62196533.000 0.000 0.000 62196533.000

LISTING OF PEERS:

peer lambda weight

5 0.643

1 0.162

3 0.195

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสมรักษ์ แซ่ซิ้ม
วันเดือนปีเกิด	23 พฤษภาคม 2523
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	32 ซอยพัฒนาการ 20 แยก 5 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่สินเชื่อและการตลาด
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท กรุงไทย ไอบีเจ ลิสซิ่ง จำกัด ชั้น 18 อาคารนันทวัน 161 ถนนราชดำริ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2553	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ